ΈΤΟΣ Γ'. ΑΘΗΝΑΙ. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1915 ΑΡΙΘ. 11—12

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(Revue Israélite)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΛΟΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία διὰ τὴν Ἑλλάδα ..... Δρ. 10.—
Συνδρομὴ ὑποστηρίξεως ..... Φρ. 25.—
Αγγελίαι ὁ στῖχος ..... » 1.—
Διὰ μεγάλας ἀγγελίας γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.

Γράμματα καὶ χειρόγραφα στέλλονται ὡς ἑξῆς :
Διεύθυνσιν « Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως » ὁδὸς Ἀποστόλου Παύλου 39 Ἀθήνας.
Adresse : A la Direction de la «Revue Israélite» Rue de l' Apôtre Paul 39 Athènes.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σημειώσεις.—Ἡ Σουλαμῖτις. — Τὸ Ἑβραϊκὸν ζήτημα. — Διὰ τὴν ἐν διωγμῷ Παλαιστίνην.—Ἀνάλεκτα ἐκ τοῦ πολέμου.—Ὁ Ἀρχιδοὺξ Ἰωσὴφ περὶ τῶν ἑβραίων στρατιωτῶν.—Ἐν Παλαιστίνῃ.—Ποικίλα καὶ περίεργα.—Ὁ ἱερομόναχος καὶ ὁ Ραββῖνος (διήγημα — Διάσημοι Ἰσραηλῖται.—Σιωνικὸν Μέρος. —Ἡλίας Ζερβὸς Ἰακωβάτος.—Ἓν ἄρθρον τοῦ Μπρνδές.—Ἐθνικισμὸς καὶ ἀντισημιτισμός —Ἰσραὴλ Πάσχα. — Συνέχεια Σιωνικῶν εἰδήσεων.—Ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ κόσμου.—Ἑβραϊκαὶ Κοινότητες Ἑλλάδος.—Εἰδοποίησις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΡΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ
16—ΟΔΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ—16
1915

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΘΗΝΑΙ. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1915 ΑΡΙΘ. 11—12

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(Revue Israélite)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΛΟΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία διὰ τὴν Ἑλλάδα .....Δρ. 10.—
Συνδρομὴ ὑποστηρίξεως ..... Φρ. 25.—
Αγγελίαι ὁ στῖχος ..... » 1.—
Διὰ μεγάλας ἀγγελίας γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.

Γράμματα καὶ χειρόγραφα στέλλονται ὡς ἑξῆς :
Διεύθυνσιν « Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως » ὁδὸς Ἀποστόλου Παύλου 39 Ἀθήνας.
Adresse : A la Direction de la «Revue Israélite» Rue de l' Apôtre Paul 39 Athènes.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος καὶ ἡ ὑπουργικὴ μεταβολή.

Πιστεύομεν ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποῦ συμβαίνει ὑπουργικὴ μεταβολὴ, Κυβερνήσεις ἀπολύτου πλειονοψηφίας διὰ λόγους ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Τὸ γεγονὸς ὀφείλεται εἰς τὸν τὰ πάντα ἀναστατώσαντα εὐρωπαϊκὸν πόλεμον. Τὸ δυσχερὲς ζήτημα τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς οὐδετερότητος ἔσχεν ἤδη τὸ πρῶτον θῦμα, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς δημοτικωτέρας τῶν Κυβερνήσεων ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν Παλιγγενεσίαν. Ἀλλ' ἡ πτῶσις τοῦ πρώην Ὑπουργείου καὶ ἡ ἀνάρρησις τοῦ νέου Ὑπουργείου Γούναρη, μὲ τὰ στοιχεῖα πρώτης τάξεως τὰ ὁποῖα τὸ ἀποτελοῦν ἔλυσε ἄραγε τὸ πολύπλοκον ζήτημα ; Δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ ριφθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα, ἔστω καὶ μὲ τὴν πιθανότητα σοβαρῶν κινδύνων ; Πρέπει ἡ Ἑλλὰς νὰ μὴ τολμᾷ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁπότε πρόκειται νὰ κριθῇ ἡ τύχη ἑλληνικῶν χωρῶν ; Ἰδοὺ τὸ δίλημμα, πέριξ τοῦ ὁποίου συζητοῦν αἱ πολιτικαὶ ἐφημερίδες. Συνεπείᾳ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῶν δύο πολέμων ἡ Ἑλλὰς ὡρίμασεν τόσον διπλωματικῶς καὶ στρατιωτικῶς ὥστε ὑπάρχει πᾶσα ἐλπὶς ὅτι τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα θὰ τύχωσι ἐν καταλλήλῳ στιγμῇ, καὶ παρὰ τὴν τωρινὴν σφοδρὰν διχογνωμίαν περὶ κατευθύνσεως, προασπίσεως καὶ προαγωγῆς. Τὸ εὐχόμεθα καὶ τὸ πιστεύομεν ἀκραδάντως.

Πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν

Παρετηρήθη ἀπό τινας δημοσιογράφους ὅτι πρὸ ἑκατὸν ἀκριβῶς ἐτῶν—τὸ 1815—ἡ Εὐρώπη εὑρέθη εἰς πολιτικὴν κατάστασιν ὁμοιάζουσαν πρὸς τὴν σημερινήν. Ἦτο ἡ ἐποχὴ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ναπολεοντείου ἐποποιείας. Ἀλλ' ἰδίᾳ, ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς εὑρίσκεται σήμερον μετὰ ἑκατὸν ἔτη, εἰς ὁμοίαν ἢ μᾶλλον ἐξ ἴσου σπουδαίαν σταδιοδρομίαν τῆς ἱστορίας του. Τότε ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων ἐπραγματοποιήθη μὲ σημαντικὴν βελτίωσιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῶν ὁμοδόξων μας, οἱ ὁποῖοι τυχόντες πλήρους ἰσοπολιτείας ἐν Γαλλίᾳ, ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν, εἶδον τὰ δίκαια των ἀναγνωρισθέντα, βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἀπὸ ὅλας τὰς πολιτισμένας χώρας. Μέχρι χθές, τέσσαρες μόνον χῶραι, δύο μουσουλμανικαί, ἡ Περσία καὶ τὸ Μαρόκον, καὶ δύο χριστιανικαί, ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Ρουμανία, συνέχιζον τὴν μεσαιωνικὴν παράδοσιν τῆς μισαλλοδοξίας. Σήμερον, αἱ δύο μουσουλμανικαὶ ἀπαρνηθεῖσαι τὰ διδάγματα τοῦ μίσους ἐπλησίασαν πρὸς τὴν νεωτέραν ἀντίληψιν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως. Ἀπομένουν ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Ρουμανία θύματα καὶ αἱ δύο ὀλεθρίας γραφειοκρατίας, ἡ ὁποία περιορίζουσα τὴν δρᾶσιν ὠφελιμωτάτων στοιχείων τῆς χώρας ἐλαττώνει τὰς ἠθικὰς ἀξίας της, πρὸς ζημίαν αὐτῆς ταύτης τῆς χώρας.

Καὶ σήμερον ;

Πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν, εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Βιέννης, τὸ ἑβραϊκὸν ζήτημα ἔσχεν ἑβραίους ἀπολογητάς. Τὰ δίκαια τῆς φυλῆς μας ὑπεστηρίχθησαν ἀπὸ τὸν οἶκον Ρότσιλδ καὶ ἀπὸ τὴν ἑβραίαν βαρωνίδα Φαννὺ ντ' Ἀρνστάϊν, εἰς τὸ σαλόνι τῆς ὁποίας ἐσύχναζον οἱ μεγαλείτεροι διπλωμάται καὶ λόγιοι τῆς ἐποχῆς, ὁ Οὐίλλικτον, ὁ Ταϋεράν οἱ Σλέγκελ, καὶ ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας. Καὶ σήμερον ; ἐρωτᾷ μιὰ ἑβραϊκὴ ἐφημερίς, θὰ ἀκουσθῇ μία ἑβραϊκὴ φωνή, εἰς τὸ προσεχὲς Συνέδριον τῶν ἐθνῶν, ὑπὲρ τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ ; Ἡ ἐρωτῶσα ἐφημερὶς εἶναι ἀπαισιόδοξος περὶ τούτου. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἀδίκως, διότι οὐδέποτε ἔλειψαν ἐν τῷ Ἰσραήλ, ἐν τῇ καταλλήλῳ στιγμῇ, τέκνα συνηγοροῦντα ὑπὲρ τῆς φυλῆς. Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου, ἠκούσθη ἡ φωνὴ τῶν ἑβραίων ἀπεσταλμένων, καὶ τὰ ἑβραϊκὰ δίκαια εὗρον ἠχὼ ἐντὸς τοῦ Συνεδρίου διὰ τοῦ ἐνδοξοτέρου τέκνου τῆς φυλῆς μας τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, τοῦ Βενιαμὶν Δισραέλη, ὁ

ὁποῖος ἐξήσκει τόσην ἠθικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ Βίσμαρκ, πλησίον τοῦ ὁποίου ἄλλως τε τόσον θερμῶς συνηγόρησεν ὑπὲρ τῶν ὁμοεθνῶν του, καὶ ὁ Μπλεϊχρέδερ ὁ ἑβραῖος φίλος τοῦ ἀρχικαγκελλαρίου.

Ἴσως σήμερον, τὸ ἐλπίζομεν, ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς κάλλιον διοργανωμένος, θὰ ἐπιτύχῃ νὰ εἰσακουσθῇ τελεσφορώτερον ἡ φωνή του. Διότι σήμερον, ἔχομεν πλείστας ὅσας ἑβραϊκὰς ὀργανώσεις. Καὶ πρῶτον: τὴν Σιωνικὴν Ὀργάνωσιν, ἐν Χάγῃ ἑδρεύουσαν, ἡ ὁποία ἐν καιρῷ τῷ δέοντι θὰ φέρῃ ἐνώπιον τῶν ἰσχυρῶν τὴν ἔκφρασιν τῶν ἑβραϊκῶν πόθων· 2ον τὰς μεγάλας ἑβραιοαμερικανικὰς ὀργανώσεις, μὲ προέχον τὸ Τάγμα τῶν Μπνὲ-Μπρίθ, καὶ τὴν Ἀγγλοεβραϊκὴν μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἀγγλικοῦ ἑβραϊσμοῦ. Καὶ τοῦθ' ὅπερ σημειοῖ ἔτι μεγαλειτέραν πρόοδον, τὸ χαρακτηριστικώτερον δὲ τῆς ἐποχῆς μας, εἶναι ὅτι ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ τῆς Anglo-Jewish Association καὶ τοῦ Board of Deputies ἐδέχθησαν νὰ συνεργασθοῦν μὲ τοὺς Ἄγγλους σιωνιστὰς διὰ τὰ μεγάλα ζητήματα τὰ ὁποῖα θὰ ἐνδιαφέρουν προσεχέστατα τὸν Ἑβραϊσμόν.

Ὁ ἐν Ἑλλάδι ἑβραϊσμὸς δὲν ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ἀπαράσκευος καὶ ἄνευ γνώμης καθ' ἣν στιγμὴν μία πανεβραϊκὴ ἐκδήλωσις θὰ ἀπέβαινεν ἀναγκαία. Δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι κατὰ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν θὰ συνηγόρει μεταξὺ τῶν ἄλλων φιλελευθέρων λαῶν ὑπὲρ μικρᾶς ἐθνότητος ἡ ὁποία ἔχει τόσα κοινὰ μὲ τὴν ἑλληνικήν, βίον περιπετειώδη εἴκοσιν αἰώνων καὶ κοινὴν ἐπίσης ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Αἱ ἑβραϊκαὶ βλέψεις

Γενικῶς οἱ πόθοι τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ, τοῦ συμμεριζομένου κατὰ τὴν σημερινὴν αἱματηρὰν τραγῳδίαν ὅλους τοὺς πόνους τῶν λοιπῶν συμπολιτῶν των, μὲ τὸν ἐκ περισσοῦ πόνον νὰ ἀλληλοσφάζεται εἰς τὰ ἀντίθετα στρατόπεδα, χωρίς, νὰ ἴδῃ νὰ παύουν οὐδὲ ἐν τῷ μεταξὺ οἱ συνήθεις διωγμοὶ (ὅρα Ρωσσίαν) οἱ πόθοι οὗτοι περιορίζονται εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἰσοπολιτείας εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲ τὴν ἔχει, καὶ ἡ ἀναγνώρισις ἑνὸς κέντρου, ὅπου νὰ καλλιεργῆται ἔν τινι μέτρῳ αὐτονομίας ἡ ἑβραϊκὴ παίδευσις. Ἐὰν εἶνε ἀληθές, καὶ ὄχι ρητορικὸν σχῆμα μόνον, τὸ ὅτι ἐλέχθη ὑπὸ μέλους τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ, ὅτι ὁ παρὼν πόλεμος, γίνεται ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν μικρῶν ἐθνοτήτων, τότε καὶ οἱ πόθοι τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Συνέλευσις Μιλάνου.

Ἀναφορικῶς πρὸς τ' ἀνωτέρω ἔγινε τὴν 10ην Ἀδὰρ ἐν Μιλάνῳ ἐν αἰθούσῃ τοῦ Δημαρχείου μία Συνέλευσις ὑπὲρ τοῦ ἑβραϊκοῦ ζητήματος. Προήδρευεν ὁ συνάδελφος Μπολάφιος τῆς «Καρτερίας» ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε πλεῖστα τηλεγραφήματα συμμετοχῆς εἰς τὸ Συνέδριον ὁμοδόξων καὶ μὴ, μεταξὺ τῶν πρώτων τοῦ κ. Δεσσάου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Περουγίας καὶ τοῦ παγκοσμίου φήμης ἐπίσης καθηγητοῦ Λόρια τοῦ Πανεπιστημίου Τουρίνου, μεταξὺ τῶν δευτέρων ἀναφέρομεν τὸν διάσημον καθηγητὴν Τόνισολδο ἐκ τῶν δρώντων τοῦ καθολικοῦ κόμματος.

Μεταξὺ τῶν παρισταμένων ἦτο καὶ ὁ γνωστὸς δραματικὸς συγγραφεὺς Σαβατῖνος Λόπες. Ὁ προεδρεύων ἀνέφερεν ὅτι ἤδη εἰς τὴν Ἀμερικήν, Γερμανίαν, Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν. οἱ ἑβραῖοι κινοῦνται ἵνα εἰς τὸ προσεχὲς Συνέδριον τῆς Εἰρήνης τύχῃ καὶ ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς ἀσύλου ὅπου νὰ ἀναπτύσσῃ τὰς ἐθνικάς του ἰδιοφυΐας.

*
* *

Ἔλαβε μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ δικηγόρος κ. Μομιλιάνος ὁ ὁποῖος περιέγραψε τὸν ἀντισημιτισμὸν τῶν διαφόρων χωρῶν καὶ ὁμίλησε περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἑβραϊκῶν σιωνικῶν ἀποικισμῶν εὐχηθεὶς ἵνα ληφθοῦν ὑπ' ὄψει τὰ δίκαια τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ. Ὡμίλησε μετὰ ταῦτα ὁ λογιστὴς Πύρρος Λουτσάτος καὶ ὁ δημοσιογράφος Ἰωσὴφ Ὀττολέγκης περὶ τῆς ἑβραϊκῆς ἐθνικῆς ἰδέας. Ὁ Ὀττολέγκης ἐτόνισεν ὅτι ἡ λύσις τοῦ ἑβραϊκοῦ ζητήματος ἔγκειται εἰς τὴν ἐπάνοδον εἰς Παλαιστίνην καὶ τὸ καθῆκον ἵνα ἐργασθῶσι. Πρὸς τοῦτο ἡ προπαγάνδα πρέπει νὰ γίνῃ σύντονος, συνεχὴς διὰ τοῦ τύπου καὶ συνελεύσεων ἵνα φωτισθῶσιν οἱ πολιτισμένοι λαοί. Ἐξῆρε τὴν ἐνωμένην δρᾶσιν τῶν Ἑβραίων ὅλων τῶν χωρῶν, ἵνα τὸ κίνημα γενικευθῇ καὶ τὸ συμμερισθῇ ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος διὰ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῆς Διπλωματίας.

*
* *

Ἡ Συνέλευσις τοῦ Μιλάνου ἐξέδωκε τέλος τὸ ἑξῆς ψήφισμα: « Ἡ διὰ τὸ ἑβραϊκὸν ζήτημα »συνελθοῦσα Συνέλευσις **λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν** τὴν ἀνάγκην μιᾶς προπαγανδικῆς ἐνερ»γείας ὅπως ἐπιβληθῇ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην »τὸ ἑβραϊκὸν ζήτημα, ἤτοι ἡ πολιτικὴ καὶ θρη»σκευτικὴ χειραφαίτησις τῶν Ἑβραίων τῶν χω«ρῶν ἐκείνων ὅπου ζοῦν ὑπὸ τὰς πιέσεις τῶν νόμων καὶ τῶν ἀνθρώπων, **λαμβάνουσα** »**ὑπ' ὄψιν** ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χωρισθῇ» τῶν προβλημάτων τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς πρῶτος ἐθνικὸς ἑβραϊκὸς πυρὴν εἰς τοὺς σιωνικοὺς συνοικισμοὺς τῆς Παλαιστίνης, **ἐπιδοκιμάζει** τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως καὶ παρακαλεῖ αὐτὴν νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑφισταμένη τῇ προσθήκει καὶ ἄλλων μελῶν **καὶ δίδει εἰς αὐτὴν ἐντολὴν** ἵνα ἐνεργήσῃ ὥστε μέσῳ τοῦ τύπου, διαλέξεων συνεδριάσεων, δημιουργηθῇ μία δημοσία γνώμη ὑπὲρ τῶν ἰδικαίων μας, καὶ μελετήσῃ τὸ δυ-

νατὸν συγκλήσεως Διεθνοῦς Συνεδρίου ἐν Ἰταλίᾳ πρὸς διαπίστωσιν καὶ εἰ δυνατὸν ἐπιβολὴν μὲ ὅλα τὰ νόμιμα μέσα τὴν λύσιν τοῦ ἑβραϊκοῦ ζητήματος».

*
* *

Καθὼς βλέπουν οἱ ἀναγνῶσται μας τὸ σιωνικὸν ζήτημα ἀρχίζει νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τὲ ἑβραϊκὰ κέντρα. Μία τοιαύτη πρωτοβουλία εἶναι εὐχῆς ἔργον νὰ ληφθῇ καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ἑλλάδι ὁμοιοδόξοις, οἱ ὁποῖοι ἀναντιρρήτως θὰ λάβουν συνεργάτας καὶ πλείστους ἐκ τῶν ἀλλοδόξων συμπολιτῶν του.

Ἡ ΣΟΥΛΑΜΙΤΙΣ

(Ποίημα βιβλικὸν τοῦ **Ἠλία Ζερβοῦ Ἰακωβάτου**

»Specchio t' é degno il cielo, e nelle stelle
»Puoi riguardar le tue sembianze belle.

(Τάσ. Ἱερ. Ἐλ. ᾄσμα 17.)

»Ὁ οὐρανὸς εἶν' ἄξιος καθρέφτης διὰ σένα.
»Κι' ἡ ὁμορφιαῖς σου φαίνονται εἰς τ' ἄστρα [τὰ σπαρμένα.

Τὰ δάση σειοῦνται τὰ βουνά,
Πνοὴ σφυρίζει ἀνέμου,
Ἡ Σουλαμίτις ἔρχεται,
Ὡσὰ βοὴ πολέμου,

Ἀπ' τὴν κορφὴ τοῦ Γαλαὰδ
Θωρῶ καὶ κατεβαίνει,
Ὡσὰ φεγγάρι ὁλόφωτο,
Ἠ 'ὸκ τὸ βουνὸ προβαίνει.

Σὲ εἶδα Σουλαμίτιδα
Ὡς τοῦ Σαρὼν τὰ κρίνα
Ὡς τοῦ Ἑρμὼν τὰ λούλουδα,
Τοῦ Λίβανου τὴ σμύρνα.

Σὺ εἶσαι τὸ θυμίαμα
Τοῦ νάρδου, τῆς ἁλόης,
Ἡ εὐωδία, τ' ἄρωμα,
Τῆς ἀνθισμένης χλόης.

Τῶν ῥόδων τὸ ἐρύθημα
Τὴν ὄψιν σου στολίζει,
Γλυκειᾶς αὐγῆς μειδίαμά
Τὰ χείλη χρωματίζει.

Δορκάδια δύο δίδυμα
Οἱ δυὸ μαστοί σου 'μοιάζουν
Ἠοῦ βόσκουν μὲσ' τ' ἀρώματα
Καὶ μῦρα εὐωδιάζουν.

Ὦ θυγατέραις τῆς Σιὼν
Μὲ τὴ λευκὴ στολή σας,
Ἐξέλθετε, χορεύσατε,
Γιατ' εἶνε' ἡ βασιλίς σας.

Ναί, πρώτη εἶσ' ἀνάμεσα
Εἰς ὅλας τὰς παρθένους,
Καθὼς ὡραία ροδονιὰ
Σὲ κήπους ἀνθισμένους.

Καθὼς 'στὰ δάση ἡ μηλιὰ
Τὰ δένδρα τὰ στολίζει,
Κι' ἀπ' ὅλα 'ν' ὡραιότερη
Τὴν ἄνοιξι 'π' ἀνθίζει.

Ἐστὸν ἴσκιο σου ἐκάθισα
Ἠπῶ 'πέφταν οἱ ἀνθοί σου
Καὶ γύρω 'στρώνανε τὴν γῆ
Μὲ τὴ λευκὴ στολή σου.

Ὦ περιστέρα τῶν βουνῶν
Κατέβα 'στὸν ἀνθῶνα
Κελάδησ' τὴν ἀγάπη σου
Γλυκὰ 'σὰν ἀηδόνα.

Ὡραῖα εἶν' ἡ ὄψις σου,
Καὶ ἡ γλυκειὰ φωνή σου
Εἶν ἁρμονι' ἀγγελικὴ
Χαρὰ τοῦ Παραδείσου.

Στοὺς βράχους πρωτοφαίνεσαι
Μέσ' στ' ἄλλα περιστέρια
Καθὼς φεγγάρι ὁλόλαμπο
Εἰς τ' οὐρανοῦ τ' ἀστέρια.

Ὦ! ἔλα Σουλαμίτιδα
Ἀσύγκριτ' ὁμορφία
Νὰ πᾶμ' εἰς τοὺς κήπους μας,
Ἠοῦ χύνουν εὐωδία.

Ὁ κρόκος, τὸ κινάμωμον
Τ' ἀμπέλια τώρ' ἀνθίζουν
Τὰ κρίνα καὶ τὸ βάλσαμον
Τὸν κῆπ' ἀρωματίζουν.

Ὡραῖα 'λάφια βόσκουνε
Μέσ' στ' ἄνθη καὶ στὰ κρίνα
Μικρὰ δορκάδια περπατοῦν
Καὶ παίζουνε μ' ἐκεῖνα.

Ἔλα ὡραία νύμφη μου
Γλυκύτατη παρθένα,
Καὶ δόσμου τὴν ἀγάπη σου
Φιλὶ' ἀρωματισμένα.

Ὦ ! φεύγ' ἡ Σουλαμίτιδα
Ὡσὰ δορκὰς 'στὰ δάση,
Κι' ὀπίσω λάμψι τοῦ ἡλιοῦ
Ἀφίνει, ὅπου περάσῃ.

Σεῖς 'πέτε μου, ὦ φύλακες
Ποῦ εἶσθε στὰς ἀμπέλους
Μηπῶς ἡ περιστέρα μου
Ἁρπάχθη ἀπ' τοὺς ἀγγέλους ;

Ὦ θυγατέρες τῆς Σιὼν
Ἂν ἀπὸ σᾶς περάσῃ
Εἰπέτε 'στὴν ὡραία μου,
Πῶς τὴ ζητῶ στὰ δάση.

Γιὰ σένα Σουλαμίτιδα
Εἰς τὴν Σιὼν ἐπάνω,
Θὰ στήσω θρόν' ὁλόχρυσο
Μὲ κέδρους τοῦ Λιβάνου.

Καὶ μέσα τὴν ἀγάπη σου
Μὲ λίθους θὰ κεντήσω,
Βηρήλλια καὶ Τοπάζια
Λαμπρὰ θὰ τὴ στολίσω.

'Επάνωθ' ἱλαστήριον
Χρυσὸ καὶ ποικιλιμένο
Θὲ νὰ κρατοῦν δυὸ Χερουβεὶμ
'Στὸ θρόνο σ' ἁπλωμένο.

'Επέστρεψε νὰ σ' ἴδωμεν
Στὸ θρόνο καθισμένη
τοῦ 'Ισραὴλ Βασίλισσα
Μὲ δόξα κοσμημένη.

Οἱ δυνατοὶ τοῦ ἔθνους σου
Ὦ νύμφη μου ὡραία,
τριγύρω σου θὰ στέκωνται
Ζωσμένοι μὲ ῥομφαία.

Κι' ἡ Θυγατέρες τῆς Σιὼν
Μὲ τοὺς χρυσοὺς πλοκάμους,
Θὰ σοῦ σκορποῦν ἀρώματα
Καὶ μῦρα 'στοὺς θαλάμους.

ΤΟ ΕΒΡΑΪΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ὁ γνωστὸς σοσιαλιστὴς Ἐρβὲ γράφει τὰ ἑξῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα σου « Ὁ κοινωνικὸς πόλεμος» (La guerre Sociale)

«Τὸ σοσιαλιστικὸν Συνέδριον τοῦ Λονδίνου θὰ λάβῃ τὸ θάρρος νὰ ὁμιλήσῃ περὶ πολέμου ἀπελευθερωτικοῦ τῶν ἐθνοτήτων χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ἑβραϊκὸν ζήτημα;

«Ναί· ὁ πολωνικὸς λαὸς ἔδειξε θαυμασίαν ζωτικότητα διατηρῶν ἀκεραίαν τὴν ἐθνικήν του συνείδησιν ἑκατὸν εἰκοσιπέντε ἔτη ἀφ' ἧς τὸ σῶμά του ἐμοιράσθη εἰς τρία τεμάχια ἀπὸ τοὺς τρεῖς γείτονάς του.

Ναί, οἱ σλαυϊκοὶ λαοὶ οἱ ὑποδουλωθέντες ὑπὸ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Τουρκίας ἔδειξαν ὅτι ἔχουν ἰσχυρὰν τὴν ζωήν, καὶ ὅτι εἶνε ἄξιοι νὰ ζοῦν καθ' ὅλα ἀνεξάρτητοι διότι διετήρησαν ἐπὶ ἑξακόσια χρόνια ὑπὸ τὴν αὐστροουγγρικὴν ἢ τὴν Τουρκικὴν δουλείαν τὴν ἐθνικήν των προσωπικότητα.

'Αλλ' ἰδοὺ τὸ θαῦμα τῶν θαυμάτων· ἰδοὺ ὦ σεῖς ποῦ θέλετε νὰ ἀπελευθερώσετε τὰς καταπιεζομένας ἐθνότητας, τὸ ὡραιότερον θέαμα τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας ἕνας μικρὸς λαὸς τὸν ὁποῖον ἐσκόρπισεν εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα ἡ βία, τὸ ξίφος, καὶ ἀποστερηθεὶς τῆς χώρας του, ἰδοὺ αὐτὸν διατηροῦντα ἐπὶ εἴκοσιν ἑκατονταετηρίδας, καὶ ὑπὸ τοὺς διωγμοὺς, τὴν ἐθνικήν του ψυχὴν καὶ τὰ διακριτικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς φυλῆς του.

Ὦ, οἱ καϋμένοι οἱ ἀντισημῖται ὅλων τῶν χωρῶν οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν μὲ τόσην περιφρόνησιν περὶ ἑβραϊκῆς ἁρπακτικότητος καὶ περὶ ἑβραϊκοῦ ὑλισμοῦ, ἀγνοοῦσι λοιπὸν ὅτι ἡ ὕπαρξις τῶν ἑβραίων ἀνὰ μέσον δισχιλίων ἐτῶν πόνων καὶ μαρτυρίων, εἶναι ὁ ὡραιότερος θρίαμβος τὸν ὁποῖον ἦρεν ποτὲ ὁ ἰδεαλισμὸς ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ κόσμου !

«Ἔζων ἐκεῖ κάτω εἰς μακρὰν ἡλιόλουστον γωνίαν τῆς παρὰ τῇ Μεσογείῳ 'Ασίας, περιορισμένοι μεταξὺ δύο σειρῶν ὀρέων συνωστιζόμενοι πέριξ τῆς ἱερᾶς αὐτῶν πόλεως, τῆς Ἱερουσαλήμ. Εἶχον δημιουργήσει δι' αὐτοὺς ἕνα ἠθικὸν ἰδανικόν, τὸ ὑψηλότερον ὅσων οἱ λαοὶ τῆς ἀρχαιότητος ἠδυνήθησαν ποτὲ νὰ φθάσουν, καὶ τὸ ἰδανικὸν αὐτὸ ὠνόμαζον Θεόν. Καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸς ἦτο ἡ Δικαιοσύνη· καὶ ὁ δίκαιος Θεὸς αὐτῶν τοῖς διέττατε νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς ξένους ὡς ἀδελφούς· νὰ ἀφίνουν εἰς τοὺς ὑπηρέτας των μίαν ἡμέραν ἀναπαύσεως καθ' ἑβδομάδα, τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου· καὶ οἱ κανόνες τῆς ὑγιεινῆς συνενοῦντο παρ' αὐτοῖς μὲ τὰ παραγγέλματα τῆς ὑψηλοτέρας ἠθικῆς. Καὶ ὅταν οἱ πλούσιοι ἔκαμνον κατάχρησιν τοῦ πλούτου των καὶ οἱ Βασιλεῖς τῆς δυνάμεώς των, ἐξήρχοντο ἐκ τῆς δημοκρατίας αὐτῆς οἱ προφῆται οἱ ὁποῖοι ἐμαστίγωνον τοὺς παραβάτας τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ.

«Μίαν ἡμέραν, ἑβδομήκοντα ἔτη ἀφ' ὅτου ἄδικοι πλούσιοι καὶ φανατικοὶ μεταξὺ αὐτῶν ἐσταύρωσαν ἕνα γλυκὺν Γαλιλαῖον, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκστομίσει λέξεις ἀνατρεπτικάς, οἱ Ρωμαῖοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν κύριοι τῆς χώρας των ὅλου τοῦ μεσογείου κόσμου, τοὺς προσέβαλλον εἰς τὴν πίστιν των καὶ εἰς τὴν αὐτονομίαν των, καὶ οἱ ἑβραῖοι ἐξηγέρθησαν, καὶ μετὰ μίαν πολιορκίαν ἐκ τῶν ἐνδοξοτέρων τῆς παγκοσμίου ἱστορίας τὴν ὁποίαν ὑπέμειναν ἡρωϊκῶς εἰς

τὴν πρωτεύουσάν των, ἐξεδιώχθησαν ἐκ τῆς χώρας τῶν προγόνων των, καὶ ἀπέβησαν ὁ πλανώμενος λαὸς εἰς τὸν ὁποῖον, ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ἡ ἀνατέλλουσα Χριστιανωσύνη ἔρριψε τὸ ἀνάθεμα.

«Καὶ αὐτοὶ ἀσφυκτιῶντες ἐντὸς τῶν ἀπομεμονωμένων συνοικιῶν των, διετήρουν τὴν πίστιν καὶ τὰ ἔθιμα τῶν προγόνων των, καταδικασμένοι εἰς τὴν ἐξάσκησιν ταπεινῶν ἐπαγγελμάτων διότι τοῖς ἀπηγορεύετο νὰ γίνουν γαιοκτήμονες. Νηφάλιοι, οἰκονόμοι προβλεπτικοὶ ἐν τῷ μέσῳ λαῶν νηπίων, ἀπερισκέπτων καὶ ἀπρονοήτων κατηραμένοι ὡς αἱρετικοί, περιφρονημένοι ὡς ξένοι, φθονούμενοι διὰ τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν ἀρετάς, μισούμενοι παρὰ τῶν δανειστῶν καὶ τῶν τοκογλύφων οἱ ὁποῖοι ἐμπορεύοντο μεταξύ των τὸ χρῆμα, καταχρεουργούμενοι ἐν ἡμέραις γενικῶν συμφορῶν ὡς δῆθεν ὑπαίτιοι τούτων· ἰδοὺ ποία ὑπῆρξεν ἡ ζωή των.

«Ἐπὶ δέκα ἐννέα ἑκατονταετηρίδας, ἡ ζωή των ὑπῆρξε συνεχὲς μαρτύριον ἐφ' ὅλης τῆς γῆς.

«Καὶ αὐτοὶ ἐπερίμεναν τὴν ὥραν τῆς ἐπανορθώσεως, τὸν Μεσσίαν ὁ ὁποῖος θὰ τοῖς ἐπανέδιδεν τὴν ἀπολεσθεῖσαν πατρίδα, τὸν μέλλοντα νὰ φέρῃ τὴν βασιλείαν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Εἰρήνης ἐφ' ὅλης τῆς γῆς.

«Ἡ Γαλλία τῆς Ἐπαναστάσεως δὲν ἐπανέδωσεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπολεσθεῖσαν πατρίδα των, ἀλλ' ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς τὰ Δίκαια τοῦ Ἀνθρώπου, τὰ ὁποῖα ἡ ἐλευθέρα Ἀμερική, ἡ ἐλευθέρα Ἀγγλία καὶ ὅλαι αἱ χῶραι τῆς δυτικῆς Εὐρώπης τοῖς ἐχορήγησαν ἀλληλοδιαδόχως.

«Ἐὰν παντοῦ τοῦ κόσμου, τοὺς Ἑβραίους ἐπεριποιοῦντο καθὼς ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Ἀμερικῇ, ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ, τὸ ἑβραϊκὸν ζήτημα θὰ εἶχε ἤδη λυθῇ ὡς ζήτημα ἐθνικόν. Διὰ τοὺς γάλλους ἑβραίους, τὸ ζήτημα εἶναι ἤδη λυμένον. Δὲν θεωροῦνται πλέον « Ἰουδαῖοι». Εἶναι Γάλλοι, Γάλλοι τὴν γλῶσσαν, Γάλλοι τὴν παίδευσιν, Γάλλοι τὴν καρδίαν. Ἡ Γαλλία δὲν ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν στρατευμάτων της ἀνδρειοτέρους ὑπερασπιστάς. Εἰς τὸ μέγα ἐθνικὸν χυτήριον ὅπου ἐχύθησαν ἤδη εἰς ἁρμονικὸν μῖγμα οἱ Κέλται, οἱ Λατῖνοι καὶ οἱ Γερμανοί, ἠώθησαν καὶ αὐτοὶ τόσον καλῶς, τὸ αἷμα των ἀπὸ ἕνα αἰῶνα ἀνεμίχθη τοσοῦτον μὲ τὸ αἷμα τῶν ἄλλων Γάλλων, εἰς ὅλα τὰ πεδία μάχης, ὥστε εἶναι πλέον ἀδιάσπαστα τέκνα τῆς γαλλικῆς πατρίδος.

«Ἀλλ' ἐὰν δι' αὐτοὺς τὸ ἑβραϊκὸν ἐθνικὸν ζήτημα ἐλύθη, καθὼς διὰ τοὺς πλείστους τῶν Ἑβραίων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γερμανίας, μακρὰν ἀπέχει νὰ εἶναι λυμένον διὰ τοὺς Ἑβραίους τῆς Πολωνίας, τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Ρωσσίας.

«Καὶ ὅταν ἀκόμη ἐπιτύχωμεν, ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἐν τῇ συνομολογήσει τῆς εἰρήνης, καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν, ὥστε εἰς τὰς τελευταίας αὐτὰς χώρας οἱ Ἑβραῖοι νὰ μὴ θεωροῦνται πλέον ὡς παρίαι, ἐν τοῖς πράγμασι, θὰ ἐξακολουθήσουν, ἀκόμη, διὰ ἔτη καὶ ἔτη ἀκόμη, νὰ ὑπομένωσι τρομεροὺς ἠθικοὺς πόνους.

«Οἱ διωγμοί, ἄφησαν εἰς ἑκατομμύρια ἐξ αὐτῶν, μίαν ἐθνικὴν συνείδησιν, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιηθῇ μὲ ἡμίμετρα ἀνακουφίσεως.

« Ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἐθεώρησα χίμαιραν τὸ ὄνειρον τῶν Ἑβραίων σιωνιστῶν τῶν ζητούντων νὰ τοῖς δοθῇ ἡ χώρα τῶν προγόνων των. « Ἑβραϊκοὶ συνοικισμοὶ ἱδρύοντο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἐν Παλαιστίνῃ. πρότυποι ἀγροτικοὶ συνοικισμοί, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ Ἑβραῖοι ἐδείκνυον ὅτι μετὰ δισχίλια ἔτη ἀστικῆς ζωῆς, δὲν ἔχασαν τίποτε ἐκ τῶν ἀρετῶν τῶν πατέρων των, τῶν ἀγροτῶν τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Γαλλιλαίας. Ἀλλὰ ἠδύνατό τις νὰ ἐλπίσῃ ὅτι ἡ Παλαιστίνη θὰ ἀνεγεννᾶτο ὑπὸ τὴν πτέρναν τῆς Τουρκίας ;

« Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἡ Τουρκία αὐτοκτονεῖ, ὅτι ἡ Εὐρώπη μέλλει νὰ ἀποσπάσῃ τὰς χώρας, εἰς τὰς ὁποίας οἱ Τοῦρκοι κατακτηταί, εἰς ἓξ αἰῶνας κυριαρχίας, δὲν κατώρθωσαν νὰ ἱδρύσουν ἀληθινὸν ἔθνος, συγχρωτιζόμενοι μὲ τοὺς ἐντοπίους· ἰδοὺ ὅτι ἡ Παλαιστίνη μέλλει νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸ μερίδιον τῆς δημοκρατικῆς Γαλλίας.

« Ἡ Γαλλία τῆς Ἐπαναστάσεως ἐπανέδωκεν εἰς τοὺς Ἑβραίους τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν.

Σήμερον πρέπει νὰ κάμῃ τι περισσότερον πρέπει νὰ ἀναστήσῃ τὸ ἰουδαϊκὸν ἔθνος. Πρέπει εἰς τὴν φωνήν της, ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ρωσσίας, τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Μικρασίας, ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι, οἱ διατηρήσαντες μίαν ἑβραϊκὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, νὰ καταλάβωσι, ἅμα τῇ συνομολογήσει τῆς εἰρήνης τὴν χώραν τῶν προγόνων των.

«Πρέπει ὥστε ὁ ἀπολευθερωτικὸς οὗτος πόλεμος τῶν ἐθνοτήτων νὰ τελειώσῃ μὲ τὴν ἀνάστασιν τῆς ἀρχαιοτέρας τῶν Ἐθνοτήτων, τὴν ὁποίαν ἡ κτηνώδης Δύναμις δὲν ἠδυνήθη νὰ δαμάσῃ.

Ἑβραῖοι οἱ ὁποῖοι ἀπὸ δισχίλια ἔτη πλανᾶσθε εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἀποδεικνύοντες διὰ τοῦ πόνου τοῦ μαρτυρίου σας τὴν αἰωνιότητα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα δὲν θέλουν νὰ ἀποθάνουν καὶ διαπιστώσαντες καὶ μέσα εἰς τὰς φλόγας τῶν πυρῶν καὶ ὑπὸ τὴν μάχαιραν τῶν σφαγέων, τὴν ἀδιάσειστον πίστιν σας εἰς τὸν θρίαμβον τοῦ Δικαίου ἐπὶ τῆς Ἀσίας, χαρεῖτε. Ὁ Μεσσίας σας πλησιάζει.

Γουστάβος Ἐρβέ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΔΙΩΓΜΩ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ

Οἱ ἀρχαῖοι ἑβραῖοι προφῆται πλέον ἢ ἅπαξ εἰς τὰς ὑψηλὰς ὁμιλίας των προεῖπον τὴν ἔλευσιν ἑνὸς κόσμου καλλιτέρου. Ὁ Ἡσαΐας εἰς ἓν τῶν κάλλιον ἐμπνευσμένων καὶ εὐγλώττων κηρυγμάτων του, ὁμιλεῖ περὶ ἐποχῆς καθ' ἣν οἱ προηγούμενοι πόνοι θὰ ἔχουν λησμονηθῇ. «Ἰδού, ἀνακράζει ὁ προφήτης, ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ δημιουργῶ νέον οὐρανὸν καὶ νέαν γῆν· καὶ τὰ προηγούμενα κακὰ θὰ λησμονηθοῦν καὶ δὲν θὰ ἔλθουν πλέον εἰς τὴν μνήμην». Εἴθε νὰ δυνάμεθα ταχέως νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν θέαν τῆς φρικώδους καταστροφῆς ἡ ὁποία σήμερον διαπράττεται ἐπὶ τῆς Ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης.

«Ἡ Ἱερουσαλὴμ ἀγάλλεται»

Ἀλλ' ὁ Προφήτης ὁμιλεῖ ἰδιαιτέρως περὶ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῆς χώρας τῶν πατέρων του. «Χαρεῖτε καὶ ἀγάλλεσθε εἰς τὸν αἰῶνα, ὦ σεῖς τοὺς ὁποίους ἐγὼ θὰ δημιουργήσω ἐκ νέου. Ὄντως θέλω κάμῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀγαλλίασιν καὶ τὸν λαόν της χαράν. Καὶ θὰ ἀγάλλομαι ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ θὰ εὐφραν θῶ ἐν τῷ λαῷ μου, καὶ δὲν θὰ ἀκουσθοῦν πλέον ἐν αὐτοῖς φωναὶ δακρύων καὶ κλαυμῶν. Καὶ οἱ πόνοι τοῦ Οἴκου τοῦ Ἰσραήλ, προλέγει ὁ Προφήτης, θὰ παρέλθουν καὶ ὁ βίος αὐτοῦ θὰ γίνῃ ἤρεμος, εὐτυχής, καὶ οὐδεὶς θέλει τοὺς ἐνοχλήσει. Θὰ κτίσουν οἰκίας καὶ κατοικήσουν αὐτάς· θὰ φυτεύσουν ἀμπέλους καὶ θὰ τρώγουν τοὺς καρπούς των. Δὲν θὰ κτίζουν καὶ ἄλλοι νὰ κατοικοῦν, δὲν θὰ φυτεύουν καὶ ἄλλοι νὰ ἀπολαύουν τοὺς καρποὺς διότι ὁ βίος τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ μου θὰ εἶναι ἴσης διαρκείας ἑνὸς δένδρου, καὶ οἱ ἐκλεκτοί μου θὰ χαροῦν τὸ ἔργον τῶν χειρῶν των».

Τὸ τέλος τῶν πολέμων.

Κατὰ τὰς εὐτυχεῖς ἐκείνας ἡμέρας τὰς ὁποίας προλέγει ὁ Προφήτης θὰ παύσῃ ὁ πόλεμος καὶ ἡ καταστροφή. Οἱ παλαιοὶ ἐχθροὶ θὰ συμφιλιωθοῦν, καὶ οἱ καταστροφεῖς θὰ ἡσυχάσουν. «Δὲν θὰ κοπιάσουν τοῦ κάκου καὶ δὲν θὰ γεννήσουν μάταια, διότι εἶναι τέκνα εὐλογημένα ἀπὸ τὸν Κύριον καὶ οἱ ἀπόγονοί των θὰ εἶναι μαζί των. Καὶ προτοῦ μὲ ἐπικαλεσθοῦν ἐγὼ θὰ ἀπαντήσω, θὰ τοὺς εἰσακούσω ἐνῷ ἀκόμη ὁμιλοῦν. Ὁ λύκος καὶ τὸ ἀρνίον θὰ βόσκουν μαζύ, καὶ ὁ λέων θὰ τρώγῃ ἄχυρον καθὼς ὁ βοῦς καὶ ὁ ὄφις θὰ τρέφεται μὲ χῶμα. Διότι δὲν θὰ φέρουν ζημίαν οὐδὲ καταστροφὴν καθ' ὅλον τὸ ἅγιόν μου ὄρος, λέγει ὁ Κύριος».

Νέον πνεῦμα.

Ἕνας ἄλλος προφήτης, ὁ Ἐζεκιὴλ, εἰς παρόμοιον ὕφος, ἐξαίρει τὴν ἀνάγκην μιᾶς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως, ἐκτὸς τῆς ἀναγεννήσεως τῆς ὑλικῆς ἀσφαλείας καὶ εὐτυχίας. Καὶ αὕτη ἡ προφητεία ἐπίσης συνδέεται μὲ τὴν ἐπάνοδον εἰς Σιών. «Θέλω λάβῃ ὑμᾶς ἐκ τοῦ μέσου τῶν ἐθνῶν καὶ συλλέξῃ ὑμᾶς ἀπὸ ὅλας τὰς χώρας, καὶ θέλω σᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν χώραν σας. Θὰ δώσω εἰς ὑμᾶς νέαν καρδίαν καὶ νέον πνεῦμα θέλω θέσει ἐντὸς ὑμῶν. Καὶ θὰ στείλω τὸ πνεῦμά μου ἐντὸς ὑμῶν, καὶ θὰ σᾶς κάμω νὰ βαδίζετε μὲ τοὺς νόμους μου καὶ ἐκτελέσῃ τὰ παραγγέλματά μου. Καὶ θὰ κατοικήσετε εἰς τὴν χώραν τὴν ὁποίαν ἔδωσα εἰς τοὺς πατέρας σας· θὰ εἶσθε σεῖς ὁ λαός μου καὶ ἐγὼ θὰ εἶμαι ὁ Θεὸς ὑμῶν».

Πρὸς τὴν Σιών.

Αἱ σκέψεις μας εἶναι σήμερον ὑπέρ ποτε ἐστραμμέναι πρὸς τὴν Σιών, πρὸς τὴν χώραν τῶν πατέρων μας. Ὁ πόλεμος βαρύνει σήμερον ἐπ' αὐτῆς καὶ ὁ λαός της μαστίζεται ἀπὸ τὴν πεῖναν καὶ τὴν μάχαιραν. Ἀλλ' αἱ ἀρχαῖαι προφητεῖαι θὰ πραγματοποιηθῶσι ταχέως, καὶ θὰ ἀνανεωθῇ ἡ ἀρχαία τῆς Σιὼν δόξα.

(Ἐκ τοῦ «Joung Israel»)

ΑΝΑΛΕΚΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τὰ ἑβραϊκὰ φύλλα τῶν ἐμπολέμων χωρῶν ἀναγράφουν πλεῖστα ὅσα ἐπεισόδια πατριωτισμοῦ καὶ ἡρωϊσμοῦ ἡμετέρων ὁμοδόξων. Ἀδύνατον νὰ ἀναγράφωμεν τὰ ἀπειράριθμα ὀνόματα, πάντα ἔστω καὶ μιᾶς μόνης χώρας, διότι δὲν θὰ ἤρκει ἑκάστοτε ὁλόκληρον φυλλάδιον τῆς Ἰσρ. Ἐπιθεωρήσεως, περιοριζόμεθα εἰς τὴν λεπτομερεστέραν ἀναγραφὴν μέρους τῆς δράσεως τῶν ἐν Γαλλίᾳ ὁμοδόξων.

Ὁ Φορτυνὲ Μπὲν Ἀττὰρ εἶναι ἥρως 16 μόνον ἐτῶν ἐκ Τύνιδος, τρεῖς φορὰς πληγωθείς. Ὁ «Πτὺ Νισοὰ» ὁ διηγούμενος τὴν μακρὰν ἡρωϊκὴν ὀδύσσειαν τοῦ Μπὲν Ἀττὰρ τελειώνει οὕτω: «Τιμὴ εἰς τὸν νεώτερον καὶ θαυμαστότερον πυροβολητὴν τῆς Γαλλίας!»

*
* *

Ἰδοὺ τί γράφουν τὰ γαλλικὰ φύλλα περὶ τοῦ Ἀδόλφου Ῥεϊνὰχ ἐφέδρου ὑπολοχαγοῦ τοῦ ἱππικοῦ. Ὁ Ἀδόλφος Ῥεϊνὰχ εἶναι γνωστὸς εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς ἑταῖρος τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς εἶναι δὲ υἱὸς τοῦ Ἰωσὴφ Ῥεϊνάχ, καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Σολομὼν καὶ τοῦ Θεοδώρου, τῶν διαπρεπῶν ἑλληνιστῶν καὶ φιλελλήνων.

Ὁ Ρεϊνὰχ ἀνεγράφη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν μὲ τὰς ἑξῆς τιμητικὰς λέξεις: «Διεκρίθη εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν

ψυχραιμίαν καὶ ἀνδρείαν του. Τὴν 30 Αὐγούστου, εἰς τὸ χωρίον τῶν Τυρὰν εἰς δυσχερῆ στιγμήν, συναθροίζει πέριξ αὐτοῦ δεκάδα ἀνδρῶν, καὶ ἐξακολουθῶν νὰ μένῃ ἔφιππος τοὺς ἔσυρεν ὄπισθέν του, εἰς ἔφοδον, ἵνα οὕτω δώσῃ τρόπον εἰς τὸ τάγμα του νὰ κρατήσῃ τὰς θέσεις του.

Τοῦ Ἀδόλφου Ρεϊνάχ, ἐδημοσίευσαν πρό τινος εἰς τὴν Ἰσρ. Ἐπιθεώρησιν, φιλελληνικώτατον ἄρθρον.

Ἀνεγράφησαν ἐπίσης εἰς τὴν **Ἡμερησίαν Διάταξιν**: ὁ ὑπολοχαγὸς Ῥαφαὴλ θανασίμως τραυματισθεὶς ἐνῷ ἐξετέλει ἡρωϊκῶς τὸ καθῆκον του» ὁ ἀνθυπολοχαγὸς *Bréger* καὶ ὁ ταγματάρχης ἰατρὸς Ἰάκωβσον. Οἱ λοχαγοὶ Οὐὸλφ καὶ Σνάϊδερ, ὁ ὑπολοχαγὸς Οὔλμαν, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἀγκενώ.

Εἰς τὸν εἰδικὸν πίνακα τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς ἀνεγράφησαν διὰ ἀνδραγαθήματα: ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἀνδρὲ Κάουφμαν καὶ ὁ ἔφεδρος λοχαγὸς Λουΐ Ρέϊμς ὁ ὁποῖος καίτοι 54 ἐτῶν ἠθέλησε νὰ ἀγωνισθῇ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρὸς ἀνδραγαθήσας καὶ τραυματισθείς.

Οἱ τελευταῖοι κατάλογοι φονευμένων ἐξακολουθοῦν νὰ περιέχουν πλεῖστα ὀνόματα ἑβραϊκά: Ἐρνέστος Μπέλμαν ἔφεδρος ὑπολοχαγὸς φονευθεὶς ἐνῷ ἐτέθη ἡρωϊκῶς ἐπὶ κεφαλῆς ἀποσπάσματος δεικνύοντος σημεῖα ὑποχωρήσεως.

Ὁ ὑπολοχαγὸς Ἀνρὶ Δυρὰν υἱὸς τοῦ προέδρου Ἐφετείου Παρισίων. Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Γεώργιος Λεβὺ Ραφαὴλ καὶ Ἰάκωβος Λεβύ. Ὁ τελευταῖος εἶχε πρό τινος νυμφευθῇ τὴν θυγατέρα τοῦ γνωστοῦ Ρεββίνου Ἰσραὴλ Λεβύ. Ὁ λοχίας Μαρσὲλ Χαχὲμ καὶ ὁ δεκανεὺς Ρενὲ Μιγιὼ ἀνεψιὸς τοῦ ὁμωνύμου καθηγητοῦ τῆς Σορβώνης.

Προσέτι:

Ὁ ὑπολοχαγὸς Μωρὶς Οὔλμὰν ἀνεψιὸς τοῦ ἡμετέρου φίλου Μωϋσῆ Σουὰμπ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Γαλλίας. Ὁ ὑπολοχαγὸς Χεϊμὰν υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Χεϊμάν.

Ὁ λοχαγὸς Κύλμαν, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἱππόλιτος Κόέν, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Μωρὶς Μοράνζ. Ὁ λοχίας Γεώργιος Βάϊσχοφ υἱὸς λειτουργοῦ τῆς Συναγωγῆς. Ἕπεται κατάλογος ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τὸν ὁποῖον παραλείπομεν.

Μεταξὺ τῶν καταγραφέντων διὰ τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς εἶναι ὁ ἔφεδρος ὑπολοχαγὸς Δεμπρὲ υἱὸς τοῦ ὁμωνύμου Ραββίνου Δεμπρὲ ὁ ὁποῖος ἔχει ἄλλους δύο υἱοὺς καὶ ἕνα γαμβρὸν ὑπὸ τὰς σημαίας.

*
* *

Μεταξὺ τῶν ἀποθανόντων λόγῳ πολέμου εἶναι καὶ ὁ συνταγματάρχης Ἰούλιος Λεβύ.

*
* *

Προήχθησαν: Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Μ. Λεβὺ εἰς ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Χέρβουρ. Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Καρβάλλο εἰς διοικητὴν τοῦ πυροβολικοῦ μιᾶς μεραρχίας. Ἐπίσης προήχθησαν εἰς συνταγματάρχας ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Ἀλεξάνδρ, ἀπεσπασμένος εἰς τὸ Στραταρχεῖον καὶ ὁ κ. Ρουὲφ διοικητὴς τῶν ταγμάτων τῶν Σενεγαλέζων στρατιωτῶν.

*
* *

Ὁ κ. Ἰωσὴφ Δρεϋφὺς ἔχει πέντε παιδιὰ ὑπὸ τὰς σημαίας. Ἐπίσης καὶ ἡ ἑβραία Γαλλὶς Σεραφίνη Μπλόκ.

*
* *

Μία ἑβραϊκὴ σημαία εἰς τὸ γερμανικὸν στρατόπεδον.

Ἓν μέλος τοῦ Ἑβραϊκοῦ Συνδέσμου τοῦ Μονάχου Βαυαρίας γράφει εἰς τὸν Ἑβραῖον συγγραφέα Μπὲν Ἰεουδά:

«Εἰς τὸν λόχον μου ἦτο μέγας ἀριθμὸς Ἑβραίων καὶ Πολωνῶν. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσωμεν εἰς Μόζον τῆς Οὐγγαρίας, οἱ Πολωνοὶ ἔλαβον μαζί των πολωνικὰς σημαίας μὲ εἰκόνας Ἁγίων. Τότε τῇ προτάσει μου ἐκάμαμεν μίαν ἑβραϊκὴν κυανόλευκον. Εἰς τὸ μέσον εἶχεν ἓν Μαγκὲν Δαβὶδ χρυσοῦν εἰς τὸ κέντρον ἦσαν τὰ ἀρχικὰ F. J. I. (Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ Ι). Ἐπὶ τοῦ Μαγκὲν Δαβὶδ ἡ λέξις Ἰμμανουὲλ» (ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν) καὶ κάτω αἱ λέξεις «Ἀνὰ Ἀδοναΐ Ὡσαανά, Ἀνὰ Ἀδοναΐ Ἀτσλιχανά. Κύριε σῶσε μας, Κύριε δῶσε ἡμῖν ἐπιτυχίαν).

«Τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς μας ἦλθον ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι τῆς πόλεως νὰ ἴδουν τὴν ἑβραϊκὴν σημαίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡμεῖς οἱ Ἑβραῖοι ἐτραγωδούσαμεν ἄσματα εἰς τὴν ἑβραϊκὴν καὶ εἰς τὴν ἑβραιογερμανικήν. Εἰς ὅλους τοὺς σταθμοὺς ὁ κόσμος μᾶς ἐχαιρέτα μὲ ἐνθουσιασμόν, ἰδίᾳ εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἑβραϊκὰς πόλεις ὑπὸ τῆς ἑβραϊκῆς νεολαίας πρὸ πάντων. «Κύττα! Μία ἑβραϊκὴ σημαία! ἐφώναζον τὰ ἑβραιόπαιδα ἐπευφημοῦντα οἱ δὲ γέροντες ἔκλαιον πάντες. Ὁ ἐνθουσιασμὸς ἦτο ἀκόμη μεγαλείτερος ὅτε διηρχόμεθα ἀπὸ ῥωσσικὰς πολίχνας. Τότε μικροὶ καὶ μεγάλοι ἔτρεχον μαζὶ διὰ νὰ ἴδουν τὴν ἑβραϊκὴν σημαίαν, καὶ μᾶς ἠύχοντο καλὴν ἐπάνοδον.

Ὁ θάνατος τοῦ Οὔγκου Ζούκερμαν.

Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 33 ἐτῶν ἐκ τραυμάτων τοῦ πολέμου ὁ Οὔγκος Ζούκερμαν ἐκ τῶν ἐνθερμοτέρων σιωνιστῶν. Ἦτο ἐκ τῶν προδρόμων, ἐκ τῶν ἀκαμάτων διοργανωτῶν τοῦ σιωνικοῦ κινήματος, εἷς τῶν ἱδρυτῶν τῆς ἰσχυρᾶς διοργανώσεως Ἀαβὰτ Σιών, τῆς «Θεοδώρου Χέρτσλ» Βιέννης καὶ τῆς Μπὰρ Κοχμπὰ Πράγας. Ὁ Ζούκερμαν ἦτο διάσημος συγγραφεύς. Εἶχε γράψει πολλὰ ὀνομαστὰ πολεμικὰ ἄσματα. Πολλοὶ διάσημοι συνθέται, μεταξὺ τῶν ὁποίων

καὶ ὁ Λεχὰρ ἐμελοποίησαν τὰ ἄσματά του. Ὁ Ζούκερμαν ἐπολέμησε καὶ ἀπέθανεν ὡς ἥρως.

*
* *

Παρ' ὅλας τὰς θυσίας τὰς ὁποίας ὑφίστανται αἱ 300,000 τῶν ἑβραιορώσσων στρατιωτῶν, οἱ διωγμοὶ δὲν ἔπαυσαν εἰς τὴν ἀπολυταρχικὴν ἐκείνην χώραν ἡ ὁποία νομίζει ὅτι οἱαδήποτε ἀδικία τῆς εἶναι ἐπιτετραμμένη κατὰ τῶν μικρῶν καὶ ἀδυνάτων ἐθνοτήτων. Καὶ αὐτοὶ οἱ Πολωνοὶ οἱ μὴ τυχόντες ἀκόμη τῆς ἀνεξαρτησίας των, δεικνύονται ὀλίγον ἄξιοι αὐτῆς διὰ τοὺς κατὰ τῶν Ἑβραίων διωγμούς των σφοδροτέρους πολλάκις καὶ αὐτῶν τῶν ῥωσσικῶν διωγμῶν. Εἰς πόλιν τῆς Πολωνίας μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν Ρώσσων οἱ Πολωνοὶ κατήγγειλαν τοὺς Ἑβραίους ὡς συνενοημένους μὲ τοὺς Γερμανούς. Δηώσεις καὶ θανατικαὶ ποιναὶ ἀπεσοβήθησαν μόνον διὰ τῆς παρεμβάσεως ὀρθοδόξου ἱερέως ὀρκισθέντος ὅτι οἱ Πολωνοὶ ἦσαν συκοφάνται.

*
* *

Κατὰ τῶν διωγμῶν τῶν Ρώσσων καὶ Πολωνῶν ἤγειραν φωνὴν ἰσχυρᾶς διαμαρτυρίας ὁ Ἐρβὲ ἐν Γαλλίᾳ, ἡ ἐφημερὶς Ἀβάντι τοῦ Μιλάνου καὶ δύο ὁμόδοξοί μας παγκοσμίου φήμης, ὁ Δανὸς Γεώργιος Μπρανδὲς καὶ ὁ πρώην πρωθυπουργὸς Λουτσάτης.

Ο ΑΡΧΙΔΟΥΞ ΙΩΣΗΦ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Ἐρωτηθεὶς παρὰ τῆς οὐγγρικῆς ἐφημερίδος Egyenloszeg περὶ τοῦ ποιοῦ τῶν ἑβραίων στρατιωτῶν ἀπήντησε ὡς ἑξῆς διὰ ἐπιστολῆς:

«Ἔλαβα πολλάκις τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδω τοὺς ἑβραίους στρατιώτας μου, καὶ δὲν εὗρον καμμίαν διαφορὰν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων μου στρατιωτῶν. Ἡ ἀνδρεία των εἶναι ἀξία θαυμασμοῦ, τὸ θάρρος των εἶναι ἀνώτερον παντὸς ἐπαίνου. Μάχονται μεταξὺ τῶν Οὔγγρων στρατιωτῶν ὡς ἀληθεῖς Οὔγγροι, κατὰ τῶν ἀγρίων Σέρβων καὶ τῶν ἰσχυρῶν Ρώσσων.

»Συνετέλεσαν εἰς τὰς ἐπιτυχίας μας ὅσον οἱ συστρατιῶται των, καὶ μεταξὺ τῶν διασημοτέρων ἡρώων συγκαταλέγονται πλεῖστοι οὔγγροι ἑβραῖοι.

»Τοὺς εἶδα πολλάκις μὲ τὰ μάτια μου ἐν τῷ μέσῳ τῶν σφοδροτέρων μαχῶν καὶ ἐθαύμασα μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀνδρείαν των. Ὁ ἑβραῖος ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸς στρατιώτης καθὼς ὅλοι οἱ ἄλλοι,

(Ἐκ τοῦ Νέου Ἐλευθέρου Τύπου τῆς 24 Ἰανουαρίου),

ΙΕΡΙΧΩ ΚΑΙ ΒΑΒΥΛΩΝ

Ἀπό τινος χρόνου διεξήγοντο ἀνασκαφαὶ εἰς τὸ μέρος ἔνθα ὑπετίθετο ὅτι εὑρίσκετο ἡ ἀρχαία Ἱεριχώ. Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται κατέληξαν εἰς πλήρη ἐπιτυχίαν, διότι κατωρθώθη νὰ ἀνακαλυφθοῦν τὰ τείχη της, ἐν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ μερικὰ ἐρείπια συνοικισμῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων οἱ ἀρχαιολόγοι ζητοῦν νὰ ἐξεύρουν τὴν ἡλικίαν τῆς ἱστορικῆς πόλεως, ἣν ἀπηθανάτισεν ἡ Γραφή. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν τούτων εἶνε τόσον ἀντίθετα πρὸς τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας μέχρι σήμερον ἔχομεν περὶ τῶν ἀγνώστων τόπων ὥστε πολλὰ κεφάλαια τῆς ἱστορίας πρόκειται νὰ γραφοῦν ἐκ νέου.

Μέρος τῶν τελευταίων ἀνακαλύψεων ἀποτελεῖ ἡ ἐκσκαφὴ τῆς ἀρχαίας ἀκροπόλεως, ἥτις ὑψοῦται ἐπὶ τῆς κλιτύος τῶν δύο ἢ τριῶν βορειοδυτικῶν λόφων, ἐφ' ὧν ὑψοῦτο ἡ ἑπτάλοφος Ἱεριχώ. Ὁλόκληρον τὸ βόρειον μέρος ἤχθη εἰς φῶς, ἐξ αὐτοῦ δὲ γνωρίζομεν, ὅτι ὁλόκληρον τὸ περιβάλλον τὴν πόλιν τεῖχος ἦτο διπλοῦν, ἐπιστεφόμενον μὲ πελωρίους ὀγκολίθους. Πολλῶν Χαναανιτικῶν οἰκίσκων τὰ ἐρείπια εὑρέθησαν, μεταξὺ δὲ αὐτῶν, οἱ ἐξερευνηταὶ ὑποστηρίζουν, ὅτι ἀνεκάλυψαν καὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Ραχάμπ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκρύβησαν οἱ κατάσκοποι τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ. Εἴς τινας περιπτώσεις εὑρέθησαν καὶ λείψανα μικρῶν παιδιῶν, τεθαμμένων ἐντὸς σταμνῶν, ὑπὸ τὸ ἐξ ἀργίλλου δάπεδον τῶν οἰκημάτων τούτων.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἀκόμη ἀπέδειξαν, ὅτι τὰ μέρη τῆς Ἱεριχοῦς κατῳκήθησαν ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 2,000 πρὸ Χριστοῦ, μέχρις ὀλίγων ἑκατονταετηρίδων πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως

Ἐστράφησαν ἔπειτα οἱ ἀρχαιολόγοι πρὸς τὸν λόφον, τὸν λεγόμενον τῆς Κρήτης, καὶ ἐπεδόθησαν εἰς ἀνασκαφάς, ἐλπίζοντες νὰ εὕρουν σπουδαῖα κειμήλια. Εὗρον ἀρκετὰς ἰσραηλιτικὰς οἰκίας, ἀναγομένας περὶ τὰ 700 π. Χ. Μία ἐκ τῶν οἰκιῶν τουτων διατηρεῖται θαυμασίως. Περιελάμβανεν, ὡς φαίνεται, ἡ οἰκία αὕτη μίαν ἐσωτερικὴν αὐλήν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἠνοίγοντο ἐν μακρὸν δωμάτιον καὶ τὸ μαγειρεῖον. Ἐν ἐδώλιον καὶ εἷς πίθος, χρησιμεύων διὰ τὴν διαφύλαξιν τοῦ ὕδατος. φαίνονται εἰς τὴν αὐλὴν ταύτην. Ὑπὸ τὸ ἀνασκαφὲν δάπεδον εὑρέθησαν διάφορα οἰκιακὰ σκεύη, πινάκια, δοχεῖα, καὶ ἀμφορεῖς, μύλοι ἀραβοσίτου, δαδοφόροι καὶ λυχνίαι ἐξ ἐρυθροῦ ψαμμολίθου, ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ πλεῖστα σιδηρᾶ ἐργαλεῖα. Τὰ σχήματα τῶν ἀνακαλυφθέντων ἀγγείων τῆς Ἑλληνο-Φοινικικῆς τέχνης, ἅτινα εὑρέθησαν ἐν Κύπρῳ, εἶνε δὲ ὅλως ἄσχετα μὲ τὰ τεμάχια τῶν ἀρχαίων εἰδῶν τῆς Χαναάν, τῶν εὑρεθέντων κατὰ τὰς ἀνασκαφάς. Ἐξ ὅλων τῶν μελετῶν τῶν ἀρχαιολόγων ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ Ἱεριχὼ κατωκήθη καὶ μέχρι τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς, καθόσον εὑρέθησαν ἀρκετοὶ τάφοι, καὶ ἀμφορεῖς καὶ δοχεῖα πήλινα, ρίπτοντα ἀρκετὸν φῶς ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς ὑελουργίας ἐν Ἀνατολῇ.

Ἀλλ' ἐνῷ τοιαῦτα εἶνε τὰ μέχρις ὥρας εὑρήματα ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, ἀνάλογος εἶνε καὶ ἡ ἐργασία, ἥτις συντελεῖται εἰς τὴν Μεσοποταμίαν.

Ἐν μέσῳ τῆς ἀπεράντου ὁμαλῆς πεδιάδος, τὴν ὁποίαν διατέμνουν πανάρχαιοι τεχνηταὶ διώρυγες, ὑψοῦται ὁ ἐπιβάλλων γήλοφος, ὁ κρύπτων τὴν Βαβυλῶνα. Ἔχει ἀκόμη τὸ ὄνομα Μπάμπιλ ὁ γήλοφος ὃν ἀνασκάπτει ἐπὶ δωδεκαετίαν ἤδη ἡ γερμανικὴ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολή. Τὸ τεῖχος τῆς πρωτευούσης τῶν Ἀσσυρίων ἐκτείνεται νοτιοανατολικῶς στρέφον ἔπειτα ἀποτόμως πρὸς τὸν Εὐφράτην. Σχηματίζεται οὕτως ὑπὸ τῶν δύο πλευρῶν, τοῦ τείχους καὶ τοῦ ποταμοῦ τὸ τεράστιον τρίγωνον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκλείετο ἡ πόλις. Μεγάλοι λόφοι, ὧν ἕκαστος κρύπτει καὶ ἓν ἀνάκτορον ἢ ἕνα ναόν, ὑψοῦνται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ εἰς μίαν γωνίαν, ὑπὸ συστάδα φοινίκων, ὑψοῦται ὁ λευκὸς οἰκίσκος, ἐνῷ ἐπὶ δώδεκα ἔτη ζῶσιν οἱ Γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι.

Ὑπὸ τὸν μεγαλείτερον τῶν γηλόφων κρύπτονται τὰ λείψανα τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Ναβουχοδονόσορος. Ὀκτὼ ἔτη συνεχοῦς ἐργασίας θὰ χρειασθοῦν πρὶν ἢ ἀνασκαφῇ ὁλόκληρον τὸ ἀνάκτορον, ἀλλ' ἤδη αἱ ἐργασίαι ἔφθασαν εἰς τὸ σημεῖον ὥστε νὰ μᾶς δίδουν ἰδέαν τοῦ μεγάρου. Ὁλόκληρον τὸ ἀνάκτορον εἶνε ἐκτισμένον μὲ μεγάλας πλίνθους, φερούσας τὴν σφραγῖδα τοῦ βασιλέως καὶ συνηρμολογημένας μὲ ἄσφαλτον. Τὸ ἀνασκαφὲν μέρος ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν ἀκανόνιστον περιοχήν, ἣν περικλείουν ὑψηλοὶ καὶ παχεῖς τοῖχοι. Ἐντὸς τῆς περιοχῆς ταύτης παρουσιάζεται ἓν δαιδαλῶδες δίκτυον μικροτέρων αὐλῶν καὶ διαδρόμων, καὶ δωματίων. Αἱ μικραὶ αὐλαὶ καὶ τὰ πρὸς αὐτὰς συνεχόμενα δωμάτια ἀναμφιβόλως κατείχοντο ἀπὸ τὰς φρουρὰς καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ἀνακτόρων. Τὰ δώματα τοῦ βασιλέως εὑρίσκονται ὄπισθεν μιᾶς αὐλῆς, ἐστρωμένης διὰ διπλῆς σειρᾶς πλίνθων. Ἀπὸ τῆς αὐλῆς εἷς διάδρομος φέρει ἐντὸς ἐπιμήκους δωματίου, εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου μένει κενὴ ἡ θέσις τοῦ θρόνου. Οἱ ἀρχαιολόγοι πιστεύουν, ὅτι αὐτὴ ἦτο ἡ οἴθουσα τοῦ συμποσίου, ἐν ᾗ ὁ Βαλτάσαρ εἶδε τὴν ἀσώματον χεῖρα, γράφουσαν μὲ χαρακτῆρας πυρίνους τὸ «Μανὶ Θεκὲλ Φαρές». Ὄπισθεν τῆς αἰθούσης τοῦ συμποσίου εἶνε τὰ ἰδιαίτερα δώματα. καὶ ὄπισθεν ὅλων μία στενὴ μυστικὴ διέξοδος, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Βασιλεύς, ἐν περιπτώσει κινδύνου, θὰ ἠδύνατο νὰ φύγῃ πρὸς τὸν Εὐφράτην.

Τεραστία ὑπῆρξεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς δόξης της ἡ Βαβυλών, ἡ πόλις ἡ μεγάλη τῆς παραλυσίας, τῆς μαλθακότητος καὶ τῆς διαφθορᾶς, πρὸ τῆς ὁποίας ἔφριξε καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρόδοτος. Ἡ ὅλη περιφέρειά της, κατὰ τὸν Γάλλον Μαρκέλλον Δελαφοά, ἀνήρχετο εἰς 88 χιλιόμετρα. Τὰ διπλᾶ τείχη της εἶχον ὕψος 26 μέτρων καὶ πλάτος 200 μέτρων !... Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον ἀπετέλει τὸ κυριώτερον καὶ χαρακτηριστικώτερον μνημεῖον τῆς πόλεως, ἦσαν αἱ ὑπερμεγέθεις πυραμίδες της πολλαὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἠρείδοντο ἐπὶ βάσεως τριῶν χιλιάδων μέτρων. Αἱ πυραμίδες αὗται χρησιμεύουσαι κυρίως, ὡς τάφοι τῶν βασιλέων τῆς Χαλδαίας ἦσαν κλιμακωταὶ ἔξωθεν, καὶ ἐστέφοντο μὲ κρεμαστοὺς κήπους, ναοὺς καὶ ἀγάλματα. Ἰδέαν τῶν μνημείων ἐκείνων εἶνε δύσκολον νὰ δώσῃ κανεὶς σήμερον. Ὅταν ἔχωμεν ὑπ' ὄψει τὴν ἀφήγησιν τοῦ Ἡροδότου, σχετικῶς μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν πυραμίδων τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ἑκατοντακισχίλιοι δοῦλοι κατὰ τρίμηνον στρατολογούμενοι, εἰργάσθησαν ἐπὶ ἑξακόσια ὅλα ἔτη δυνάμεθα νὰ φανταασθῶμεν κατ' ἀναλογίαν διὰ τὰ μνημεῖα τῆς Χαλδαίας καὶ τῆς Βαβυλῶνος. Τὸ συμπέρασμα εἶνε ὅτι ἐν τοιοῦτον μνημεῖον, περιβαλλόμενον πρὸς τὰ σημερινὰ κτίρια εἶνε τεραστίων διαστάσεων.

ΕΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

(συνέχεια ὅρα δύο προηγουμένους ἀριθμούς)

Τὸ σπουδαιότερον ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα τῆς Ἰάφφας εἶναι τὸ Ἑβραϊκὸν Γυμνάσιον. Πρὸ δέκα ἐτῶν ἡ ἵδρυσις αὐτοῦ ἐφαίνετο καὶ αὐτὴ ὄνειρον παραφρόνων. Πῶς ; ἐλέγετο. Εἶναι ἄρα γε κατορθωτὸν Σχολεῖον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως μὲ τὴν ἑβραϊκὴν ὡς μόνην γλῶσσαν διδασκαλίας, ἀφοῦ μᾶς λείπουν ὅλα, ἐπιστημονικοὶ ὅροι, βιβλία, διδάσκαλοι καὶ μαθηταί; Ποῖος ἄρα γε θὰ στείλῃ τὰ παιδιά του εἰς Σχολεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ διδάσκῃ τὴν ὕλην τοῦ προγράμματος εἰς γλῶσσαν «νεκρὰν» καὶ ποιὸς θὰ καταβάλλῃ, κεφάλαια διὰ τοιοῦτον νοσηρᾶς ἀντιλήψεως Σχολεῖον; Λοιπόν, ἐὰν τώρα ἐπισκεφθῆτε τὸ ὡραῖον μέγαρον τὸ ὁποῖον ἐκτίσθη δαπάναις τοῦ κ. Μόζερ πρώην Δημάρχου τῆς Μπράδφορ, ἐὰν εἰσέρχεσθε εἰς τὰς αἰθούσας καὶ ἀκούσετε τὰς παραδόσεις, θὰ ὁμολογήσετε ἀμέσως ὅτι οἱ «τρελλοὶ» ἱδρυταί του εἶχον ἀπεναντίας σώας τὰς φρένας, θὰ ἀναγνωρίσετε ὅτι ἔχετε ἀπεναντί σας ἐκπαιδευτικὸν καθίδρυμα τὸ ὁποῖον

δὲν ἔχει τίποτε νὰ ζηλεύῃ εἰς τὰ τελειότερα σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως τῶν πολιτισμένων χωρῶν. Πέρυσι ἐξῆλθον τοῦ Γυμνασίου οἱ πρῶτοι 23 τελειόφοιτοι, καὶ τὰ σπουδαιότερα Πανεπιστήμια, τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἤνοιξαν τὰς πύλας των εἰς τοὺς νέους τούτους χωρὶς νὰ τοὺς ὑποβάλλωσιν εἰς ἄλλας ἐξετάσεις. Σήμερον οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου ἀνέρχονται εἰς 800 καὶ ἂν ὁ χῶρος τὸ ἐπέτρεπεν θὰ ἐνεγράφοντο μέχρι χιλίων. Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν μαθητῶν προσῆλθεν ἐπίτηδες ἐκ Ρωσσίας, εἶναι δὲ πάντες υἱοὶ καὶ θυγατέρες εὐπόρων οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι τοιουτοτρόπως συντελοῦν εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐεξίαν τῆς πόλεως. Τὸ Γυμνάσιον ἔχει ὀργανισμὸν ἐκ τῶν νεωτεριστικωτέρων τῆς συγχρόνου ἐποχῆς. Ἐπικρατεῖ ἐν αὐτῷ τὸ σύστημα τῆς συνδιδασκαλίας τῶν δύο φύλων. Ἐκ προσωπικῆς μου ἀνακρίσεως ἐπείσθην ὅτι οὐδὲν δυσάρεστον προέκυψεν ἐκ τοῦ συγχρωτισμοῦ τῶν δύο φύλων, τὸν ὁποῖον διὰ πολλοὺς λόγους κρίνομεν ὡς ἀρίστην μέθοδον. Εἰς τὸ Γυμνάσιον καθὼς καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἑβραϊκὰ Σχολεῖα τῆς Μέσης ἔλαβα ἀφορμὴν νὰ πεισθῶ περὶ τῆς πολυτίμου συμβολῆς, τὴν ὁποίαν ἡ ἑβραία γυνή, ὡς διδάσκαλος καὶ ὡς μαθήτρια, παρέχει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἑβραϊκῆς μαθήσεως. Τὸ Ἑβραϊκὸν Γυμνάσιον δὲν προβλέπει περὶ τιμωρίας τῶν μαθητῶν, ἐὰν συμβῇ παράπτωμά τι, αὐτοὶ οἱ συμμαθηταὶ ἐπιβάλλουν τὴν τιμωρίαν. Αἱ σχέσεις μεταξὺ διδασκόντων καὶ μαθητῶν εἶναι ἄρισται, μάλιστα παραδειγματικαί. Καὶ εἰς ἓν ἄλλο σημεῖον ἀναφαίνεται τὸ νεωτεριστικὸν τοῦ Γυμνασίου. Ὁ Διευθυντὴς του ἐκλέγεται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται κατ' ἔτος. Φυσικὰ δύναται νὰ συμβῇ—καὶ συμβαίνει πράγματι—ὥστε ὁ αὐτὸς Διευθυντὴς νὰ ἐπανεκλέγηται ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

Τὸ Γυμνάσιον εἶναι καθαρῶς λαϊκὸν (= laïque,) Τὰ ἑβραϊκὰ μαθήματα—Βίβλος Ταλμούδ — διδάσκονται μὲ πνεῦμα ἐθνικὸν καὶ φιλολογικὸν χωρὶς νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτὰ θρησκευτικὸν χαρακτῆρα, καὶ οὕτως ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία—ἀποκλειομένη ἐκ τοῦ Σχολείου—ἀφίεται εἰς τὴν οἰκογένειαν. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἐκπλαγῶμεν ἐὰν ἕνεκα τοῦ λαϊκοῦ χαρακτῆρος τοῦ Σχολείου, τὰ λίαν συντηρητικὰ στοιχεῖα τοῦ Ἑβραϊσμοῦ δὲν φαίνονται πολὺ εὐχαριστημένα ἐξ αὐτοῦ. Καὶ πράγματι πλησίον τοῦ τωρινοῦ θὰ ἱδρυθῇ ὅσον οὔπω δεύτερον Γυμνάσιον μὲ χαρακτῆρα καθαρὰ συντηρητικόν. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ τοῦ Γυμνασίου τούτου τὰ διδακτικὰ προγράμματα θὰ εἶναι ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Γυμνασίων καὶ ἡ ὕλη θὰ διδαχθῇ ἀπολύτως εἰς τὴν ἑβραϊκήν.

Ὑπάρχει ἐπίσης εἰς Τὲλ Ἀβὶβ καὶ ἀστικὸν Σχολεῖον ἀρρένων, πρό τινος ἱδρυθέν, τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη 200 μαθητάς, καὶ ὑπόσχεται ἱκανοποιητικὴν ἀνάπτυξιν.

Δὲν θὰ ἦτο ἀκριβὲς νὰ πιστεύῃ τις ὅτι εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τὰ σπίτια τὰ ἑβραϊκὰ ὁμιλεῖται μόνον ἡ ἑβραϊκή. Ἐπειδὴ ἀκόμη ὑπερτεροῦν αἱ οἰκογένειαι αἱ πρὸ ὀλίγον μεταναστεύσασα εἰς Ἰάφφαν, ἀκούονται αἱ διάφοροι γλῶσσαι τῆς Ρωσσίας, (ρωσσική, πολωνική, ἑβραιογερμανικὴ) μαζὺ μὲ τὴν γλῶσσάν μας. ***Ἀλλὰ ἡ νέα γεννεά***,—οἱ μαθηταὶ τῶν ἑβραϊκῶν Σχολείων, ἀπὸ τὸ Νηπιαγωγεῖον μέχρι τοῦ Γυμνασίου—***ὁμιλεῖ σχεδὸν ἄνευ ἐξαιρέσεως τὴν ἑβραϊκὴν καὶ ὑποχρεώνει καὶ τοὺς γονεῖς νὰ μεταχειρίζωνται τὴν αὐτὴν γλῶσσαν.*** Κατὰ τὰς ὥρας κατὰ τὰς ὁποίας οἱ δρόμοι εἶναι πλήρεις ἀπὸ μαθητὰς τῶν δύο φύλων, πηγαίνοντες ἢ ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὸ Σχολεῖον, εἰς τὸ Τὲλ Ἀβὶβ δὲν ἀκούεται ἄλλη γλῶσσα ἀπὸ τὴν ἑβραϊκήν.

Εἰς τὰς πύλας τῆς Ἰάφφας, κεῖται ἡ Γεωργικὴ Σχολὴ τοῦ «Ἰσραηλιτικοῦ Συνδέσμου» Παρισίων, ἡ ὁποία ἀπὸ τριάκοντα ἔτη φέρει τὸ εὔελπι ὄνομα «Μικβὲ Ἰσραὲλ» (ἐλπὶς τοῦ Ἰσραὴλ) ἀλλ' ἡ ὁποία μετὰ τόσας ἀπηγοητεύσεις μόλις τώρα μέλλει νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ὀνοματός της. Ὁ «Σύνδεσμος» (Alliance) δαπανῶν μεγάλα ποσὰ πρὸς συντήρησιν τῆς Σχολῆς ἡ ὁποία εὐκόλως ἠδύνατο νὰ γίνῃ γεωπονικὴ Ἀκαδημία, ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀδιαφορῇ διὰ τὰ ἐθνικὰ συναισθήματα, τὰ ὁποῖα ἐμψυχώνουν τὸν παλαιστίνειον πληθυσμόν. Ἡ διδασκαλία εἰς τὴν Σχολὴν ἦτο καθ' ὁλοκληρίαν γαλλική, ἡ Διεύθυνσις ἐδόθη εἰς πρόσωπα ξένα πρὸς τὸ περιβάλλον, δὲν καλλιεργήθη εἰς τοὺς μαθητὰς ἡ ἀγάπη διὰ τὴν χώραν τῶν προγόνων, οὕτως ὥστε οἱ μαθηταὶ ἐγκατέλειπον σωρηδὸν τὴν Παλαιστίνην διὰ νὰ μεταναστεύουν εἰς Ἀμερικὴν καὶ τὸ ἐπίπεδον τῆς διδασκαλίας ἔπιπτε ἑκάστοτε χαμηλότερον.

Τέλος ἡ μεγάλη Ἑταιρεία ἐννόησε ὅτι ἔσφαλε δρόμον, ἔδωκε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σχολείου εἰς ἕνα τέκνον τῆς Παλαιστίνης, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐν ταὐτῷ λαμπρὸς γεωπόνος καὶ ἄριστος διοργανωτής, ἀπεφάσισε νὰ ἀναγκάζῃ τοὺς μαθητὰς νὰ μείνουν ἐν Πάλαιστίνῃ, καὶ πρόκειται τώρα νὰ εἰσάγῃ τὴν ἑβραϊκὴν διά τὰς θεωρητικὰς παραδόσεις χωρὶς ὅμως νὰ καταργήσῃ τὴν γαλλικήν. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κράουζε, ὁ ὁποῖος εἶναι φιλόστοργον τέκνον τῆς χώρας μας, δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ Σχολὴ θὰ παράγῃ γλήγορα ζωτικὰς δυνάμεις διὰ τὸν ἐπιστημονικὸν ἀποικισμὸν τῆς ἀρχαίας μας πατρίδος.

(ἕπεται συνέχεια)

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΑΒΙΔ ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΙ ΦΡΟΥΡΑΙ ΤΩΝ

Ἐκ τῶν βασιλικῶν οἰκογενειῶν, δύο τοὐλάχιστον, ἡ τῆς Ἀβυσσινίας καὶ ἡ τῆς Ἀγγλίας καυχῶνται διὰ τὴν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰούδα καταγωγήν των. Κατὰ τὴν ἀβυσσινιακὴν παράδοσιν, ἡ Βασίλισσα τῆς Σαββᾶς, ἀπέκτησεν ἐκ τοῦ βασιλέως Σολομῶντος υἱόν, ὁ ὁποῖος ἀπέβη ὁ ἱδρυτὴς τῆς σημερινῆς ἀβυσσινιακῆς δυναστείας. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τὸν οἶκον τῆς Ἀγγλίας, οὗτος πιστεύει, τοὐλάχιστον πλεῖστα μέλη αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ ἡ τωρινὴ ἄνασσα Μαρία, ὅτι κατάγεται ἐκ τοῦ οἴκου Δαβίδ, τοῦ ὁποίου ὁ τελευταῖος γόνος, ἄρρεν ἡ θῆλυ, δὲν ἐνθυμούμεθα καλῶς τὴν παράδοσιν, ἔφθασε μετὰ μεγάλην περιπλάνησιν ἀνὰ τὰς θαλάσσας, εἰς τὰς ἀγγλικὰς νήσους, φέρων μαζὶ καὶ τὸν λίθον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐχρίσθη καὶ ἐστέφθη ὁ Βασιλεὺς Δαβίδ. Ἐπὶ τοῦ λίθου τούτου γίνεται μέχρι σήμερον ἡ στέψις τῶν Βασιλέων τῆς Ἀγγλίας, καθὰ μὲ ἐβεβαίωσεν ἀνώτερος ἀγγλικανὸς κληρικὸς πρό τινος χρόνου.

* * *

Διὰ τῆς Μητρός της, ἡ χαριτόβρυτος Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος θὰ κατήγετο, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ, ἀγνοοῦμεν δὲ ἐὰν καὶ ὁ ἔνδοξος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος δύναται ἢ θέλει νὰ διεκδικήσῃ δαβιδικὴν καταγωγήν, ἐκ διασταυρώσεως τοῦ ἀρχαίου οἴκου του μετὰ τοῦ οἴκου τῆς Ἀγγλίας.

Ἀλλὰ καὶ ἐλλείψει συγγενείος αἵματος, ἰδοὺ ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων εὑρίσκεται εἰς ἁρμονίαν μὲ τὸν Βασιλέα τῆς Ἱερουσαλὴμ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τῆς φρουρᾶς του. Εἶναι γνωστὸν καθὼς προκύπτει ἐκ τοῦ Βιβλίου τῶν «Βασιλέων» καὶ τῶν «Χρονικῶν« ὅτι ὁ Δαβὶδ εἶχε δύο βασιλικὰς φρουρὰς τοὺς «Κρετὴ» καὶ τοὺς «Πλετῆ». Καὶ τοὺς Κρετὴ οἱ Ἑβδομήκοντα μεταφράζουν «Κρῆτας» Ἰδοὺ λοιπὸν εἰς διάστημα 3000 ἐτῶν, δύο Βασιλεῖς ἐκλέγοντας κρητικὰς φρουράς.

Τί δὲ ἦτο ἡ ἄλλη φρουρὰ ἡ τοῦ «Πλετὴ» ; Λέγουν οἱ ἑρμηνευταί, ὅτι ἦσαν φιλισταῖοι, δηλαδὴ συγγενεῖς τῶν Κρητῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ λέγονται ἐλθόντες ἐκ Κρήτης. Πλετὴ θὰ ἦτο ἄλλη μορφὴ τῆς λέξεως Πλιστὴ φιλισταῖος ἐλλείψει τοῦ σ.

Ἀλλ' ἡ μορφὴ τῆς λέξεως δὲν δύναται νὰ ἐκληφθῇ ὡς «πελασγοί»; Λοιπὸν αἱ δύο φρουραὶ τοῦ Δαβὶδ θὰ συνέκειντο ἀπὸ Κρῆτας καὶ Πελασγούς. Ἦσαν οἱ κρῆτες, οἱ κατοικήσαντες ἄρα τὴν μετὰ ταῦτα ἡρωϊκὴν νῆσον, τῆς αὐτῆς μὲ τοὺς σήμερον φυλῆς ἢ ἀνῆκον εἰς τὴν μεγάλην μεσογειακὴν φυλὴν πρὸ τῆς μεταναστεύσεως εἰς τὴν νῆσον τῶν Δωριέων ; Ποῖος γνωρίζει ; Μένει μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι ἀνέκαθεν οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ὑπῆρξαν ρωμαλέοι καὶ ἀρειμάνιοι, ἐξ ὧν ὁ Βασιλεὺς Δαβὶδ ἐξέλεγεν τὴν φρουράν του, μαζὺ μὲ τοὺς Πελασγούς, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶχον καὶ αὐτοὶ τότε φήμην πολεμιστῶν καθὼς οἱ εὔζωνοι τῶν ὀρεινῶν μερῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Οὕτω λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς Δαβὶδ εἶχε δύο φρουράς, ὧν μία ἐκ Κρητῶν καὶ τὴν ἄλλην ἐξ ἄλλης πολεμικῆς φυλῆς, πιθανὸν πελασγῶν.

Ἡ 60τηρὶς τοῦ Ρόϋτερ.

Τοῦ παγκοσμίου φήμης ἡμιεπισήμου ἀγγλικοῦ Πρακτορείου πρόκειται νὰ ἑορτασθῇ ἡ ἑξηκονταετηρίς. Ἀλλὰ ὄχι ὅλοι γνωρίζουν ὅτι τὸ μέγα τοῦτο πρακτορεῖον εἰδήσεων, τὸ ἔχον ἀντιπροσώπους εἰς τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα σημεῖα τῆς γῆς, ἔχει ἱδρυθῇ ἀπὸ ἑβραῖον, τὸν Ἰούλιον ντὲ Ρόϋτερ γεννηθέντα εἰς Κάσσελ τῆς Γερμανίας τὸ 1821. τὸ 1851 μετέβη εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἔγινεν ἄγγλος ὑπήκοος. Κατ' ἀρχὰς εἶχε συστήσει ταχυδρομεῖον διὰ περιστερῶν πρὸ ἐννοεῖται τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν συγκοινωνίαν τοῦ τηλεγράφου. Ὁ Ρόϋτερ κατεσκεύασεν ἴδια τελεγραφικὰ σύρματα μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς καὶ εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀσίαν.

* * *

Ὁ διαγωνισμὸς Τρέβες

Προϋκηρύχθη ὁ διεθνὴς διαγωνισμὸς μὲ ἔπαθλον 10,000 φράγκων, τοῦ κληροδοτήματος Ἐμιλίου Τρέβες διὰ τὴν συγγραφὴν βιβλίου καταδικάζοντος τὰ θρησκευτικὰ μὲ φυλετικὰ μίση καὶ ἰδίᾳ τὸν ἀντισημιτισμόν. Σύμφωνα μὲ τὸ Βασ. Διάταγμα τὸ καθορίζον τὸν διαγωνισμόν, τὸ ἔργον πρέπει νὰ εἶναι ἀνέκδοτον καὶ εἰς ἰταλικὴν γλῶσσαν Ἔργα εἶναι δεκτὰ μέχρι 1 Φεβρουαρίου 1916.

* * *

Ὁ πόλεμος καὶ ὁ ἀντισημιτισμὸς

Ἐγράψαμεν πολλάκις ὅτι ὁ ἀντισημιτισμός, ἰδίᾳ ὁ ἐπιστημονικός (!) ἀντισημιτισμὸς τῶν πολιτισμένων χωρῶν, Γαλλίας, Αὐστρίας, Γερμανίας, ὑπέστη μεγάλας ἀβαρίας συνεπείᾳ τοῦ πολέμου. Ὁ τρόπος καθ' ὃν μάχονται οἱ ἑβραῖοι, ἐπὶ παραδείγματι, τῆς Γαλλίας, ἀπέδειξεν πόσον ἦσαν ψευδῆ οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ Δριμὼν περὶ τῶν ἑβραίων τῆς Γαλλίας. Ὁ Δριμών, ἔπαυσε νὰ εἶναι, μετὰ 35 περίπου ἔτη ἀντισημίτης, καὶ ἐγράφη ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἀλλάξῃ ὄνομα εἰς τὴν ἐφημερίδα του «Ἐλεύθερον λόγον» ὀνομάζων αὐτὴν «Ὁ Γαλλικὸς λαός». Ἀλλὰ τὰ ἑκατομμύρια τὰ ὁποῖα ἐκέρδισεν ὁ Δριμὼν διδάξας τὸ μῆ-

σος ἐπὶ τόσα ἔτη,θὰ τὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν γαλλικὸν λαὸν τὸν ὁποῖον ἠπάτησεν, ἵνα χρησιμεύσουν εἰς τὸ ἑξῆς δι 'ἔργον τι ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας;

Τὸ γράμμα ἑνὸς καθολικοῦ ἱερέως

Ὁ διάσημος ἱεροκήρυξ τῆς Madeleine ἐν Παρισίοις, ὁ ἀββᾶς, Sertillanges ἔγραψε τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν εἰς ὁμαθρήσκον μας, ὁ ὁποῖος ἠρώτησε τὸν ἔξοχον ἱεροκήρυκα τὴν γνώμην του περὶ Ἑβραίων:

Ἀγαπητὲ Κύριε

Δέν ἔχω παριμείνῃ μέχρι τῶν σημερινῶν τρομερῶν γεγονότων ἵνα κτυπήσω ὁσάκις μοὶ ἐδίδετο εὐκαιρία καὶ ἐν τῷ κύκλῳ μου τὰ φυλετικὰ καὶ θρησκευτικὰ μίση, τὰ ὁποῖα κατακρίνετε τόσον εὐλόγως.

Εἰς ἓν ἔργον μου, μεταξὺ «*τῶν ἀληθινῶν ἐχθρῶν μας*» συγκαταλέγω εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τὰ ἀποτρόπαια αὐτὰ αἰσθήματα, τὰ τόσον ἐπιζήμια εἰς τὸν λαόν μας.

Ἔχω φίλους ἰσραηλίτας, τὸν ζωγράφον Πικὰρ ἵνα ἀναφέρω ἕναν ὀνομαστί· ἡ εἰκών μου, τὴν ὁποίαν ἐξέθεσεν εἰς τὸ Σαλόνι ἐξέπληξε κάποιους κύκλους, ἀλλ' οἱ κύκλοι αὐτοὶ δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὰ αἰσθηματά μου. Τὸ παράδειγμα ποῦ δίδει αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ Ἐθνικὸν Κομιτάτον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ Μέγας Ραββῖνος σας προσαγορεύεται λίαν ἐγκαρδίως «συνάδελφος» ἀπὸ τὸν Πανιερώτατον κ. Ὀδελέν, αὐτὴ εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ μέλλοντος. Ἐλπίζω ὅτι πάντες θὰ τὴν ἀκολουθήσουν. Αἰσθανόμεθα ἑαυτοὺς πλέον ἀδελφούς, ὁσάκις εἰργάσθημεν καὶ ἐπονέσαμεν μαζί.

A. I. Sertillanges.

Ο ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΚΑΙ Ο ΡΑΒΒΙΝΟΣ

=ΔΙΗΓΗΜΑ=

Ὁ εὐσεβὴς καὶ σοφὸς Ραββῖνος Σολομὼν Ἰτσχακῆ περιοδεύων ποτὲ ἐν Ἀνατολῇ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ ἑβραϊκῶν ἀκαδημιῶν, συνήντησεν ἱερομόναχον, ὅστις μετέβαινεν εἰς προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Τόπων. Οἱ δύο περιηγηταὶ συνεβάδισαν ἔκτοτε μαζύ, ἀρχίσαντες ἐγκάρδιον καὶ φιλικὴν συνομιλίαν, ἥτις μετ' οὐ πολὺ ὅμως μετετράπη εἰς δογματικὴν διαμάχην τοσοῦτον σφοδράν, ὥστε τὸ ἑσπέρας, ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἐτήρησαν πρὸς ἀλλήλους ἐχθρικὴν στάσιν.

Ἀλλὰ διαρκούσης τῆς νυκτός, ὁ ἱερομόναχος καταβεβλημένος ἐκ τοῦ καμάτου τοῦ ταξειδίου καὶ τοῦ πνιγηροῦ κλίματος τῆς Ἀνατολῆς, προσεβλήθη ὑπὸ σοβαρᾶς ἀσθενείας. Ὁ Ραββῖνος λησμονήσας τότε πᾶσαν διένεξιν, ἐπεδαψίλευσεν εἰς τὸν συνταξειδιώτην του τὰς τρυφερωτέρας περιποιήσεις, καὶ ἐπειδὴ οἱ Ραββῖνοι τῆς τότε ἐποχῆς ἐγνώριζον καὶ ὀλίγην ἰατρικήν, ἔλαβε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ βοηθήσῃ ἐγκαίρως τὸν σύντροφόν του, ὅστις τῷ ἐγένετο οὕτως ὀφειλέτης τῆς ζωῆς του.

Ὅτε ὁ ἱερομόναχος εὑρέθη ἐκτὸς κινδύνου, ὁ Ραββῖνος, ὅστις ἵνα τὸν περιθάλψῃ εἶχεν ἀναβάλῃ ἐπί τινας ἡμέρας τὸ ταξείδιόν του, μετέβη ἵνα τὸν ἀποχαιρετίσῃ. Ὁ ἱερεὺς τότε εὐχαριστῶν αὐτὸν ἐκ βάθους καρδίας τῷ εἶπε· «Εἶμαι πτωχὸς καὶ δὲν δύναμαι νὰ πράξω τίποτε ἄλλο δι' ὑμᾶς, εἰμὴ νὰ παρακαλέσω τὸν Θεὸν ὑμῶν· ἀλλ' ἡ λαμπροτέρα ἡμέρα τοῦ βίου μου θὰ εἶναι ἐκείνη καθ' ἣν θὰ δυνηθῶ νὰ σᾶς δείξω ἐμπράκτως τὴν εὐγνωμοσύνην μου». Ἀλλ' ὁ Ραββῖνος Σολομὼν διέκοψεν αὐτὸν λέγων· «Οὐδὲν ὀφείλετε εἰς ἐμὲ καὶ ἐὰν τὸ διάφορον τοῦ δόγματος μᾶς χωρίζει, ὁ ἀνθρωπισμὸς δέον νὰ μᾶς ἑνώσῃ· ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως μοὶ ἐπέβαλεν νὰ πράξω ὑπὲρ ὑμῶν πᾶν ὅ,τι ἔπραξα. Χαίρετε! ἴσως δὲν ἴδωμεν ἀλλήλους οὐδέποτε πλέον· ὑγιαίνετε· καὶ ἐὰν συναντήσητε ποτὲ Ἰσραηλίτην πάσχοντα, βοηθήσατε αὐτόν, ὅπως ἐγὼ ἐβοήθησα ὑμᾶς».

Ὀλίγα ἔτη μετὰ ταῦτα, ὁ Ραββῖνος Σολομὼν Ἰτσχακῆ, διερχόμενος τὴν Βοημίαν ἵνα μεταβῇ εἰς Γαλλίαν ἐσταμάτησεν ἐν Πράγᾳ, ἔνθα οἱ ὁμόθρησκοι αὐτοῦ ἀγαλλόμενοι ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει Ραββίνου τοσοῦτον διασήμου, ἔκαμαν αὐτῷ ἔκλαμπρον ὑποδοχήν.

Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Βοημίας ἦσαν τότε ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ δουκὸς Λαδισλάου, ὅστις ἔκειτο ἐχθρικῶς πρὸς αὐτούς· ὅταν δὲ ἤκουσεν τὴν γενομένην ὑποδοχὴν εἰς τὸν ξένον Ραββῖνον, ὁ Δοὺξ κατηγόρησεν αὐτὸν ὡς συνωμότην, ταραξίαν ἤ τι χεῖρον, καὶ διέταξεν ἀμέσως νὰ συλληφθῇ καὶ δικασθῇ αὐστηρότατα.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ μίσους, καθ' ἣν ἡ ἀπληστία τῶν ἰσχυρῶν ἦτο τὸ μόνον ἐχέγγυον κατὰ τῆς σκληρᾶς μισαλλοδοξίας, ἑβραῖός τις ὑποβληθεὶς εἰς δίκην, ἐθεωρεῖτο ἐκ τῶν προτέρων καταδεδικασμένος εἰς θάνατον· διὰ τοῦτο εἶναι εὔκολον νὰ φαντασθῇ τις τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὴν ἀπελπισίαν τῆς Κοινότητος τῆς Πράγας. Ἀλλ' ὁ ἀτρόμητος Ραββῖνος ἐν τῇ συναισθήσει τῆς ἀθωότητός του, ἐτήρησε τὴν γαλήνην τοῦ πνεύματος καὶ ὅταν ὡδηγήθη ἀλυσόδετος ἐνώπιον τοῦ Δουκός. Ὁ Λαδισλάος κωφὸς εἰς πᾶσαν δικαιολόγησιν καὶ ὑπεράσπισιν ἔμελλεν ἤδη νὰ ἐκφωνήσῃ καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, ὅτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ὄλμουτζ προχωρήσας μέχρι τοῦ Δουκικοῦ θρόνου ἀνεφώνησε· «Δέσποτα! ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τῶν Χριστιανῶν, ἀπαγορεύω νὰ ἀφαιρεθῇ ἔστω καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰσραηλίτου τούτου, ἀνδρὸς καρδίας καὶ συνειδήσεως, ὅστις οὐδέποτε ἐκώφευσεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς φιλανθρωπίας».

Ὁ Δοὺξ καὶ ἡ Αὐλὴ ἔμειναν ἄλαλοι καὶ ἐνεοὶ ἀκούντες τοὺς λόγους τούτους. Ἀλλ' ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ὄλμουτζ, ἀναμιμνησκόμενος τὴν μεγάλην ὑπηρεσίαν ἣν ἄλλοτε ὁ Ραββῖνος εἶχε παράσχῃ αὐτῷ ἐν Ἀνατολῇ ὅτε ἦτο μόνον ἁπλοῦς προσκυνητής, ἐπέτυχε παρὰ τοῦ Δουκὸς νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ δεσμὰ εἰς τὸν Ραββῖνον Σολομῶντα ὃν πᾶσα ἡ αὐλὴ συνεχάρη καὶ ἐπευφήμησε. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἀναχωρῶν ἔλαβε τιμητικὴν συνοδίαν, χάριν δὲ αὐτοῦ καὶ τῇ προστασίᾳ τοῦ εὐγνώμονος Ἀρχιεπισκόπου, οἱ Ἑβραῖοι τῆς Βοημίας ἔτυχον ἐπὶ πολλὰ ἔτη βίου ἀσφαλοῦς καὶ ἡσύχου.

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΙ

Διαρκοῦντος τοῦ πολέμου ἐξέλιπον πλεῖστοι διάσημοι Ἰσραηλῖται. Μεταξὺ τούτων ἀναφέρομεν τοὺς ἑξῆς: ***Ἰάκωβον Μπάρτ,*** τὸν πρῶτον σημιτολόγον καὶ ἀραβιστὴν τῆς Γερμανίας, ἐγεννήθη τὸ 1851. Ἦτο Σύμβουλος τῆς Αὐτοκρατορίας, ἐδίδασκε καὶ εἰς τὸ Ραββινικὸν Σχολεῖον Ἀνῆκεν εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἑβραϊκὴν κοινότητα Ἀδέρετ Ἰσραήλ.

Ἀρθοῦρον Κωὲν ἐκ τῶν διασημοτέρων νομομαθῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ Σύμβουλον τοῦ Στέμματος· ἐγεννήθη τὸ 1830 Ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ μεγάλου φιλανθρώπου Σὲρ Μόζες Μοντεφιέρε. Ὁ Κωὲν ἦτο ἐκ τῶν διασημοτέρων μελῶν τῆς ἑβραϊκῆς Κοινότητος Λονδίνου ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐτιμήθη μὲ ὑψηλὰ ἀξιώματα.

Ἀλέξανδρον ντ' Ἀγκόνα, γερουσιαστήν, ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πίζας, ἐθεωρεῖτο ὁ πρῶτος ἰταλὸς λόγιος. Ἀνῆκεν μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὸ ἑβραϊκὸν δόγμα καὶ ἐπίστευεν εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἰσραὴλ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. Εἶχε γεννηθῇ τὸ 1835.

Νάρκισσον Λεβὲν γεννηθέντα τὸ 1833, πρόεδρον τοῦ Παγκοσμίου Ἰσραηλιτικοῦ Συνδέσμου τῶν Παρισίων, καὶ ἐκ τῶν πρώτων ἱδρυτῶν αὐτοῦ. Ἦτο ἐκ τῶν διασημοτέρων δικηγόρων τῆς Γαλλίας, ἐχρημάτισε δημοτικὸς Σύμβουλος καὶ ἀντιπρόεδρος. Προτοῦ ἀφιερωθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἔργον τοῦ Συνδέσμου εἶχε παίξει ρόλον εἰς τὴν πολιτικὴν συνεργασθεὶς μὲ τὸν Κρεμιὲ καὶ τὸν Γαμβέτταν. Ὑπῆρξε καὶ γραμματεὺς τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως τῆς Τούρ. Εἰργάσθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὸ ἔργον τοῦ Συνδέσμου (Ἀλλιὰνς) καὶ ηὐνόει πᾶσαν πρόοδον τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ, πολὺ βοηθήσας ὡς Πρόεδρος τῆς ΙΚΑ τὸν Ἑβραϊκὸν ἀποικισμὸν τῆς Παλαιστίνης. Ὑπῆρξεν πατριώτης γάλλος ὅσῳ καλὸς ἰσραηλίτης, πραγματώσας τὸ ἰδανικὸν τοῦ ἀληθοῦς Ἑβραίου, τοῦ πιστοῦ εἰς τὴν φυλήν του καὶ εἰς τὴν γενέτειράν του ἀποδείξας συγχρόνως, ὅτι αἱ δύο ἰδιότητες δὲν εὑρίσκονται εἰς ἀντίφασιν.

Κάρολος Γκόλδμαρκ. Περὶ τοῦ διασήμου τούτου συνθέτου, ὡμίλησεν ὁ παγκόσμιος τύπος. Ἦτο ὁ συνθέτης τῆς «Βασιλίσσης τῆς Σαμπᾶς» καὶ ἄλλων ἔργων. Ὁ Γκόλδμαρκ ἦτο υἱὸς λειτουργοῦ Συναγωγῆς καὶ ἐγνώριζεν τὰς ἑβραϊκὰς ἀρχαίας μελῳδίας. Αἱ συνθέσεις του καὶ μεταξὺ τούτων καὶ ἡ Βασίλισσα τῆς Σαμπᾶς διακρίνονται ἀκριβῶς διὰ τὴν ἀνατολικὴν μουσικὴν ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν διὰ τὴν ἑβραϊκήν, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἡ ὁποία ἀντήχησεν εἰς τὰ ὦτα του καὶ συνεκίνησε τὴν καρδίαν του. Εἶχε γεννηθῇ τὸ 1830.

ΣΙΩΝΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ

ΔΩΡΕΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΒ. ΕΘ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΥΤΙΑ

Κέρκυρα

Κ. Κ. Μ. Σ. Μουστάκης Δρ. 1 60 Σαμ. Μ. Μόρδος δρ. 3 35 Σαμ. Σάρδας δρ. 0 73 Ἰ Ν. Βελέλλης δρ. 8 70 Μάρ. Δ. Βελλέλης δρ. 7 60 Ραφ. Ἡ. Ὄσμος δρ. 4 07 Ἡλ. Ι. Ὄσμος δρ. 2 22 Μάρ. Σ. Μουστάκης δρ. 4 11 Νισ. Νεγρὶν δρ. 2 65 Μωϋ. Μ. Ναξὼν δρ. 2 30 Ροβ. Σ. Ματαθίας δρ. 2 70 Ἀβρ. Σ. Μιζὰν δρ. 1 25 Ἀλεξ. Μόρδος δρ. 14 00 Μιχ. Ζ. Μουστάκης δρ. 5 00 Ματαθ. Ὀβαδίας δρ. 1 48 Ἐζρὰ Χαὶμ δρ. 4 95 Ραφ. Β. Βελλέλης δρ. 9 50 Ἰωσ. Χ. Ἐλιέζερ δρ. 2 00 κα Ραχὴλ Ἰσραὴλ δρ. 3 14 κ.κ. Ζαχ. Μ. Χαὶμ δρ. 1 55 Μαν. Βιβάντες δρ. 1 17 Χαὶμ Ἰ. Μάτσας δρ. 3 00 Ραφ. Ε. Ἐλιέζερ δρ. 9 30 Ἡλ. Μ. Σουλὰμ δρ. 3 10 Σαμ. Ζακὰρ δρ. 1 39 Δρ. Ἰωσ. Μπατῖνος δρ. 5 00 Μωϋσ. Ρ. Ἀβδελᾶς δρ. 3 00 Ἰακ. Μπαλέστρας δρ. 2 00 Νισ. Μ. Μουστάκης δρ. 1 36 Μωϋσ. Α. Μιζὰν δρ. 5 22 Κα Ροζίνα Λέβης δρ. 1 90 κκ. Δαβ. Ρ. Μόρδος δρ. 2 34 Λ. Ι. Ἰσραὴλ δρ. 1 00 Κα Ἀδέλε Λέβης δρ. 0 87 κκ. Ἡλ. Ἰ. Ναξὼν δρ. 1 45 Σ. Μ. Μουστάκης δρ. 2 35 Σάββ. Π. Βελλέλης δρ. 3 04 Ἰσ. Δ. Ἰσραὴλ δρ. 2 40 Κα Ἔμμα Βιτέρμπος δρ. 3 00 κκ. Ἡλ. Μπατίνος δρ. 3 20 Μάρ. Σ. Μουστάκης δρ. 3 55 Σάββ. Μ. Μουστάκης δρ. 2 00 Ραφ. Ἐ. Ματαθίας δρ. 4 00 Μωϋσ. Δ. Λέβης δρ. 1 00 Μάρ. Σ. Σουλὰμ δρ. 2 82 Ἡλ. Σ. Νεγρὶν δρ. 1 00 Ἀβ. Μ. Μιζὰν δρ. 2 50 Λεὼν Σ. Ναξὼν δρ. 1 93 Και Αἰμιλία Μπέσσος δρ. 1 30 Ἐσθὴρ Γ. Μπέσσος δρ. 4 00 κκ. Ἠλίας Φέρρος δρ. 4 78 Κα Φλόρα Πο-

λίτης δρ. 5 30 κκ. Ἰακ. Ἀ. Κερίδος δρ. 4 20 Ἰσσ. Δέντες δρ. 1 00 Νισ. Χ. Βιτὰλ δρ. 1 76 Βεντσιὸν Σ. Τσεζάνας δρ. 1 98 Ροβ. Ἰ Μόρδος δρ. 3 90 Τσιπ. Δέντες δρ. 3 94 Ἰακ. Χ.Μουστάκης δρ. 19 60 Χαὶμ Ε. Ναξὼν δρ. 1 00 Ματ. Πολίτης δρ. 1 40 Και Διαμαντίνα Φέρρος δρ. 4 88 Καρολίνα Ναξὼν δρ. 3 75 Ἀνέτα Σουλὰμ 2 72 κκ. Ἰσ. Λ. Δέντες δρ. 6 00 Σολ. Ἰ. Ἰσραὴλ δρ. 1 55 Ἀλέξ. Κωνσταντίνης δρ. 8 68 Ἰσσ. Ἰ Βιτὰλ δρ. 1 00 Και Ρεγγίνα Μ. Μπέσσος δρ. 5 00 Ἐσθὴρ Μόρδος δρ. 2 20 Κ. Βίκτωρ Ἀ Μιζὰν δρ. 3 00 κκ. Ἀλλέγρα Μ. Μιζὰν δρ.2 31 Στελίνα Μιζὰν δρ.2 00 κυρίαι Μπεχὸρ Χαὶμ Κοὲν δρ. 5 90 Χαὶμ Μπὰρ Χαὶμ δρ.2 20 Ἰσ.Ν. Βελλέλης δρ. 2 96 Ἰακ. Σ. Ἐλιέζερ δρ. 1 95 Σολ. Ρ. Μόρδος δρ. 3 40 Δαβ. Καβαλιέρος δρ. 1 45 Δαν. Μ. Ἰοχανὰν δρ. 0 80 Σολ. Ἡ Μόρδος δρ. 3 05 Σαμ. Μινέρμπος δρ. 4 25 Σουβὰ Ἰσραὴλ δρ. 1 68 Σαβ. Λ. Δέντες δρ. 5 00 Κα Ραχὴλ Ἰομτὸβ δρ. 10 45 κ. Μεναχὲμ Ἰομτὸβ δρ. 6 00 Κα Ἐσθὴρ Ἰ. Ἰοχανὰν δρ. 2 00 κκ. Ἰωσ. Σ. Ματαθίας δρ. 2 50 Μορδ. Τσαδὶκ δρ. 2 12 Μάρ. Ἰ Μπέσσος δρ. 3 00 Ἰωσ. Ἀμποὰφ δρ. 1 40 Ἀλέξ. Χ. Μιζὰν δρ. 1 30 Σαμ. Μ. Βελλέλης δρ. 0 80 Βήτας Σ. Σάρδας δρ. 2 38 Νισ. Μ. Ματαθίας δρ. 2 00 Δαβ. Χαὶμ δρ. 19 30 Ἐζρὰ Μπακόλας δρ. 5 00 Ἡλ. Κοὲν δρ. 5 00 Ματσίλης Σολομὼν 5 00 Ματαθ.Μεναχὲμ δρ. 5 00 Μπεχὸρ Χ. Κοὲν δρ. 10 20 Νισὴμ καὶ Ἀδελ. Λεβὴ δρ. 10 00 Ἰσαὰκ Ἰακὼβ δρ. 3 40 Ἰακὼβ Μ. Χατζόπουλος δρ. 4 10 Χαὶμ Μπὰρ Χαὶμ δρ. 10 10 Μπεχὸρ Ἰακ. Μπατίνος 10 20 Και Ρεβέκκα Σ. Ματαθίας δρ. 13,85 Ἄννα σύζ. Ἰωσὴφ Ἰ. Ζακὰρ δρ. 19 40. Τὸ ὅλον Δραχμὰς 443,30

Ἄρτα. Ἡλίας Ρ. Ἀβδελᾶς ἢ Πολίτης δρ. 2. Ἰσαὰκ Ρ. Ἀβδελᾶς ἢ Πολίτης δρ. 2,20. Ἀβραὰμ Ἡλ. Μάτσας δρ. 8. Ἰσαὰκ Ι. Σαμπᾶς δρ. 9. Ἰεσούας Μ. Ζακὰρ δρ. 4. Σολομὼν Σαμπᾶς δρ. 11. Μάτσας καὶ Ζακὰρ δρ. 6. Γαβριὴλ καὶ Μ. Σαμπᾶς δρ. 10. Μιχαὴλ Δέντες δρ. 16. Τὸ ὅλον δρ. 68,20

Καλάμαι. Κὸς Ἰωσ. Ρ. Λεβῆς δρ. 25» δρ. 25,00

Διάφοροι Δωρεαὶ

Χανιά. (Κρήτης) . . . . . δρ. 18,70

Ὑπὲρ τοῦ Ἑλαιῶνος Χέρζλ

Βόλος. Ἰωσὴφ Λεβῆς δρ. 7,50 ἀντὶ συγχαρητηρίου τηλεγραφήματος πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Ἰωσὴφ Βαλάση Λεβῆν. Μωϋσῆς Ἰωσ. Λεβῆς δρ. 5. Ἀβραὰμ Φρατζῆς δρ. 1. Ἰωσὴφ Σαρφατὴς δρ. 1. Ναχοὺμ Ἰουδᾶς δρ. 1. Τὸ ὅλον δρ. 15,50

Ἐν ὅλῳ δρ. 565,70

(Ἐκ τοῦ Σιωνιστικοῦ Συλλόγου «Ποσλὲ Σιὼν» Βόλου)

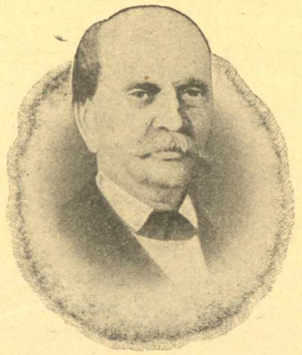

ΗΛΙΑΣ ΖΕΡΒΟΣ ΙΑΚΩΒΑΤΟΣ

Τοῦ Ἠλία Ζερβοῦ Ἰακωβάτου τοῦ ὁποίου δημοσιεύομεν σήμερον τὸ ποίημα «Ἡ Σουλαμίτις» ἔχομεν δημοσιεύσει εἰς τὴν «Ἰσραηλιτικὴν Ἐπιθεώρησιν» τὸ προοίμιον τοῦ γλαφυροῦ καὶ ἐμβριθοῦς αὐτοῦ ἔργου «Τὰ γενέθλια καὶ ἡ νομοθεσία τῶν Ἑβραίων» (Κεφαλληνία 1862) καὶ εἰς τὰ δύο προηγούμενα φύλλα τὸ ποίημα «Ἡ κόρη τοῦ Ἰεφθάε» τὸ ὁποῖον καθὼς καὶ ἡ «Σουλαμίτις» διακρίνονται διὰ τὸ περιπαθὲς τοῦ ὕφους, τὴν ἀβίαστον στιχουργίαν καὶ τὸ ἀνατολικὸν ἄρωμα. Ἰδίᾳ ἡ «Σουλαμίτις» ἀποτελεῖ αὐτόχρημα ἔξοχον τεμάχιον βιβλικῆς ποιήσεως ἀπορρεούσης φυσικὰ ἀπὸ τῶν δροσερῶν πηγῶν τοῦ ἄσματος ἀσμάτων, οὗτινος ἡ «Σουλαμίτις» εἶναι ἡ ἡρωίς. Ὡς βλέπουν οἱ ἀναγνῶσται ὁ Ἰακωβάτος οὐχὶ ἅπαξ μόνον ἔλαβε τὴν ἔμπνευσιν εἰς τὸ φιλολογικόν του ἔργον ἀπὸ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν φιλολογίαν τὴν ἑβραϊκήν. Γνήσιος Ἕλλην ὁ Ἰακωβάτος ἠκολούθει τὴν ἑλληνικὴν παράδοσιν τῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν φυλὴν συμπαθείας. Καὶ θεωροῦμεν ἐπιβαλλόμενον καθῆκον νὰ εἴπωμεν τινὰ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας περὶ τοῦ Ἠλία Ζερβοῦ Ἰακωβάτου,τοῦτο μὲν λόγῳ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἀγνότατον θαυμαστὴν τῆς φυλῆς μας, τοῦτο δὲ ἵνα καταστῇ δῆλον εἰς τοὺς ὁμοδόξους μας ὅτι ὁ φίλος οὗτος τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἦτο πρόσωπον τυχαῖον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀρίστων τέκνων τῆς Ἑλλάδος τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος

Ὁ Ἠλίας Ζερβὸς Ἰακωβάτος ὑπῆρξεν ὁ πρωτομάρτυς καὶ πρωταθλητὴς τοῦ περὶ ἑνώσεως ἀγῶνος τῶν Ἑπτανησίων. Ὑπῆρξεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Ριζοσπαστῶν ὁ διάσημος ἐκδότης τοῦ «Φιλελευθέρου» ἐφημερίδος εἰς ἣν ὀφείλεται τὸ πλεῖστον τῆς ἐκβάσεως τοῦ ἀγῶνος. Ὑπῆρξε μέλος καὶ πρόεδρος κατ' ἐπανάληψιν τῆς Ἰονίου Βουλῆς. Ὁ σφοδρὸς αὐτοῦ ἀγὼν προὐκάλεσε τὴν καταδίωξιν τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας, ὥστε ὑπέστη τετράκις

ἐξορίαν καὶ δήμευσιν τῆς περιουσίας του. Ἔξ ὅλα ἔτη ἔζησεν ἐξόριστος εἰς τὰ Ἀντικύθηρα τὰ πάντα ὑποστὰς καὶ ἐν τούτοις ἀπορρίψας τὰς προτάσεις τοῦ Ἄγγλου ἁρμοστοῦ περὶ ἀπαλλαγῆς ἂν ἀφίστατο τοῦ ἀγῶνος. Τέλος ἡ ἐμμονή του ὑπερίσχυσεν καὶ οἱ Ἄγγλοι τὸν ἀπέλυσαν ἄνευ ὅρων. Ὁ Ἰακωβάτος ἰδεαλιστὴς ἄνευ ὑστεροβουλίας καὶ ἰδιοτελείας, ὅτε ὁ ἀγὼν αὐτοῦ ὑπερίσχυσεν τὸ 1864 μὲ τὴν ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου, ἀπέσχε τοῦ πολιτικοῦ βίου διότι ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸ τότε κρατοῦν σύστημα τῆς συναλλαγῆς, οὐδὲ μετέβη ἐν τῇ Β' Ἐθνικῇ Συνελεύσει ἂν καὶ ἐξελέγη πρῶτος πληρεξούσιος Κεφαλληνίας καὶ ἐκλήθη δι' ἐπισήμου ἐγγράφου. Ἐδέχθη μόνον τῷ 1865 τὴν θέσιν τοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας κατ' ἐπιμονὴν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου εἰπόντος «C' est l' homme qu' il faut, c' est l' homme incorruptible» διότι ἐθεώρει τὸν θεσμὸν ἐκεῖνον ὡς σωτήριον φραγμὸν κατὰ τῆς κοινοβουλευτικῆς συναλλαγῆς.

Ὅτε κατηργήθη τὸ Συμβούλιον ἀπεσύρθη εἰς βίον μονήρη ἐν Ἀργοστολίῳ, μελετῶν καὶ συγγράφων ἔργα φιλοσοφικά, ἱστορικὰ πολιτικὰ τὰ ὁποῖα μὲ τὰ ἀνέκδοτα εἰσέτι ἀνέρχονται εἰς 60. Ὡς δημοσιογράφος ἐπολέμησε τὴν συναλλαγὴν καὶ κηρύττων ἔκτοτε μόνος τὴν **ἀνόρθωσιν.** Ὅταν τὰ ἔργα τοῦ Ζερβοῦ ἐκδοθοῦν πλήρη τότε θὰ φανῇ ἡ ἔξοχος προσωπικότης του ἀναδειχθησόμενος ὡς εἷς τῶν τελειοτέρων χαρακτήρων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, συνενώσας ἐν αὐτῷ αἴσθημα πατριωτισμοῦ, δρᾶσιν, ἀρετὴν καὶ σοφίαν. Κατὰ τὴν πέρυσιν τελεσθεῖσαν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἔστεψεν τὸν οἶκον τοῦ Ζερβοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ,οἶκον τὸν ὁποῖον ὁ ἀντιπρύτανις Μεσολωρᾶς ὠνόμασεν Παρθενῶνα τῆς Ἑπτανήσου διότι ἐκεῖ ἀληθῶς ἡ μεγάλη ἑλληνικὴ ἰδέα εἶχε στήσει τὸν θρόνον της.

Ἰδίᾳ περὶ τῶν φιλοσοφικῶν πεποιθήσεων τοῦ Ζερβοῦ Ἰακωβάτου λέγομεν ὅτι κάποια ἀμφιβολία περὶ τοῦ ἀλαθήτου τῶν ἀνθρωπίνων σκέψεων, ὡς ἐμφαίνεται μέσα εἰς τὰ συγγράμματά του, κάποιος σκεπτικισμὸς ἀνάλογος πρὸς ἐκεῖνον τοῦ Πασκὰλ, τὸν ἔκαμεν νὰ ὑπάρξῃ ἕνας τῶν βαθυτέρων Χριστιανῶν. Ἀλλ' ἀκριβῶς διότι τὸ αἴσθημά του ὑπῆρξε βαθύ, φιλοσοφικὸν ὡς ὅλος ὁ βίος του, διὰ τοῦτο αἴρεται εἰς εὐρυτάτους ὁρίζοντας ἀνεξιθρησκείας καὶ δὲν ἐδίσταση νὰ ἐκφράσῃ ὅλον τὸν θαυμασμόν του πρὸς τὸν ἑβραϊκὸν λαὸν περάνας τὸν μνημονευθέντα πρόλογον ὡς ἑξῆς:

«Ἐκδίδοντες τὸ μικρὸν τοῦτο ποίημα, ἠθέλομεν νομίσει ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς, ἐὰν κατά τι συνετελοῦσαμεν πρὸς ἐξάλειψιν ἀγενῶν παθῶν καὶ ποταπῶν προλήψεων, καὶ ἀνύψωσιν φυλῆς ἀτυχοῦς μὲν σήμερον, ἀλλὰ δικαίως ἀπαιτούσης τὸν σεβασμόν, τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰ εὐεργετήματα τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ».

Μὲ τὰς λέξεις ταύτας δίδομεν πέρας εἰς τὰς βραχείας αὐτὰς βιογραφικὰς σημειώσεις τοῦ μεγάλου φιλοσημίτου Κεφαλλῆνος, ὁ ὁποῖος ἀναμφιβόλως ἂν ἔζη σήμερον θὰ ἦτο εἰς τὸ πλευρὸν τῶν συμπαθούντων πρὸς τὸ νέον μέγα κίνημα τῆς ἀναγεννωμένης ἑβραϊκῆς συνειδήσεως. *(Ἰσρ. Ἐπιθεώρησις)*

ΕΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΡΑΝΔΕΣ

Ὡς γνωστὸν ὁ μέγας ὁμοφυλός μας Γεώργιος Μπρανδὲς ὁ μέγας κριτικὸς (ὁ «Νουμᾶς» δημοσιεύει ἐν συνεχείᾳ περισπούδαστον ἄρθρον τοῦ Μπρανδὲς περὶ τοῦ Ἴμπσεν) ἔχει καταγγείλει πρό τινων ἑβδομάδων τοὺς κατὰ τῶν Ἑβραίων διωγμοὺς ἐν Πολωνίᾳ· μία δὲ ἐφημερὶς ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι ὁ Μπρανδὲς ὀψίμως ἤρχισε νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν φυλήν του. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, ἐνθυμούμεθα ὅτι ἀνέγνωμεν πρὸ ἐτῶν πολλῶν ἄρθρον τοῦ Μπρανδές, ὑπὲρ τῶν Ἑβραίων Ρουμανίας,σήμερον δὲ ἀναδημοσιεύομεν ἄρθρον (τὸ ὁποῖον ὁ Μπρανδὲς ἔγραψεν τοὐλάχιστον πρὸ δεκαπενταετίας) ἐκ τοῦ Ἰσραηλίτου Χρονογράφου, ἵνα δείξωμεν ὅτι ἀείποτε ὁ μέγας δανὸς ἑβραῖος ἔγραψεν διὰ τὸ ἑβραϊκὸν ζήτημα. Ἀναδημοσιεύομεν δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ δι' ἄλλον λόγον. Ἵνα ἀναγινωσκόμενον σήμερον ἐν τῷ μέσῳ τῆς λυπηρᾶς καὶ τρομερᾶς τραγωδίας τοῦ πανευρωπαϊκοῦ ἀλληλλοσπαραγμοῦ, φανοῦν ἐν ὅλῃ τῇ γυμνότητι αὐτῶν τὰ κωμικὰ καὶ ἀψυχολόγητα ἐπιχειρήματα τῶν θεωρητικῶν ἀντισημιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἄλλως τε ἔσχισαν τὰ φυλλάδιά των καὶ ἀπεκήρυξαν τὰς ἀρχάς των εἰς τὴν πρώτην βροντὴν τοῦ τηλεβόλου.

(ὅρα ἀκόλουθον σελίδα)

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΣΜΟΣ

«Τὸ τῶν ἐθνικοφρόνων κίνημα τῆς συγχρόνου Εὐρώπης, εἴ τε τοῦτο περιέχει ἄρτυμά τι ἐθνικοθρησκευτικὸν ὡς ἐν Γαλλίᾳ ἔνθα στρέφεται κατὰ τῶν Διαμαρτυρομένων, εἴτε ἀρύεται ἀποκλειστικῶς τὴν ἰσχύν του ἐκ τοῦ φυλετικοῦ πνεύματος ὡς ἐν Γερμανίᾳ, περιεβλήθη πανταχοῦ ἀντισημιτικὴν μορφήν. Κατὰ τοὺς ἐθνικόφρονας οὐδείς, εἴ τε ἀνὴρ εἴ τε γυνή, ἑβραϊκῆς καταγωγῆς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀσκήσῃ βαθεῖαν ἐπίδρασιν ἐπὶ λαοῦ λατινικῆς, γερμανικῆς ἢ σλαυϊκῆς φυλῆς καὶ ἔτι πλειότερον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀτομικότης ἐκπροσωπευτικὴ τῶν λαῶν τούτων. Ἀλλὰ μόνον τὸ συμβεβικὸς ὅτι ἀπὸ περίπου δισχιλίων ἐτῶν, αἱ ἰουδαιοχριστιανικαὶ ἰδέαι αἵτινες ἐγεννήθησαν ἐν Παλαιστίνῃ ἀπολαύουσιν ἐν Εὐρώπῃ ἐκτιμήσεως ὅσης οὐδεμία ἄλλη ἰδέα, παρέχει ὑπονοίας περὶ τοῦ ἀκριβοῦς τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου.

Τῆς θεωρίας ταύτης ἄλλως κάμνουσι χρῆσιν ὁσάκις ἔχουσιν ἀνάγκην, καὶ ἐγκατελείπουσιν αὐτὴν ὁσάκις ἀποβαίνει ὀχληρά. Πῶς θὰ ἠδύνατό τις ὄντως νὰ διϊσχυρισθῇ βασίμως ὅτι ἡ Ραχὴλ καὶ ἡ Σαρὰ Βερνὰρ διὰ τὴν γαλλικὴν δραματικὴν τέχνην καὶ ἡ Ἰωάννα Λουΐζα Heiberg διὰ τὴν δραματικὴν τέχνην τῆς Δανίας, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς «ἐκπροσωπευτικαί!»

Ἐν ταῖς πλείσταις τῶν περιπτώσεων, θὰ ἴδῃ τις ὅτι ἡ θεωρία αὕτη διαψεύδεται ὑπὸ τῶν γεγονότων, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὑπῆρξε πράγματι ἐπίδρασις. Οὕτω, ὁ Henrik Hertz, ὡς λυρικὸς καὶ δραματικὸς ποιητής, ἐπροξένησε βαρὺ ἀντίκτυπον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δανικοῦ λαοῦ ὅστις τῷ ἔδειξε ἐνθουσιώδη εὐγνωμοσύνην. Ὡς φίλος καὶ συμπαλαιστὴς τῆς I. A. Heiberg ἀνήκει πλήρως καὶ ὁλοκλήρως εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Δανίας.

Ἡ ἰσχυροτέρα σοσιαλοδημοκρατία, ἡ τῆς Γερμανίας, ἱδρύθη ὑπὸ Φερδινάνδου Λασσάλλε καὶ Καρόλου Μάρξ, δύο ἀνδρῶν οἵτινες ἐκ πατρός τε καὶ μητρὸς ἦσαν ἑβραϊκῆς καταγωγῆς.

Αἱ ἰδέαι τοῦ Μὰρξ διεδόθησαν καὶ πέραν τῆς Γερμανίας καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτῶν ἐγένετο αἰσθητὴ εἰς πάντα τὰ ἐργατικὰ κέντρα. Ἀλλ' εἶναι ἀλήθεια πρὸ πολλοῦ ἤδη παραδεδεγμένη ὑπὸ τῆς φιλοσοφίας ὅτι δὲν παράγεται ἀνταλλαγὴ συμπαθείας μεταξὺ ἑτερογενῶν ἐξοχοτήτων. Ὥστε καὶ μόνον ὁ λόγος ὅτι παράγεται ἀνταλλαγὴ συμπαθειῶν—καὶ ἐν βέσῳ μάλιστα τῶν ζωηροτέρων ἀντιστάσεων — ἀποδεικνύει συγγένειαν μεταξὺ τοῦ ἐξασκοῦντος τὴν ἐπίδρασιν καὶ τοῦ ὑφισταμένου αὐτήν. Ἡ ἁπλῆ αὕτη ἀλήθεια καταστρέφει ὅλους τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν ἀντισημιτῶν, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων μέχρι τοῦ νεωτέρου, τοῦ φέροντος εἶδος τι ἐπιστημονικοῦ ἐπιχρυσώματος ἐν τέως δημοσιευθέντι βιβλίῳ «Τὸ Ἑβραϊκὸν πνεῦμα» τοῦ Maurice Muret.

Μεταξὺ τῶν ἀντισημιτικῶν συγγραφέων ποιᾶς τινος ἀξίας, ὑπάρχει εἷς ὅστις παρέχει ἐνδιαφέρον, τὸ μὲν διὰ τὴν εὐφυΐαν του καὶ τὰς γνώσεις του τὸ δὲ διότι χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ, αὐτὸς οὗτος ἀναιρεῖ τὴν ἀντισημιτικὴν θεωρίαν του διὰ θεωρίας λίαν παρατόλμου ἀλλ' ἣν αὐτὸς οὗτος ὑποστηρίζει μετὰ ζέσεως. Εἶναι οὗτος ὁ ἰταλὸς συγγραφεὺς Γουλιέλμος Φερρέρος λίαν ἐκτιμώμενος ἐν τῇ πατρίδι του καὶ πεπεισμένος ὁπαδὸς τοῦ περιφήμου σοφοῦ ἑβραίου Καίσαρος Λομβρόζου. Ἐν τῷ βιβλίῳ του «Ἡ Νέα Εὐρώπη» πραγματεύεται ὡς ὁ Μυρὲτ περὶ συγγραφέως τινὸς τοῦ Βορρᾶ ἑβραϊκῆς καταγωγῆς, ἵνα τοῦ ἀρνηθῇ πᾶσαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν συμπατριωτῶν του. Ἀλλὰ ταὐτοχρόνως, ζητεῖ νὰ καθιερώσῃ ἐν τῷ συγγράμματί του τὴν ἑξῆς θεωρίαν· δηλαδή, ὅτι οἱ ἄνδρες, οἱ ἐξασκήσαντες ἐν ταῖς Πολιτείαις τὴν μεγαλειτέραν ἐπιρροὴν ὑπῆρξαν πάντοτε ξένης καταγωγῆς. Ἐὰν ὁ Καίσαρ Βόργιας ἀπέβη τὸ πρότυπον τοῦ πρίγκηπος κατὰ τὴν ἰταλικὴν ἀναγέννησιν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἱσπανικὴν καταγωγήν του. Ὁ Μαζαρῖνος, ὁ Ναπολέων, ὁ Γαμβέτας δὲν ἐκυβέρνησαν τὴν Γαλλίαν παρὰ τὴν ξενικὴν καταγωγήν των ἀλλὰ ἕνεκεν αὐτῆς ταύτης. Ἐπίσης χάρις εἰς ὅτι ξενικὸν ὑπῆρχεν εἰς τὴν νοητικότητα αὐτοῦ ὁ Βίσμαρκ ἐκυριάρχησε τῆς Γερμανίας (ὁ Φερρέρος ὅπως οἱ Γάλλοι παραδέχεται ὅτι ὁ Βίσμαρκ εἶχε σλαυϊκὸν αἷμα εἰς τὰς φλέβας). Χάρις εἰς ὅτι ξενικὸν ὑπῆρχεν εἰς αὐτὸν ὁ Δισραέλης γενόμενος λόρδος Βήκονσφιλδ ἠδυνήθη παρὰ τὰς προλήψεις καθ' ὧν ἠναγκάσθη νὰ παλαίσῃ, νὰ ἀναδειχθῇ ἀρχηγὸς τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας, καὶ εἶτα πάσης τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Ὁ Καβοὺρ δὲν εἶχε τίποτε ἐν ἑαυτῷ τὸ δηλοῦν τὸν πεδεμοντιανὸν εὐπατρίδην· ὅπως τὸ ὄνομά του, καὶ ἡ συμπεριφορά του καὶ ἡ παράστασίς του εἶχον τι τὸ γαλλικόν. Ὁ Πάρνελλ ὁ ἄνευ διαδήματος βασιλεὺς τῆς Ἰρλανδίας, δὲν ἦτο οὔτε Ἰρλανδὸς οὔτε Κέλτος ἀλλ' Ἄγγλος καὶ μάλιστα διαμαρτυρόμενος· ἀνῆκε δηλαδὴ εἰς τὸν λαὸν ἐναντίον τοῦ ὁποίου παρέταξεν τόσον ἰσχυρὰν ἀντίστασιν. Ἡ πρότασις λοιπὸν ὅτι οὐδεὶς δὲν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ μεγαλειτέραν ἐπιρροὴν τοῦ ξένου, δὲν εἶναι ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ὑπερβολικὴν μορφὴν εἰμὴ εὐφυὴς παραδοξολογία. Μόλον τοῦτο δύναται νὰ ὑπαγορεύσῃ σκέψεις τινὰς οὐχὶ ὅμως ἐθνικόφρονας ἀλλ' ἀνθρωπίνους.

Γεώργιος Μπρανδὲς

ΙΣΡΑΗΛ ΠΑΣΧΑ

Τὴν 17ην Μαρτίου συμπίπτει φέτος τὸ ἑβραϊκὸν **Πέσαχ**. Ὁ Ἰσραὴλ θὰ ἑωρτάσῃ τὴν ἑορτὴν ταύτην τῆς Ἐλευθερίας καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς φοβερᾶς τραγῳδίας, διότι ἡ χαρὰ ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐκτυλίσσεται ἐσωτερικῶς ἀνεξαρτήτως τῶν ἐξωτερικῶν πατάγων καὶ εἶναι καμωμένη ἀπὸ ὅμετρον αἰσιοδοξίαν διὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος. Καὶ μὴ νομίσῃ τις ὅτι ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς εἶναι ἀδιάφορος θεατὴς τῆς τραγῳδίας. Πλέον τοῦ ἡμιεκατομμυρίου τῶν τέκνων του ὑφίστανται ἐν τῷ πεδίῳ τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, δεκαπενταπλάσιος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑφισταμένων τὴν ἄμεσον ἐπίδρασιν τῶν ὑλικῶν καὶ ψυχικῶν κακουχιῶν εἰς τὰς ἐμπολέμους χώρας.

*
* *

Ὑποφέρει ὁ Ἰσραὴλ μὲ τὴν λοιπὴν ἀνθρωπότητα τῆς ὁποίας δύναται νὰ θεωρηθῇ μία πολὺ δοκιμασμένη μικρογραφία ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ πόνου. Πρὸ τετρακισχιλίων ἐτῶν ὑπῆρξεν αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ὁ στόχος τῶν αἰγυπτίων τυράννων. Διατί τὰς ἐπέζον; Ἡ Γραφὴ μᾶς τὸ ἐξηγεῖ συντόμως μὲ τὸ ἑξῆς ἐδάφιον τῆς Ἐξόδου: «***Ἰδοὺ ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἔλεγον οἱ Αἰγύπτιοι, πολυπληθὴς καὶ ἰσχυρὸς περισσότερον ἡμῶν. Ἂς καταστρατηγήσωμεν κατ' αὐτοῦ, ἵνα μὴ αὐξάνῃ καὶ ἵνα μὴ ἐννούμενος μὲ τοὺς ἐχθρούς μας, μᾶς πολεμήσῃ καὶ ἐγκαταλείψῃ τὴν χώραν***». Ἰδοὺ ἡ ἱστορία τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τετρακισχίλια ἔτη! Σχεδὸν τὰ αὐτὰ λόγια ἐπαναλαμβάνει ὁ Ἀμάν. Τὰ αὐτὰ λέγουν οἱ ἀντισημῖται πάσης χώρας καὶ ἐποχῆς μέχρι σήμερον. Καὶ τὴν ἰδίαν μετέρχονται μέθοδον. Προσποιοῦνται τὸν Ἰσραὴλ ἐχθρόν, ἀλλ' ἐν ταυτῷ δὲν θέλουν νὰ ἀπομακρύνουν αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας των ἵνα τὸν ἐκμεταλλεύωνται.

Νὰ μὴ αὐξάνῃ, ἀλλ' ἐν ταυτῷ νὰ μὴ ἐγκαταλείπῃ τὴν χώραν των!

*
* *

Εἴπομεν ὅτι ἡ Ἱστορία τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ἐν μικρογραφίᾳ ἡ Ἱστορία πάσης τῆς ἀνθρωπότητος. Ὄντως ποῖαι αἱ αἰτίαι τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ τοῦ σημερινοῦ, αὐτῶν τούτων τῶν μᾶλλον προηγμένων λαῶν; Δὲν ἐσήκωσαν ἀρά γε ἐναντίον ἀλλήλων τὴν ρομφαίαν, καὶ οἱ εἰλικρινέστεροι αὐτῶν δὲν τὸ ὡμολόγησαν, ἐπειδὴ ἕκαστος λαὸς ἐφάνη εἰς τὸν ἕτερον, ὡς πολὺ αὐξήσαντα, διὰ τὸν φόβον μὴ σηκώσῃ ἐκεῖνος πρῶτος τὴν ρομφαίαν κατὰ τοῦ ἄλλου; Δὲν πρόκειται ὁ σημερινὸς, ἀγὼν αὐτόχρημα φυλετικῆς ἐπικρατήσεως, πρὸς καταπίεσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν;

*
* *

Διατί πάντα ταῦτα; διότι εἰς τὴν ἀνθρωπότητα δὲν ἐπεκράτησαν ἀκόμη αἱ ἰδέαι ἐκεῖναι τῆς ἀνθρωπίνης ἀδελφωσύνης, ἡ ἀντίληψις ὅτι ἐν τῇ εἰρηνικῇ συμβιώσει καὶ συνεργασίᾳ, οἱ λαοὶ θὰ εὑρίσκουν τὴν εὐτυχίαν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ὀνειροπόλησαν τὰ ἐκλεκτότερα τέκνα τῶν ἀνθρώπων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ ἵστανται οἱ ἱεροφάνται τῆς Ἰουδαίας

*
* *

Κάπου τῆς Γραφῆς λέγεται, ὅτι ὁ Θεὸς τιμωρεῖ τὰ ἔθνη διότι ὁ Ἰσραὴλ ἐδειονοπάθει καὶ οἱ λαοὶ αὐτοὶ ἀντὶ νὰ ἀνακουφίζουν τὸν πόνον του, ηὔξησαν αὐτόν. Μακρὰν ὄντες πάσης μυστικῆς ἀντιλήψεως καὶ μεταφυσικῆς ἑρμηνείας εὑρίσκομεν τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ Προφήτου ἐν αὐτῇ τῇ φιλοσοφίᾳ τῆς Ἱστορίας. Ὁ Ἰσραήλ, διεσκορπισμένος μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν, ἄπατρις ἐν τῇ εὐρείᾳ σημασίᾳ τῆς λέξεως, δυστυχὴς ἀλλὰ διαδόσας τὴν ὑψηλοτέραν ἠθικὴν διδασκαλίαν, δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀντικείμενον ὄχι μόνον ἀνοχῆς ἀλλὰ συμπαθείας, ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης; Καὶ τούτου μὴ γενομένου δὲν εἶναι ἀπόδειξις ὅτι οἱ λαοὶ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ζῇ δὲν ἐνωτίσθησαν ἀκόμη τὰ διδάγματα τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης;

Καὶ δεδομένου ὅτι ἡ κτηνωδία, ἡ μοχθηρία ἡ ἀγνωμοσύνη ἐνέχουν ἑαυταῖς τὴν ἰδίαν των τιμωρίαν, δὲν φαίνεται ἂν ὄχι ὡς λογικὴ συνέπεια ἀλλ' ὡς ἀλληλένδετος ἡ αἱμοχαρὴς συμπεριφορὰ τῶν λαῶν μεταξύ των μὲ τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἰδίων λαῶν πρὸς τὸν Ἰσραήλ;

*
* *

Δικαίως ἄρα οἱ Προφῆται συνδυάζουν τὴν σωτηρίαν τῶν λαῶν ἀπὸ τὸ μῖσος καὶ τὴν κακίαν μὲ τὴν διαγωγήν των πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Θὸ ἔλεγέ τις ὅτι μία πρόνοια Θεία ἔθεσε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἐθνῶν ἵνα ταῦτα ὡς ἐν βαρομέτρῳ κρίνουσι περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἠθικῆς αὐτῶν ἀξίας. Καὶ ὄντως οἱ μᾶλλον πλησιάζοντες πρὸς τὸ ἰδανικὸν τῶν προφητῶν πρὸς τὰ διδάγματα αὐτὰ τοῦ μεγάλου Ἀναμορφωτοῦ τῆς Ναζαρὲτ(*) καὶ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐ-

* Ἡ ἀμερόληπτος κριτικὴ δὲν παραδέχεται **σταύρωσιν** Χριστοῦ παρὰ Ἰουδαίων, ποινὴν ἀντικειμένην εἰς τοὺς νόμους των. Πιθανώτερον, ὅτι ὄρχοντες τινὲς ἑβραῖοι νὰ ἐφάνησαν δουλοπρεπῶς εὐάρεστοι εἰς τοὺς Ρωμαίους ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἔτρεμεν ὅλη ἡ τότε ἀνθρωπότης. Διὰ αὐτὸν τὸν λόγον τὰ Εὐαγγέλια, ἐπροτίμησαν νὰ καταγγείλουν τοὺς ὁμοεθνεῖς των ὡς μᾶλλον ἀκίνδυνον, ἀλλὰ καὶ χωρὶς πρόθεσιν νὰ τοὺς ἐκθέσουν εἰς τὸ μῖσος. Αὐτὰ δὲ τὰ Εὐαγγέλια ὁμολογοῦν ἄρα τὴν **σταύρωσιν** ὁμολογοῦν ὅτι ὁ Πιλάτος καπηλιτικώτατα ἐξύβρισε καὶ ἐκτήπησε τὸν Ἰησοῦν, ὁμολογοῦν ὅτι οἱ Ρωμαῖοι —σπουδαία ἀπόδειξις ἐκ τῶν ὑστέρων—ἐξηκολούθησαν σταυρώνοντες τοὺς ὀπαδούς του.

θνῶν, εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρὸς τὸν Ἰσραὴλ φέρεται ἀνθρωπινώτερον.

Ἡ τελεία χειραφέτησις ἡ πνευματικὴ τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ κηρύξουσα τὸν πόλεμον ἡ μέλλουσα νὰ ἴδῃ τὸν (πρώην θεωρούμενον) λύκον βόσκοντα μὲ τὸ πρόβατον ἀγγέλλεται μὲ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ἰσραήλ, ἐλεύθερον. «Καὶ οἱ λαοὶ θέλουσι φέρει ὑμᾶς, λέγει ὁ προφήτης, ἐν τῇ χώρᾳ Ὑμῶν. Θέλουσι ἐπαναφέρει Ὑμᾶς ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς τὸ εὐαρεστότερον ἀφιέρωμα πρὸς τὸν Θεόν».

*
* *

Οὕτως ἡ εὐδαιμονία τοῦ Ἰσραὴλ, συνεπάγεται τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἰσραὴλ καταδιώκεται, πιέζεται εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς, συκοφαντεῖται! Συκοφαντεῖται εἰς αὐτὰς τὰς ἱερωτέρας ἐμπνεύσεις του!

Μὴ εἴς τινας εἰσέτι χώρας, χριστιανικὰς ἀτυχῶς, δὲν ἐπαναλαμβάνεται κατ' αὐτοῦ ἡ αὐτὴ συκοφαντία τῆς αἱματηρᾶς μεταλήψεως, ἡ ὁποία ἐστοίχισε τόσους μάρτυρας εἰς τὴν ἀνατέλλουσαν Χριστιανωσύνην; Καὶ ὅμως τί ἀθωότερον τοῦ ἀζύμου ὄρτου τοῦ Πάσχα, ἐδίμου τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἀφετηρίαν του καὶ παράγγελμα τοῦ μεγαλειτέρου τῶν Νομοθετῶν, τοῦ Θείου Μωϋσέως τοῦ μεγάλου ἐμπνευσμένου τοῦ ὁμιλήσαντος κατὰ τὴν φρᾶσιν τῆς Γραφῆς πρόσωπον μὲ πρόσωπον πρὸς τὸν Θεόν ;

*
* *

Ἄλλοτε ἑρμηνεύσαμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τινὰ τοῦ Συμβολικοῦ δείπνου τοῦ Πάσχα. Σήμερον θὰ εἴπωμεν τινὰ περὶ τῶν ἀζύμων. Ὁ ἄρτος οὗτος τοῦ ὁποίου πλεῖστοι τοῦ λαοῦ μας τὰ ἰσχυρὰ λεγόμενα πνεύματα, ἔπαυσαν νὰ κάμουν χρῆσιν ἐνέχει ὑψίστην ψυχολογικὴν καὶ διδακτικὴν σημασίαν.

Διττῶς ἐξηγεῖται ἡ κατὰ τὸ Πάσχα χρῆσις αὐτοῦ. Εἶναι ὁ ἄρτος ὁ κατώτερος, ὁ ἄρτος τῆς πενίας καὶ τοῦ πόνου, τὸ ὁποῖον ἐδίδετο εἰς τοὺς σκλάβους. Εἶνσι ὁ ἄρτος, λέγεται ἄλλοῦ τὸν ὁποῖον ἐλλείψει χρόνου ἵνα γίνῃ ἡ ζύμωσις ἠναγκάσθησαν νὰ παρασκευάσωσιν ἐν βίᾳ καὶ ἄζυμον, τὰ βιαζόμενα νὰ φύγουν ἐξ Αἰγύπτου τέκνα τοῦ Ἰσραήλ Αἱ δύο ἐξηγήσεις παρέχουν ἀντ'φασιν ; Ὄχι μόνον δὲν ἔχουν τοιαύτην, ἀλλ' εὑρίσκομεν αὐτὰς συμβολιζούσας ἐν ἁρμονίᾳ διδασκαλίαν σωτήριον διὰ τοὺς λαούς. Ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῷ αὐτῷ τύπῳ τῶν ἀζύμων ὁ Ἰσραήλ, ἀναπολεῖ τὴν πολυχρόνιον δουλείαν καὶ ἐν ταὐτῷ τὴν ἀφετηρίαν τῆς λυτρώσεώς του.

Συνήθως τὰ ἄτομα καὶ οἱ λαοὶ λησμονοῦν ἐν τῇ εὐτυχίᾳ τὴν πρότερον κακοδαιμονίαν. Σωτήριον διὰ τοὺς λαοὺς εἶναι νὰ ἔχουν πρόχειρον τὴν ἀνάμνησιν τοῦ λυπηροῦ παρελθόντος καὶ τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀφετηρίας τοῦ καλλιτέρου παρόντος. Ἡ ἰσχυρὰ ὑποβλητικὴ δύναμις τοῦ Πάσχα ὑπενθυμίζει ἐν τῷ Ἰσραὴλ τὴν πρώτην δουλείαν του συγχρόνως μὲ τὴν ἀρχικὴν στιγμὴν τῆς πρώτης λυτρώσεώς του.

*
* *

Λησμονοῦντες τὸ παρελθὸν δὲν δύνανται οἱ λαοὶ νὰ κανονίζουν εὐπρεπῶς τὸ μέλλον. Πᾶν μέτριον ἄριστον ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι. Καὶ λησμονοῦντες τὸ μέτριον, τὸ μέτρον οἱ ἄνθρωποι γίνονται πλεονέκται. Γίνεται πλεονέκτης καὶ σκληροκάρδιος ὁ νεόπλουτος ὁ λησμονῶν τὰς πρότερον στενοχωρίας του, καὶ ὁμοίως οἱ λαοὶ οἱ λησμονοῦντες τὴν ταπεινὴν ἀφετηρίαν, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν κοινὴ πάντων τῶν λαῶν. Ἐὰν ἡ μέχρι χθὲς εὐτυχοῦντες λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἔτρωγον τὰ ἄζυμά των, ἐὰν τοὐτέστι ἐνεδυμοῦντο τὰς πρὸ αἰώνων. κακουχίας τὰς πιέσεις τὰς ὁποίας ὑπέστησαν ἐπὶ αἰῶνας πολλοὺς ἀπὸ ἄλλους ἰσχυροτέρους των λαούς (οἱ ὁποῖοι ἐξηλείφθησαν ἐκ προσώπου γῆς διὰ τὴν πλεονεξίαν των) δὲν θὰ παριστάμεθα σήμερον θεαταὶ σκηνῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἡ ἄρνησις δισχιλίων ἐτῶν χριστιανισμοῦ καὶ μεταφέρουσι τὸν ἄνθρωπον παρ' ὅλην τὴν λάμψιν τῆς πολιτισμένης σκηνοθεσίας, εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι ἀλληλεσφάζοντο εἰς τὰ σπήλαια.

*
* *

Ὁ Ἰσραὴλ ἀφαιρούμενος διὰ τῆς σκέψεως ἀπὸ τὸ περιβάλλον τὸ αἱματηρὸν, θὰ ἑωρτάσῃ καὶ φέτος τὸ Πάσχα. Θὰ τὸ ἑωρτάσῃ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ πεποιθήσει τοῦ θριάμβου τῶν ὑποσχέσεων τῶν Προφητῶν τῆς φυλῆς του.

Θὰ τὸ ἑωρτάσῃ ἐλπίζων ἀκραδάντως ὅτι τὸ ὄρος Σιών, θὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν τὸ φωτεινὸν σημεῖον τῆς ἀγάπης, πρὸς τὸ ὁποῖον θὰ ἀτενίσῃ ἡ ἀναγεννωμένη ἀνθρωπότης.

Οἱ Ραββῖνοι, οἱ πιστοὶ συνεχισταὶ τῶν Προφητῶν, προλέγουν ὅτι ὁ Ὕμνος τοῦ Πέσαχ ἐν τῷ Ἰσραὴλ θὰ ἀντικατασταθῇ εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ ἄλλον, τὸν νέον Ὕμνον τῆς ἀνθρωπίνης ἀδελφότητος, τὸν ὁποῖον τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραὴλ θὰ ψάλλουν μαζὺ μὲ ὅλα τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων.

Ἂς ἐλπίσωμεν εἰς τοὺς θείους λόγους, καὶ ἂς ἐργασθῶμεν ἕκαστος εἰς τὸν κύκλον του διὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Μεγάλης Ἡμέρα καθ' ἣν, τὸ λέγει ὁ Προφήτης, ἡ γνῶσις τοῦ Κυρίου θὰ πληροῖ τὴν γῆν ἅπασαν καθὼς τὰ ὕδατα τὸν Ὠκεανόν.

Ἀμήν

Ἀθῆναι ἀρχὰς Ἀδὰρ 5676.

Ἡ Ἰσραὴλ Ἐπιθεώρησις

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΙΩΝΙΚΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑβραϊκοῦ Κεφαλαίου καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1914 ἀνῆλθον εἰς φράγκα 735.609. Κατὰ τὸ ἔτος 1913 ἀνῆλθον εἰς 1,001.475. Ἡ διαφορὰ ὀφείλεται εἰς τὸν πόλεμον. Ὄντως ἐκ τοῦ ποσοῦ 735.609 ἡ πρώτη ἑξαμηνία ἔδωκεν φρ. 536 387 καὶ ἡ δευτέρα μόνον 199.230. Εἶναι φανερὸν ὅτι ἄνευ τοῦ πολέμου αἱ τοῦ 1914 εἰσπράξεις θὰ ἦσαν ἀνώτεραι, τοῦ 1913.

Ἐν λεπτομερείᾳ αἱ εἰσπράξεις τοῦ 1914 ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Βόρειος Ἀμερικὴ φρ. 194.876. (1913: 177.458) **Ρωσσία** 182 059 (1913:292.944) **Γερμανία** 76.870 (1913:133 216) **Αὐστρία** 62.353 (1913:177.941 συμπεριλαμβανομένης τῆς **Γαλικίας**) **Γαλικία** 49881. **Νότιος Ἀφρικὴ** 27171. (1913:25638) **Ἀγγλία** 24350 (1913:23286) **Καναδᾶς** 21680 (1913:46382) **Ρουμανία** 14353 (1913:16443) **Οὐγγαρία** 14212 (1913: 15160) **Ὁλλανδία** 10492 (1913:17892) **Βέλγιον** 10343 (1913:11108) **Τουρκία** 9135 (1913:9549) **Βοσνία, Κροατία, Σλαβονία** 6263 (1913:11114) **Ἑλλὰς** 5683 (1913:3720) **Βουλγαρία** 4185 (1913: 2580) **Ἀργεντινῆ** 4144 (1913:11504) **Ἑλβετία** 3806 (1913:5658) **Αὐστραλία** 3265 (1913:3919) **Αἴγυπτος** 2811 (1913: 888) **Γαλλία** 2088 (1913:6755) **Ἰταλία** 1612 (1913:2329) **Βρασιλία** 1413 (1913: 731) **Ἀνατολικὴ Ἀσία** 1360 (1913:3514) **Σουηδία** 538 (1913:925) **Σερβία** 407 (1913:185) **Δανία** 259 (1913:528) **Πορτογαλλία**..... 1913:108).

Τῶν 2 μηνῶν τοῦ 1915 ὁ μὲν **Ἰανουάριος** ἔδωκεν εἰσπράξεις φρ. 24691 καὶ 85% καὶ ὁ **Φεβρουάριος** φρ. 27777. Λεπτομερῶς αἱ εἰσπράξεις ἔχουν ὡς ἑξῆς: **Β. Ἀμερικὴ** Ἰανουάρ. 86,30.10. Φεβρ. 6191. **Ρωσσία** Ἰανουάρ. 5348.95 Φεβρ. 3354. **Γερμανία** Ἰαν. 4614. 03. Φεβρ. 4677. **Ρουμανία** Ἰαν 2956.05. Φεβρ. 1681. **Ὁλλανδία** Ἰαν. 1119.05. **Ἀργεντινῆ** Ἰαν. 870.30. **Καναδᾶς** Ἰαν. 576. 15. **Ἰταλία** Ἰαν. 361.70. Φεβρ. 264. **Ἑλλὰς** Ἰαν. 181.45. Φεβρ. 794. **Ἀγγλία** Ἰαν. 3405. Φεβρ. 5494. **Αὐστρία** Φεβρ. 4261. **Ἑλβετία** Φεβρ 445. **Αἴγυπτος** 264. **Σουηδία** 238. **Κροατία** 115.

Σιωνικὴ δρᾶσις ἐν Παλαιστίνῃ.

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δώσωμεν τὰς ἑξῆς αὐθεντικὰς πληροφορίας περὶ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ καταστάσεως τοῦ Ἑβραϊσμοῦ. Τὰς πληροφορίας ἐλάβομεν ἐκ συντόμου συνομιλίας μετὰ τοῦ ἐγκρίτου γεωπόνου Δρ. J. Oettinger, διευθυντοῦ τῶν συνοικισμῶν τοῦ Ἑβραϊκοῦ Ἐθνικοῦ Κεφαλαίου. Τὰς συντόμους ταύτας πληροφορίας θέλομεν προσεχῶς συμπληρώσει μὲ ἄλλας ἐκτενεσνέρας, ὅταν ἀποκατασταθῇ ἡ γαλήνη καὶ γίνῃ δυνατὸν νὰ ἀντλήσωμεν ἐξ ἐπισήμων λεπτομερῶν στατιστικῶν. Οὐχ ἧττον δὲν θὰ λανθάνει τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, τὸ σπουδαῖον τῶν σήμερον παρεχομένων πληροφοριῶν, ἰδίᾳ περὶ **Ἀχουτσὸτ** αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς γεωργικῆς ἀναγεννήσεως τῆς Παλαιστίνης.

Κατὰ τοὺς κατὰ προσέγγισιν ὑπολογισμοὺς ἡ **Ἱερουσαλὴμ** ἀριθμεῖ περὶ τοὺς 120,000 κατοίκων ἐξ ὧν αἱ 70 χιλ. ἑβραῖοι, ἡ **Ἰάφφα** 50 χιλ. ἐξ ὧν 12 χιλ. ἑβραῖοι, ἡ **Χαῖφα** 15 χιλ. ὧν 2000 ἑβρ. **Τιβεριὰς** 12 χιλ. (ἑβρ. 8 χιλ.) **Σαφὲδ** 20 χιλ. (ἑβρ. 9 χιλ.) **Χεβρὼν** 14 χιλ. (ἑβρ. 1200).

Οἱ ἀγροτικοὶ συνοικισμοὶ εἶναι 43 περιέχοντες 12,000 κατοίκων. Ἐκ τῶν συνοικισμῶν τοῦ ἀρχαίου τύπου, ὁ πολυπληθέστερος εἶναι ἡ **Πέταχ Τικβὰ** ἔχουσα 2,500 κατοίκους ἀπέχουσα 15 χιλιομ. ἀπὸ τὴν Ἰόφφαν. Τὸ σπουδαιότερον αὐτῆς προϊὸν εἶναι τὰ πορτοκάλλια τὰ ὁποῖα τῷ 1913 ἀπέδωκαν ἓν ἑκατομμύριον φράγκων. Ἐν Πέταχ-Τικβὰ καλλιεργεῖται καὶ ἡ ἀμυγδαλέα εἰς ἔκτασιν 500 ἑκταρίων μὲ ἀπόδοσιν 200,000, ἐπίσης 120 ἑκτάρια ἀμπέλων καὶ 100 ἄλλων εἰδῶν.

Ὁ συνοικισμὸς **Ρισσὸν λὲ-Σιὼν** μὲ 900 κατοίκους, ἔχει τὸ ἐργοστάσιον οἰνοποιΐας δι' ὅλας τὰς πέριξ συνοικίας. **Ζιχρὸν Ἰακὼβ** 1150 κατοίκους. Εἰς τὸν **Ζιχρὸν Ἰακὼβ** διατίθενται 1600 ἑκτάρια διὰ δημητριακοὺς καρπούς.

Ρεχοβὸτ 800 κατ. μὲ 400 ἑκ. ἀμπέλων, 400 ἀμυγδαλεῶν, 100 ἐλαιῶν, 500 πορτοκαλεῶν καὶ εὐκαλύπτων. Αὐτοὶ εἶναι οἱ σπουδαιότεροι συνοικισμοὶ τοῦ ἀρχαίου τύπου.

Ἀλλὰ σπουδαιότεροι εἶναι οἱ **νέοι συνοικισμοὶ**. Ἐκ τούτων οἱ μὲν εἶναι καθαρῶς ἀγροτικοὶ συνεργατικοὶ συνεταιρισμοί. ὅπου ἐν κοινῷ λαμβάνουσιν ἐργαλεῖα, πιστώσεις, γίνεται ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ πώλησις τῶν προϊόντων. Τοῦ εἴδους τούτου εἶναι ὁ συνοικισμὸς **Καλένδια** μὲ 15 συνεργαζομένους. Μὲ αὐτὸν τὸν τύπον ἔχομεν ἤδη μίαν πρόοδον, διότι ἐπιτυγχάνεταί τι, ἄνευ μεγάλων κεφαλαίων, ἀλλ' ἐκ μικρῶν συνηνωμένων. Ἄλλος τύπος τῶν νέων συνοικισμῶν εἶναι αἱ **Κεβουτσὸτ**. Τούτων οἱ συνεργαζόμενοι δὲν εἶναι ἰδιοκτῆται ἀλλὰ λομβάνουν τὰς γαίας ἐπὶ καλλιεργείᾳ, μοιράζονται τὰ εἰσοδήματα μὲ τὸν ἰδιοκτήτην. Τοῦ εἴδους τούτου συνοικισμοὶ εἶναι ἡ **Δαγκανιᾶ** μὲ 45 ἐργάτας καὶ **Μερχαβιὰ** μὲ 90.

Εἰς τὰς **Κεβουτσὸτ** αἱ γαῖαι καθὼς αἱ οἰκίαι ἀνήκουν εἰς τὸ Ἐθν. Ἑβρ. Κεφάλ., ἀλλ' οἱ ἄποικοι καὶ οἱ ἀπόγονοί των δὲν δύνανται πλέον νὰ ἐκδιωχθῶσιν ἐκ τῶν γαιῶν. Ἐνιοεῖται οἴκοθεν πόσον αἱ μέθοδοι αὗται, αἱ προ-

καλοῦσαι τὴν πρωτοβουλίαν, αἱ μὴ ἀπαιτοῦσαι μεγάλα κεφάλαια, οὐδὲν δὲ εἰς τὰ Κεβουτσὸτ συντελοῦν εἰς τὸν συντομώτερον συνοικισμόν, ἐνῷ μὲ τὴν ἀρχαίαν μέθοδον, μία οἰκογένεια διέθετεν ὅλην τὴν περιουσίαν της ἵνα ἀγοράσῃ τεμάχιον γῆς, καὶ ἐχρεώνετο καὶ κατεστρέφετο ἕως ὅτου μετὰ πάροδον ἐτῶν πολλῶν ἀρχίσει ἡ γῆ νὰ ἀποδώσῃ τι.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸ σύστημα τῶν **Ἀχουτσὸτ** τὸ ὀφειλόμενον εἰς ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν πρόκειται νὰ ἐπισπεύσῃ ὅσον τάχιον τὸν ὑπὸ γεωργῶν ἑβραίων συνοικισμὸν τῆς Παλαιστίνης. Τί εἶναι δὲ τὰ **Ἀχουτσότ;** Εἶναι ἰδιωτικαὶ ἑταιρεῖαι μετοχικαὶ μὲ σκοπὸν πλουτοπαραγωγόν. Αἱ ἑταιρεῖαι αὗται προτίθενται 1) νὰ ἀγοράζουν γαίας 2) νὰ τὰς φυτεύωσι 3) νὰ τὰς διανέμωσι. Ἡ διαφορὰ τῶν **Ἀχουτσὸτ** πρός τε τὸ παλαιὸν σύστημα καὶ τῶν δύο ἄλλων συνεταιρισμῶν συνίσταται εἰς τοῦτο: Ὅτι οἱ μέτοχοι τῶν Ἀχουτσὸτ δὲν καλλιεργοῦν οἱ ἴδιοι, ἀλλ' οὔτε κἂν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ διαμένουν ἐν Παλαιστίνῃ ἀλλὰ παραμένουν εἰς τοὺς τόπους των ἐπιδόμενοι εἰς τὰς ἐργασίας των καὶ μόνον ὅταν ἡ **Ἀχουτσὰ** φθάσει εἰς τὸ στάδιον τῆς πλουτοφόρου παραγωγῆς μεταβαίνουν πρὸς διανομὴν ἀναλόγως ἕκαστος τοῦ μετοχικοῦ του κεφαλαίου. Αἱ Ἀχουτσὸτ εἶναι διαφόρου ἐκτάσεως. Εἶναι τινὲς ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ πλέον, ἀλλ' εἶναι καὶ 100.000 δρ. καὶ ὀλιγώτερον. Ὁ σχηματισμὸς μιᾶς **Ἀχουτσὰ** δὲν παρέχει μεγάλας δυσκολίας, ἀπ' ἐναντίας, ἐπειδὴ καὶ οἱ συνοικισμοὶ οὗτοι κτίνται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Σιωνικῆς ὀργανώσεως ὁ σχηματισμός των εἶναι προσιτὸς καὶ εἰς μικρὰ θυλάκια. Π. χ. Δέκα ἄτομα καταβάλλουν ἐπὶ δεκαετίαν 1000 δραχμὰς κατ' ἔτος, διὰ μίαν **Ἀχουτσὰ** 100.000 δρ. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὸ τέλος τῆς δεκαετίας μὲ τὰ πρῶτα εἰσοδήματα, ἡ ἀξία θὰ ἔχῃ διπλασιασθῇ τοὐλάχιστον, διότι δύναται νὰ ἀποδώσῃ μέχρις 20 %. Ποῖος δὲ καλλιεργεῖ τοὺς συνοικισμοὺς τούτους; Ἐργάται Ἑβραῖοι τοὺς ὁποίους ἐκλέγει Ἡ Σιωνικὴ Διοργάνωσις. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἐργάται οὗτοι καίτοι ἐργαζόμενοι διὰ τὸν μισθόν των, ἐμφοροῦντες καὶ ὑπὸ ἰδανικοῦ τῆς **Γκεουλὰτ Ἀάρετς,** τοῦ ὁποίου ἐμφοροῦνται παρὰ τοῦ κερδοσκοπικοῦ καὶ οἱ μέτοχοι τῶν **Ἀχουτσότ**: Ἡ **Μαγδὰλ** εἶναι Ἀχουτσὰ ἀνήκουσα εἰς πλουσιωτάτους Ἑβραίους ἐκ Μόσχας. Ἀπασχολεῖ δὲ 128 περίπου ἐργάτας καλλιεργοῦντας 400 ἑκτάρια πορτοκαλεῶν, ἀμυγδαλεῶν καὶ ἐλαιοδένδρων. Ἐπίσης καὶ ἡ **Ρουχάμα** ἀνήκουσα εἰς μεγάλους κτηματίας τῆς Μόσχας. Καλλιεργοῦνται ἐν αὐτῇ 550 ἑκτάρια ἀμυγδαλεῶν ὑπὸ 80 ἐργατῶν. Αἱ **Ποριὰ** καὶ **Ραμὰ** ἀνήκουσαι εἰς Ἑβραίους τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Σημειωτέον ὅτι αἱ **Ἀχουασὸτ** προμηνύουσιν μεγάλην ἀνάπτυξιν χάριν τῆς εὐνοίας τὴν ὁποίαν χαίρει ὁ τρόπος οὗτος τοῦ συνοικισμοῦ παρὰ τοῖς Ἑβραίοις τῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ Ἑβραϊκὸν Κεφάλαιον ἔχει διαφόρους ἰδιοκτησίας α') τὸ Δάσος Χέρτσλ. Λέγομεν δάσος καὶ ὄχι ἐλαιῶνα διότι πρόκειται νὰ περιλάβῃ πολλὰ εἴδη δένδρων, καὶ ἐλαίας καὶ ἀμυγδαλέας, χαρουπιές, συκέας καὶ ροδοκινέας. Τὸ δάσος ἔχει ἤδη φυτευμένα 40.000, ἀλλὰ τὸ συναχθὲν ποσὸν δίδει τὰ μέσα φυτεύσεως 90,000 διὰ τὴν ὁποίαν εἶχον γίνει πρὸ τοῦ πολέμου αἱ προκαταρκτικαὶ μελέται καὶ τὰ σχέδια. Εἶχον γίνει καὶ σχέδια διὰ τὴν σύστασιν φυτωρίων, τὰ ὁποῖα ἔχουν διπλοῦν σκοπὸν τοὐτέστι τὴν ἐπασχόλησιν πολλῶν χωρῶν καὶ ἐν ταὐτῷ τὴν δημιουργίαν ἐργατῶν β') τοὺς συνοικισμοὺς **Μπὲν Σέμεν** καὶ **Χουλδά.** Μὲ τοὺς συνοικισμοὺς τούτους τὸ Ἐθν. Ἑβραϊκὸν Κεφάλαιον ἀποβλέπει εἰς τὴν δημιουργίαν ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἔπειτα τὰς **Κεβουτσότ,** αἱ ὁποῖαι πάλιν **Κεβουτσὸτ** φυτεύουν γαίας ἀνηκούσας εἰς τὸ Ἐθν. Ἑβραϊκὸν Κεφάλαιον. Πρὸς τοῦτο τὸ Ἐθν. Ἑβραϊκὸν Κεφάλαιον διαθέτει τριῶν Ταμείων χωριστῶν, ἐξ ὧν τὸ ἓν διὰ οἰκοδομῶν οἰκιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν γίνονται πλέον μόνον διὰ Ὑεμενίτας ἀλλὰ καὶ ἄλλης προελεύσεως Ἑβραίων.

Πρὸ τοῦ πολέμου ὑπῆρχον διάφορα σχέδια τείνοντα εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ συστήματος τῶν συνοικισμῶν. Π. χ. ἐπρόκειτο τὸ Ἐθν. Κεφάλαιον νὰ δημιουργήσῃ συνδυασμὸν **Κεβουτσὸτ** καὶ **Ἀχουτσὸτ** διὰ τὰς γαίας τὰς ἀνηκούσας εἰς το Ἐθν. Ἑβραϊκὸν Κεφάλαιον. Δηλαδὴ τὸ Ἐθνικὸν Κεφάλαιον νὰ μὴ πληρώνῃ ἡμερομίσθιον εἰς τοὺς ἐργάτας ἀλλὰ νὰ ἐργάζονται οὗτοι ἐπὶ ἰδίῳ αὐτῶν λογαριασμῷ μὲ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ἀργότερα μέρος τοῦ εἰσοδήματος, ἢ τοῦ κολλιεργηθέντος κτήματος.,..

Τὰ συστήματα ταῦτα τὰ δίδοντα τὰ μέσα εἰς τὴν σύντομον παρασκευὴν ἐργατῶν, θέτουν εἰς θέσιν τὴν Σιωνικὴν ὀργάνωσιν, ἅμα ἀποκατασταθῇ ἡ ἡσυχία, νὰ τοποθετήσουν **ἐτησίως περὶ τοὺς 50.000 ἐργάτας!** Τοιαύτη ἡ μεγάλη ἐργασία τῆς Διοργανώσεως τὴν ὁποίαν φεῦ! διέκοψεν ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος!

Ἐκτὸς τῆς καθαρᾶς γεωργικῆς ἐργασίας, οὐκ ὀλίγον συντελοῦν διὰ τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς παραγωγῆς τὰ δύο Συνδικάτα **Παρδὲς** καὶ **Μερκὰζ** διὰ τὴν πώλησιν τῶν πορτοκαλίων τῶν ὁποίων ἐξάγονται κατὰ προσέγγισιν 310,000 κιβώτια, προστιθεμένου ὅτι ἡ ξυλεία προμηθεύεται ἐπὶ τόπου διὰ τὴν ἐπὶ τόπῳ κατασκευὴν τῶν κιβωτίων. Ὑπόρχει καὶ Συνδικᾶτον διὰ τὴν πώλησιν τῶν ἀμυγδάλων. Ἐπίσης γίνονται ἐπὶ τούτου αἱ βορέλαι διὰ τὰ κρασιὰ τῆς Παλαιστίνης, τὰ ὁποῖα ἐξάγει το Συνδικᾶτον **Καρμὲλ** Τὰ συνδικᾶτα ταῦτα ἀποτελοῦνται ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς παραγωγοὺς ἀπαλλασσόμενοι οὕτως τοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Βερολῖνον. Εἴχομεν γράψει ἄλλοτε περὶ Γάλλου στρατιώτου μὴ Ἰσραηλίτου καταδικασθέντος εἰς φυλάκισιν διότι ἠρνήθη νὰ ἐκτελῇ ὑπηρεσίαν ἀπὸ Σάββατον. Ὁ στρατιώτης οὗτος ἀνῆκεν εἰς αἵρεσιν χριστιανικὴν ἡ ὁποία θεωρεῖ τὸ Σάββατον ὡς παρὰ τοῦ Θεοῦ καθιερωθεῖσαν ἡμέραν ἀναπαύσεως. Πέρυσι εἰς τὸ Βερολῖνον στρατιώτης τις ὀνόματι Νόϋμαν, ἀλλ' Ἰσραηλίτης (τὴν εἴδησιν βλέπομεν εἰς ἐφημερίδα σταλεῖσαν ἡμῖν παρὰ τοῦ φίλου κ. Ἀλμπέρτου Μινέρβου ἐκ Χανίων) κατεδικάσθη εἰς πεντέμισυ ἔτη φυλακῆς ἀφοῦ εἶχε καταδικασθῇ εἰκοσάκις προτήτερα μὲ μικρὰς ποινὰς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τοῦ Σαββάτου.

— Θὰ ὑπακούσω πρὸ παντὸς εἶπεν ὁ Νόϋμαν, εἰς τὸν πρῶτον προϊστάμενόν μου, τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος ἀπαγορεύει νὰ ἐργασθῇ τις τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

— Ἀλλὰ τότε εἶπεν ὁ πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου θὰ περάσητε ὅλην τὴν ζωήν σας εἰς τὴν φυλακήν.

— Θὰ τὸ ὑποστῶ ἀγογγύστως ἀπήντησεν ὁ στρατιώτης.

Σ. Ι. Ε. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρατηροῦμεν ὅτι ὁ ἑβραϊσμὸς ἀπαλλάττει τὸν ἑβραῖον στρατιώτην τῶν θρησκευτικῶν του καθηκόντων χάριν ὑπακοῆς εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος, ὅταν τὰ δύο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμβιβασθοῦν.

* * *

Οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ. Ἐκ τοῦ πολέμου κλεισθέντων τῶν Σχολείων τῶν Γάλλων μοναχῶν, ἐφύτρωσε τὸ **Ἑβραϊκὸν Λύκειον** Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ὁποῖον ἵδρυσε ὁ μέγας ἀμερικανικὸς Συνεταιρισμὸς ***Μπνὲ Μπρὶθ***, Τὸ Λύκειον ἤρχισε ἀπό τινος νὰ λειτουργῇ. Θὰ διδαχθοῦν ἐν αὐτῷ ἐκτὸς τῆς τουρκικῆς γαλλικῆς καὶ γερμανικῆς μετὰ τῶν σχετικῶν φιλολογιῶν, ἐκτὸς τῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν μαθημάτων, (μαθηματικά, φυσική, χημεία, παγκόσμιος Ἱστορία, Γεωγραφία, κλ. Ἰχνογραφία...) καὶ ἡ ἑβραϊκὴ γλῶσσα καὶ ἡ φιλολογία εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν οἱ ἀπόφοιτοι νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ **γνωρίζουν καλῶς τὴν ἑβραϊκὴν γλῶσσαν τὴν ἑβραϊκὴν φιλολογίαν ἀρχαίαν καὶ νέαν.**

* * *

Εἰς τὸ Βερολῖνον. Ἡ Στοὰ τοῦ Μπνὲ Μπρὶθ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτῆς μέγαρον, τὸ ὁποῖον δι' ἐξόδων της μετέβαλε εἰς Νοσοκομεῖον μὲ 320 κλίνας. Τὰ μέλη τῆς ἑβραϊκῆς ταύτης Στοᾶς τὰ εὑρισκόμενα ὑπὸ τὰς σημαίας ἀνέρχονται εἰς 2,500 καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν ὑπερέβαινεν πρό τινος τοὺς 200.

* * *

Ἐκ τῆς Φλωρεντίας Τὴν ἡμέραν τοῦ Πουρὶμ ὁμὰς νέων ἐπεσκέφθη τὰς ἑβραϊκὰς οἰκογενείας συλλέξασα ὑπὲρ τοῦ Ἑβ. Ἐθν. Κεφ. φρ. 376.17. Ἡ ἐπιτροπὴ ἄφινεν ταὐτοχρόνως εἰς κάθε οἰκίαν ἓν φυλλάδιον φέρον τὰ σιωνικὰ χρώματα. Ἡ ἰδία ἐπιτροπὴ ἔστειλε ἄλλας 6,000 τοιούτων φυλλαδίων προπαγανδιστικῶν τοῦ σιωνισμοῦ καὶ εἰς ἄλλας ἰσραηλιτικὰς κοινότητας πρὸς διανομήν.

* * *

Μανθάνομεν ὅτι διαρκοῦντος τοῦ πολέμου ἐν **Γερμανίᾳ** πολλοὶ Ἑβραῖοι στρατιῶται προήχθησαν εἰς ἀξιωματικοὺς παρὰ τὰ ἐπικρατήσαντα ἐν καιρῷ εἰρήνης. Φαίνεται ὅτι οἱ γερμανικοὶ στρατιωτικοὶ κύκλοι ἤρχισαν νὰ συναισθανθοῦν τὸ ἀδίκημα τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἐγένετο εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας.

* * *

Μία εὐγενὴς Ἑβραία. Ἡ Ἔμμα Γιακόνη, εὑρισκομένη ἐν Μπορδιγκέρᾳ, κατὰ τὴν ἄφιξιν εἰς τὴν γελώσσαν παραλιακὴν πόλιν τῆς Βασιλίσσης Μαργαρίτας τῆς Ἰταλίας ἔγραψεν εἰς εἰς τὴν Α. Μ. συγκινητικὴν ἐπιστολὴν (δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Bordighera—Revue) δι' ἧς ἱκετεύει τὴν βασίλισσαν νὰ μεσολαβήσῃ διὰ τὴν παῦσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

* * *

Ἐν Αὐστρίᾳ. ἡ θέσις τῶν Ἑβραίων τῆς Γαλικίας ἰδίᾳ ἀπέβη δυσχερεστάτη ἕνεκεν τοῦ πολέμου. Οἱ πρόσφυγες οἱ συσωρευθέντες ἐν Βιένῃ ἀνέρχονται εἰς 120,000! Εἰς Βουδαπέστην δὲ 100,000 ἑβραῖοι προσέφυγον ἐκ Βουκοβίνης ἐκτὸς ἄλλων 30,000 Αὐστριακῶν Ἑβραίων ἐξορισθέντων ἐκ Ῥουμανίας! Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας εἰς ἔκκλησίν του πρὸς τοὺς Ἑβραίους ἀναμιμνήσκει ὅτι πάντοτε ὑπῆρξεν εὐμενὴς εἰς αὐτοὺς καὶ ὑπόσχεται τὴν φιλοξενίαν τῆς Αὐστρίας εἰς ὅσους μείνουν πιστοὶ εἰς αὐτόν, καὶ ἐὰν ἡ αὐστριακὴ Πολωνία καὶ Γαλικία προσαρτηθοῦν εἰς τὴν Ῥωσσίαν.

* * *

Ὁμολογουμένως εἰς ὀλίγας χώρας οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν μεγαλείτερα προνόμια τῶν ἐν Αὐστρίᾳ, πρᾶγμα εἰς ὀλίγους γνωστόν. Ὄχι μόνον διότι χαίρουν πάντα τὰ πολιτικὰ δικαιώματα καὶ κατέχουσι ὕψιστα ἀξιώματα καθὼς εἰς τὸν στρατόν, ὅπου ὑπηρετεῖ μέγας ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν καὶ τρεῖς στρατηγοί, εἰς τὸν δικαστικὸν κόσμον ὅπου κατέχουν τὰς ἐξοχωτέρας θέσεις (Ἐν Μπρὶν εἶναι πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου Δικαστηρίου ὁ Ἑβραῖος Βαλλενστάϊν) καὶ εἰς ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα, ἀλλ' ἡ θέσις των εἶναι ἐξαιρετικὴ ὑπὸ ἑβραϊκὴν ἐθνικὴν ἔποψιν· Ἐν πρώτοις ἐν **Αὐστρίᾳ** ἀναγνωρίζεται ἡ **ἑβραϊκὴ ἐθνότης** καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ

ἀπογραφῇ 750,000 ἐδήλωσαν εἰς τὴν στήλην τῆς ἐθνότητος : **ἑβραϊκὴν**.

Ἡ Κσέρνοβιτς, ἐπὶ παραδείγματι, εἶναι μία τῶν ἑβραϊκῶν θεωρουμένων πόλεων· ἔχουσα δήμαρχον Ἑβραῖον. Ἀλλ' ἰδοὺ τί δημοσιεύει ἐπὶ τοῦ προκειμένου μιὰ ἀγγλοεβραϊκὴ ἐφημερίς, ἐκ πληροφοριῶν Ἑβραίου ἐκ Μοραβίας.

Ὁ κύριος οὗτος ὁ Δρ. Φίσερ καταγόμενος ἐκ τῆς πόλεως Μπόσκοβικ λέγει ὅτι ἐν Μοραβίᾳ περὶ τὰς εἴκοσι πόλεις χαίρουν πλήρους σχεδὸν τοπικῆς αὐτονομίας. Ἐκλέγουσι δήμαρχον Ἑβραῖον, ἔχουν ἰδίαν ἀστυνομίαν καὶ ἡ στρατολογία γίνεται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν ἑβραϊκῶν ἀρχῶν. Τὸ Σάββατον τὰ καταστήματα ὅλα εἶναι κλειστά, μὲ ἄδειαν εἰς τοὺς Ἑβραίους νὰ ἀνοίγουν τὴν Κυριακήν. Ἀπαγορεύονται ἡ προφυλάκισις καὶ αἱ δικαστικαὶ κοινοποιήσεις ἀπὸ Σάββατον, καθὼς καὶ αἱ ἐμπορικαὶ ἀγοραί. Αἱ πόλεις αὗται στέλλουν Ἑβραίους ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Βουλήν. Ἡ Μπόσκοβιτς, τὴν ὁποίαν ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω ἔχει καὶ χριστιανικὴν συνοικίαν ἀλλ' ἡ πόλις ἀναγνωρίζεται ἐπισήμως ὡς Ἰσραηλιτόπολιν, Μπόσκοβιτς. Ὑπάρχει καὶ Ἑβραϊκὴ Τράπεζα Δανείων, δανείζουσα χωρὶς τόκον. Οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι δύνανται ἐπίσης νὰ δανείζωνται μὲ δύο ἐγγυήσεις ἐγχωρίων Ἑβραίων, τοῦθ' ὅπερ ἐπιτυγχάνουσιν εὐκόλως ἐπειδὴ Ἑβραῖοι καὶ Χριστιανοὶ ζοῦν ἀδελφικῶς.

Εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Αὐστρίας εἶναι 22 βουλευταὶ Ἑβραῖοι ἐξ ὧν τρεῖς ἀντιπροσωπεύουν καθαρῶς τὸ ἑβραϊκὸν ἐθνικὸν κόμμα. Ἄλλοτε ἦσαν πέντε. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἑβραϊκὰς ὀργανώσεις τῆς Αὐστρίας, ἃς περιορισθῶμεν νὰ ἀναφέρωμεν μίαν τῶν ἑταιριῶν Ἑβραίων φοιτητῶν, τῶν **Μακκαβαίων** ἀριθμοῦσαν ἓξ χιλιάδας μελῶν. Οἱ φοιτηταὶ οὗτοι εἶναι οἱ ἄριστοι πάντων εἰς τὴν ξιφασκίαν, συντελέσαντες ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῶν νὰ ἐπιβάλλωσιν τὸν σεβασμὸν τοῦ ἑβραϊκοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς ἀντισημίτας φοιτητὰς καὶ μή. Κατ' ἀρχὰς οἱ ἀντισημῖται φοιτηταὶ ἐνόμισαν ὅτι ὑβρίζοντες ἠδύναντο νὰ ἀποφύγουν τὴν μονομαχίαν μὲ τὴν δειλὴν τετριμμένην φρᾶσιν· «δὲν κτυπιοῦμαι μὲ Ἑβραῖον» ἀλλ' ὅταν οἱ ὑβριζόμενοι ἤρχισαν νὰ κάμουν χρῆσιν τῶν ῥάβδων των, συνέβησαν αἱ γνωσταὶ ταραχαὶ αἱ λήξασαι μὲ τὸ κλείσιμον τοῦ Πανεπιστημίου Βιέννης καὶ μὲ τὴν ἱκανοποιητικὴν ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου ὑπὲρ τῶν Ἑβραίων. Οἱ «Μακκαβαῖοι» οὗτοι φοιτηταὶ φέρουν ἐπὶ τῆς φοιτητικῆς στολῆς τὸ «***Μαγκὲν.Δαβίδ***».

Ἡ εὐμένεια τοῦ Αὐτοκράτορος πρὸς τοὺς Ἑβραίους τῆς Αὐστρίας ὀφείλεται εἰς τὸν νοματαγῆ καὶ φίλεργον αὐτόν καὶ εἰς τὴν παντελῆ ἔλλειψιν Ἑβραίων ἐγληματιῶν.

* *
*

Τελευταῖαι εἰδήσεις ἐκ Παλαιστίνης παριστάνουν τὴν ἐκεῖ κατάστασιν, τῶν ὁμοδόξων μας βελτιωθεῖσαν. Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἐννόησαν φαίνεται τὴν μέλλουσαν καταστροφὴν τῆς χώρας ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Ἑβραίων, ἢ πιθανώτερον θὰ ἐπῆλθε διπλωματική τις ἐνέργεια, ἐξ Ἀμερικῆς ἴσως.

* *
*

Καὶ ἐκ Ῥωσσίας ὑποφώσκουν σημεῖα βελτιώσεως. Οὕτως ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας Ἰγνάτιεφ ἵδρυσε νέαν Νομικὴν Σχολὴν ἐν Μόσχᾳ, ἔνθα γίνονται δεκτοὶ φοιτηταὶ Ἑβραῖοι ἄνευ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

ΕΒΡΑΙΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθῆναι. ***Ἡ ἑορτὴ τοῦ Πουρήμ.*** Ὁ κ. Ἀ Κωνσταντίνης πρόεδρος τῆς Ἰσραηλικῆς Κοινότητος ἔδωκε φέτος εἰς τὰ μέλη τῆς Κοινότητος καὶ τὰς οἰκογενείας των ἑορτὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἐσθήρ. Ἡ ἑορτὴ ὑπῆρξε πρωτοφανὴς διὰ τὴν ἀδελφότητα. Τοὺς προσκεκλημένους μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ πρόκριτοι τῆς Κοινότητος ἐδέχετο ἡ Κυρία Κορίνη Μάρκ. Κωνσταντίνη γυναικάδελφος τοῦ Προέδρου μὲ περίκομψον ἀνοιξιάτικη τοαλέττα καὶ αὐτὸς ὁ κ. Κωνσταντίνης. Τὸ Μπουφὲ πλουσιώτατον εἶχε τὸ ἰδιάζον ὅτι περιεῖχε ὅλα τὰ εἴδη γλυκισμάτων τὰ ὁποῖα ἡ παράδοσις συνδυάζει μὲ τὸ Πουρήμ. Φυσικὰ μία τοιαύτη ἑβραϊκὴ ἑορτὴ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρχίσῃ εἰ μὴ μὲ τὸν ἑβραϊκὸν ὕμνον Ἀτικβὰ τὸν ὁποῖον ἐξετέλεσεν εἰς τὸ πιάνο ἡ θελκτικὴ κυρία Αὐγούστα Μάρκ. Κωνσταντίνη. Ἐκ τῶν παρισταμένων ἡ νέα γεννεὰ ἐτραγούδησε ταὐτοχρόνως τὴν «Ἀτικβά». Ἡ ὀρχήστρα ἀρχίσασα τότε διάφορα τεμάχια ἔδωσε τὸ σύνθημα τοῦ χοροῦ, τοῦ ὁποίου ἔκαμαν ἀρχὴν ὁ κ. Κωνσταντίνης μετὰ τῆς κυρίας Αὐγούστας Κωνσταντίνη. Ὁ χορὸς παρετάθη μέχρι πολὺ ἀργὰ τῆς νυκτός, διακοπτόμενος ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν ἐκλεκτῆς μουσικῆς τῆς ὀρχήστρας καὶ φωνητικῆς τῇ συμπράξει ἰδίᾳ τῆς Κυρίας Ἀβδελᾶ ἡ ὁποῖα ἐτραγούδησε ἐξόχως διάφορα γαλλικὰ τεμάχια. Ἡ ἄνευ ἀπαιτήσεως οἰκογενειακὴ ἑορτὴ παραταθεῖσα μέχρι τῶν πρώτων πρωϊνῶν ὡρῶν ἐτελείωσε μὲ τοὺς Κρητικοὺς χοροὺς (οἱ ΚΚ. Κωνσταντίνη κατάγονται ἐκ Κρήτης) εἰς τοὺς ὁποίους πρωτοστάτησαν ὁ Κ. Μίνως καὶ ἡ Κυρία Ἀβδελᾶ.

Εἰς τὴν ἑορτὴν παρέστησαν αἱ οἰκογένειαι Ἀβδελᾶ, Μπατῖνος Σίλερμαν, Σαρφάτης Μπεράχα, ἡ δεσποινὶς Ἀλπάλγη, οἱ κκ. Ἀλχανάτη, ὁ ἰατρὸς καὶ ὁ φαρμακοποιός κτλ. Τὸν τόνον τῆς ἑορτῆς ἔδωκεν ὁ κ. Μ. Λευὴς ἐν εὐχαριστηρίῳ λογιδρίῳ ἐξάρας τὴν σημασίαν τῆς ἀναπτύξεως τῇ ἀλληλεγγύῃ τῶν τοιούτων ἑορτῶν.

Ἰωάννινα. Μᾶς γράφουν : Ἐπιβλητικώτατον ἐτελέσθη χθὲς 25 ἰσταμένου μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸ μηνὸς ἀποβιώσαντος προέδρου τῆς Παγκοσμίου Ἰσραλιτικῆς Ἑνώσεως Narcisse Leven.

Κατ' αὐτὸ κατόπιν προσκλήσεως τοῦ προεδρείου τῆς Κοινότητός μας παρέστησαν πᾶσαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεώς μας πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ τὸ δικαστικὸν καὶ προξενικὸν σῶμα καὶ τὸ ἄνθος τῆς κοινωνίας μας.

Μετὰ τὴν κατανυκτικὴν δέησιν ὑπὸ χοροῦ Ραββίνων, ὡμίλησεν ἐν ἐκτάσει ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς μας Ἐλόγιμος κ. Σαρφατὴς περὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἐκλιπόντος μεγάλου ἀνδρὸς καὶ ἐν συνόλῳ διὰ τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τῆς Π. Ι. Ε. μεθ' ὃν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Ἰσραὴλ Λέβης διὰ γλαφυροῦ λόγου ἐπεξήγησε τὸν σκοπὸν τοῦ μνημοσύνου καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Leven καὶ ἄλλοι θέλουσι μιμηθῆ τὸ ἐθνικὸν παράδειγμά του καὶ συμβάλλει εἰς τὴν πρόοδον καὶ χειραφέτησιν τῶν ὁμοεθνῶν μας πανταχοῦ ὅπου ἕτι ἕνεκα κοινωνικῶν προλήψεων δὲν ἀπήλαυσαν τ' ἀγαθὰ τῆς ἰσοπολιτείας.

Ἅπαντες οἱ παρευρεθέντες ἀπερχόμενοι συνελυπήθησαν τὸν ἐρίτιμον κ. Πρόεδρον ἀποκομίζοντες τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων διὰ τὴν ἐπικρατήσασαν τάξιν καὶ τὴν ἀπέριττον μὲν ἀλλὰ σοβαρὰν διακόσμησιν τῆς Συναγωγῆς.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐγένετο κοινοτικὴ συνέλευσις, καθ' ἣν παρέστησαν τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν τῆς κοινότητός μας καὶ καθ' ἣν τὸ προεδρεῖον ἐξουσιοδοτήθη παμψηφεὶ ἵνα προβῇ εἰς τὴν παντὶ σθένει περισυλλογὴν διαφόρων τιμαλφῶν ἀντικειμένων τῆς κοινότητος καὶ κοινοτικῶν ἀρχείων ἀφεθέντων πρὸ πολλοῦ ἐξ ἀβελτηρίας τῶν ἑκάστοτε ἁρμοδίων εἰς χεῖρας πολλῶν.

Εὐελπιστοῦμεν ὅτι ὁ ῥέκτης Πρόεδρος μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ μελῶν δὲν θὰ παύσωσι τὰς ἐνεργείας των μέχρι ὁριστικοῦ ἀποτελέσματος ἡ δὲ κοινότης εὐγνωμονοῦσα θέλει ἀναγράψει χρυσοῖς γράμμασι τὰ ὀνόματά των εἰς τὰς δέλτους της, γιγνομένης οὕτω τῆς ἀπαρχῆς σοβαρᾶς ἐργασίας πρὸς τακτοποίησιν τῶν κοινοτικῶν μας πραγμάτων, τὰ ὁποῖα βάσκανος μοῖρα μέχρι τοῦδε ἔχει ἀφήσει εἰς τὴν τύχην των.

«Φωνὴ τῆς Σιών.»

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1915.

Λαμβάνομεν προσέτι :

Κύριε Διευθυντὰ Ἀθήνας. —Εὐχάριστα καὶ λίαν αἰσιόδοξα πράγματα τῆς ἡμετέρας Κοινότητος ἔχω σήμερον ν' ἀναγγείλω ὑμῖν. Ἡ κοινότης μας κατανοήσασα τὸ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἄτοπον, νὰ εὑρίσκωνται δηλ. διάφορα ἀντικείμενα μεγίστης σημασίας ἐσκορπισμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, προβαίνει εἰς τὴν περισυλλογὴν αὐτῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο εὐκταῖον θὰ ἦτο νὰ μὴ περιωρίζετο μόνον εἰς τὸ νὰ συγκεντρωθῶσι τὰ ἀντικείμενα ταῦτα εἰς ἓν μέρος ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ νὰ γίνῃ ἡ δέουσα χρῆσις αὐτῶν, ὅπου τὸ συμφέρον τῆς Κοινότητος ἀπαιτεῖ.

Ἐὰν οἱ διευθύνοντες τὰ κοινοτικὰ ἄγονται πράγματι ὑπὸ προοδευτικοῦ πνεύματος δέον νὰ ῥίψωσι τὸ βλέμμα των καὶ ἐπὶ πλείστων ἄλλων, χρηζόντων ἄμεσον θεραπείαν. Ἐπὶ παραδείγματι πολλοὶ ὁμογενεῖς εἶνε κάτοχοι διαφόρων ταμείων τῆς Κοινότητος, παρ' οὐδενὸς ὅμως ἐξ αὐτῶν ἐδόθη λογαριασμός, καὶ οὐδεὶς ποτε ἔλεγχος ἐξησκήθη ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως. Οὐδὲ πόρρωθεν ὑπάρχει ὑπόνοια περὶ καταχρήσεων. Ἀλλ' ἡ ἐπικρατοῦσα ἀδιαφορία εἶνε αὐτόχρημα ἀπελπισία. Μόνον τοῦ Βεκοὺρ Χολεὶμ τὸ ταμεῖον δημοσιεύει κατ' ἔτος τὸν ἰσολογισμὸν αὐτοῦ.

Χρήματα κοινοτικὰ εὐτυχῶς ὑπάρχουν ἀρκετά, ἀναλόγως· λείπει ὅμως τὸ συγκεντρωτικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει πᾶσαν καλῶς ὠργανωμένην κοινότητα. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν ἀπαιτεῖται νὰ συγκεντρώσῃ ἡ Κοινότης τὰ διάφορα ταμεῖα εἰς ἕν, ἢ ἐὰν τοῦτο εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος δύσκολον νὰ ὑποχρεώνῃ νομίμως τοὺς διαχειριζομένους αὐτὰ εἰς τακτικὴν λογοδοσίαν, ἵνα πάντες ἀντιληφθῶσι τί εἴδους ἐργασία γίνεται ἐν αὐτοῖς.

Ἐὰν τὸ ἔργον τοῦτο γίνῃ μὲ τὰς θεμελειώδεις αὐτὰς βάσεις, ὑπάρχει ἐλπὶς καὶ οἱ πρόοδοι τῆς Κοινότητος ν' αὐξήσωσι καὶ τὸ ἀπασχολοῦν ἅπαντας Ῥαββινικὸν ζήτημα νὰ λυθῇ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀρχιραββίνου θὰ δοθῇ ἡ δέουσα προσοχή, ὥστε τὸ ὑψηλὸν τοῦτο ἀξίωμα νὰ δοθῇ εἰς πρόσωπον κατάλληλον οὐ μόνον ἀπὸ ἀπόψεως θεολογικῶν γνώσεων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐγκυκλοπαιδικῶν, συμφώνως μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Ἰσ. Κοφίνας

Σ. Ι. Ε. Ἔξοχος ἡ ἰδέα τῆς περισυλλογῆς τῶν ἀρχείων καὶ κειμηλίων τῆς Κοινότητος.

Θεσσαλονίκη. Φέτος κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πουρήμ, ὅλοι οἱ Σύλλογοι ἔδωκαν ἑσπερίδας, χορούς, παραστάσεις, διαλέξεις, ὑπὲρ εὐεργετικῶν σκοπῶν. Οὐδέποτε πρότερον, ὑποθέτομεν, ἡ ἰσραηλιτικὴ ζωὴ ἔδειξε τόσον ζωηροὺς παλμοὺς ὡς σήμερον μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως. Ἰδίᾳ αἱ διάφοροι ἐκδηλώσεις τῶν Σ ωνικῶν Συλλόγων εὑρίσκουν ἐλευθέραν ἔκφρασιν ἄγνωστον ἐπί τε τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας Τουρκίας.

Τῆς ἀναγεννήσεως ταύτης τῆς ἑβραϊκῆς καὶ πνευματικῆς δράσεως δύναταί τις νὰ παρακολουθῇ τὴν εὐχάριστον ἐξέλιξιν εἰς τὰς στήλας τῆς ἀξιολόγου ἡμερησίας ἐφημερίδος «Indépendant» ἥτις εἰς τὴν πρώτην τάξεως πολιτικὴν

καὶ κοινωνικὴν ἀρθρογραφίαν καὶ εἰδησεολογίαν συνδυάζει τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ ἑβραϊκὰ ζητήματα τῆς Κοινότητος.

Βόλος. Μετὰ λύπης ἐμάθομεν τὸν θάνατον διακεκριμένου μέλους τῆς Κοινότητος καὶ φίλου τῆς «Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ εἰς πάντας ἀγαπητοῦ Ἰωσὴφ Δαφφᾶ. Κατ' ἀρχὰς ἐνθυμούμενοι τὸν ῥέκτην καὶ δραστήριον φίλον δὲν ἠθέλαμεν νὰ πιστεύωμεν εἰς τὴν θλιβερὰν εἴδησιν. Ἀλλὰ φεῦ! ἦτο ἀληθής.

Ὁ Ἰωσὴφ Δαφφᾶ προτοῦ ἐπιδοθῇ εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις εἶχε χρηματίσει καθηγητὴς καὶ διευθυντὴς ὑποθέτομεν, εἰς τὰ Σχολεῖα τοῦ Παγκοσμίου Ἰσραηλιτικοῦ Συνδέσμου. Ἦτο εἷς τῶν πλέον πεπαιδευμένων καθηγητῶν τοῦ Συλλόγου, μειλίχιος τὸν χαρακτῆρα, ἰδεαλιστής, ἔνθερμος ὑποστηρικτὴς παντὸς ἑβραϊκοῦ ἔργου. Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ὁ ἐξάρας τὴν ἐκ νέου ἔκδοσιν ἑνὸς ἰσραηλιτικοῦ περιοδικοῦ, ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος ἐμπράκτως εἰργάσθη ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἔκδοσις τῆς «Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως», καὶ πολύτιμος πάντοτε ἐκτιμητὴς καὶ ὑποστηρικτὴς αὐτῆς. Ὅτε τὴν τελευταίαν φορὰν εἴδομεν αὐτὸν μᾶς προτείνε νὰ γίνῃ τριμελὴς ἐπιτροπή, ἧς ἐδέχθη νὰ γίνῃ μέλος πρὸς διάδοσιν τῆς «Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως» καὶ εἴσπραξιν τῶν συνδρομῶν. Φεῦ! πόση ματαιότης εἰς τὰ ἀνθρώπινα! Ἀλλὰ τοῦ Ἰωσὴφ Δαφφᾶ, ἡ μνήμη θὰ παραμείνῃ ἀγαπητὴ καὶ διαρκὴς εἰς τὰς καρδίας τῶν μαθητῶν του καὶ τῶν γνωρισάντων αὐτῶν, τῶν οἰκείων του, τῶν ὁποίων ἦτο τὸ κόσμημα καὶ εἰς τὰς στήλας τοῦ φύλλου τούτου, τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ καὶ ἄλλην ἀφορμὴν νὰ ὁμιλῇ περὶ αὐτοῦ.

Συλλυπητήρια εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους Ἐμμανουὴλ καὶ Ἰσάκ, εἰς τὴν ἐρίτιμον χήραν καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἀλησμονήτου μεταστάντος.

***

Εὐχαριστήρια. Ὀφείλομεν τὰς εὐχαριστίας μας εἰς τὴν «Νέαν Ἡμέραν» τὴν ἀμερόληπτον ἀθηναϊκὴν ἡμερησίαν διὰ τὴν εὐγενῆ καταχώρισιν ἐπιστολῆς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως» δι' ἧς ἀνηροῦντο ἀνακριβεῖς πληροφορίαι περὶ τῶν Ἑβραίων ἐν γένει καὶ τῶν Ἑβραίων Θεσσαλονίκης ἰδίᾳ. Αἱ πληροφορίαι δὲν ἀνῆκον εἰς τὴν «Νέαν Ἡμέραν» ἀλλ' εἴς τινας κύκλους Θεσσαλονίκης ἐν συνεντεύξει μὲ τὸν φίλον συντάκτην κ. Γ. Βασιλᾶ, ὁ ὁποῖος συνεχίζων τὰς ἀνακρίσεις του ἐδημοσίευσε καὶ τὴν διάφορον γνώμην ἄλλων κύκλων ἰσραηλιτῶν καὶ μή.

***

Πρὸς τὴν ἔγκριτον καὶ γλαφυρὰν «Ἀναγέννησιν» Κερκύρας ἐκφράζομεν τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μας δι' ὅσα ἔγραψεν ἔν τινι τῶν τελευταίων φύλλων περὶ τῆς «Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως». Ὅσα προσέθηκε διὰ τὸν διευθυντὴν αὐτῆς, ἀποφεύγομεν νὰ μεταφέρωμεν ὡς λίαν κολακευτικά, καὶ οἷα εἰλικρινὴς φιλία καὶ ἐκτίμησις, ἔστω καὶ ὑπερβολικὴ τῶν προσπαθειῶν τοῦ φύλλου μας πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἰδεαλιστικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἰσραηλιτῶν καὶ προσέγγισιν ἀδελφικῶν τῶν δύο στοιχείων ἠδύνατο νὰ ἐμπνύσῃ.

***

Τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν εἰς τὸν ἀγαπητὸν ἡμῶν ἐξάδελφον Ἰσαὰκ Κολονυμὸς διὰ τὸν ἀπροσδόκητον θάνατον τῆς ἀγαπητῆς αὐτοῦ Ἐλβίρας, ἀγγέλου ἀγαθότητος καὶ καλλονῆς, τὴν ὁποίαν βάσκανος μοῖρα ἀφήρπασεν ἀπὸ τοὺς κόλπους του εἰς αὐτοὺς τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ γάμου.

Εἰς τοιαῦτα πλήγματα, ἀδύνατος ἀποβαίνει πᾶσα παρηγορία, τὴν ὁποίαν μόνον ὁ χρόνος καὶ ἡ πίστις πρὸς Ἀνωτέραν Θέλησιν δύναται νὰ ἐπιχύσῃ εἰς τὰ ἀνθρώπινα στήθη.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΙΣΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

Ἀρχίσασα τὴν ἔκδοσίν της πρὸ τῶν δύο ἀπροσδοκήτως ἐνσκηψάντων δύο βαλκανικῶν πολέμων — οἱ ὁποῖοι τόσην ἔλαβον ἐπιτυχῆ ἔκβασιν διὰ τὴν χώραν μας — ἡ Ἰσραηλιτικὴ Ἐπιθεώρησις, παρ' ὅλας τὰς δυσχερείας τῶν περιστάσεων καὶ τὰς συμφυεῖς εἰς τὰς πνευματικὰς ἐπιχειρήσεις ἰδίᾳ παρ' ἡμῖν, κατώρθωσε νὰ διανύσῃ μίαν τριετίαν,, μὲ τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως θέσαντες ζήτημα φιλοτιμίας εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς νὰ μὴ ἀφίνωμεν ἀδόξως νὰ πέσῃ τὸ μοναδικὸν ἑβραϊκὸν ὄργανον εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Πρόκειται σήμερον νὰ εἰσέλθωμεν θαρραλέως εἰς τὸ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ἔτος τῆς ἐκδόσεως ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι οἱ ἡμέτεροι ὁμόδοξοι τῆς Μεγεθυνθείσης Ἑλλάδος δὲν θὰ ἐγκαταλείψουν ἡμᾶς, ἀλλ ἐν ἱερᾷ ἀμίλλῃ πρὸς τὸν ἐκδότην καὶ πρὸς ἀλλήλους θέλουν μᾶς ὑποστηρίξῃ, τοῦτο μὲν γενόμενοι ὅσον οἷον τε τάχιστα συνεπεῖς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις των ὡς συνδρομητῶν, τοῦτο δὲ ἐγγράφοντες νέους συνδρομητάς.

Αἱ δυσχέρειαι αἱ γενικαὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ἤρχισεν ἡ ἔκδοσις τῆς «Ἐπιθεωρήσεως», αἱ δυσχέρειαι τῆς συντάξεως καὶ αἱ διαχειριστικαὶ τὰς ὁποίας ἡ ἐπερχομένη γαλήνη καὶ ὁ χρόνος μόνον θὰ ἐξομαλύνουν, ἂς ἰσχύουν ἵνα τύχωμεν παρὰ τῶν ἡμετέρων φίλων ἐπιεικῆ κρίσιν διὰ τὴν βραδύτητα καὶ ἴσως ἄλλας ἀτελείας τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἀποφύγωμεν.

Καλὸν Πάσχα εἰς πάντας.

VARSANO ET MOCHÉ
Restaurant
CACHER
Salonique
Sur le quai

NISSIM MATATIA
Avocat
Roggoti Han 29.
Salonique

ΙΣΑΚ ΜΑΤΑΘΙΑΣ
Αναλαμβάνει παραγγελίας
ἐνεργεῖ ἀποστολὰ
Θεσσαλονίκη

ÉCOLE FRANCO-ALLEMANDE
Enseignement
Secondaire et commercial
Externat-Internat en famille
Salonique
Rue Kasandjilar près du Tcharchi

MINOS CONSTANTINIS
Maison de réprésentation
commission, commerce
ΜΙΝΩΣ ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΗΣ
Ἀντιπροσωπεῖαι, Ἐμπόριον
Ἀθῆναι— Athènes

Dr JASQUES LÉVY
de la faculté de Paris
Pathologique gynécologue et accoucheur
Salonique, Pharmacie Raphaël

ΙΑΚΩΒΟΣ ΛΕΥΗS ἰατρὸς
Διπλωματοῦχος Παρισίων
Παθολόγος, γυναικαλόγος μαιευτὴρ
Φαρμακεῖον Ραφαήλ, Θεσσαλονίκην

ΩΔΕΙΟΝ ΛΟΤΤΝΕΡ
CONSERVATOIRE LOTTNER
ΑΝΩΤΕΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
HAUTE ÉCOLE DE MUSIQUE
ΑΘΗΝΑΙ—ATHÈNES
Ἡ «Ἰσρ. Ἐπιθεώρησις» τὴν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως
La Revue récommande tout particulièrement cette école renommée.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΡΑΦΑΗΛ
Ὁδὸς Σαμπρῆ Πασσᾶ
Πλησίον Πλατείας Ἐλευθερίας
ΟΙΝΟΙΣ - ΚΙΝΑ ΡΑΦΑΗΛ
Ἐξόχως τονωτικὸς συστημένος ἀπὸ ἰατρικὰς ἐξοχότητας
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
Διευθυνσμένη ὑπὸ
Μ. ΙΣΑΑΚ Ι. ΑΛΣΕΧ
Θεσσαλονίκην
Γίνονται δεκτοὶ ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοὶ μαθηταί:
Ἐμπ. διδασκαλία πλήρης.
Γλῶσσαι: Γαλλική, Ἑλληνική, Ἑβραϊκή, Γερμανική.
Νεωτέρα μέθοδος καὶ νέα ἐγκαθίδρυσις.
Ἐργαστήριον καὶ Μουσεῖον.
Πρότυπον οἰκοτροφεῖον
Μητρικὴ ἐπιμέλεια—ἄρισται πληροφορίαι.
Τὸ Σχολεῖον κεῖται εἰς τὴν καλλιτέραν συνοικίαν.
Ὁδὸς Παράλληλος 2α ἀποβάθρα
Πλησίον τοῦ Ὀτὲλ Σαντράλ.

ΜΟΔΙΑΝΟ ΚΑΙ ΜΠΕΝΡΟΥΜΠΙ
ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΥΑΛΙΚΩΝ
ΚΑΙ
ΣΜΑΛΤΩΜΕΝΩΝ ΑΓΓΕΙΩΝ
Τιμαὶ ἀκαταγώνιστοι διὰ τὴν χονδρικὴν πώλησιν
Πλησίον Ὀθωμανικῆς Τραπέζης
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΣΑΜΟΥΗΛ ΧΑΝΕΝ ΛΕΒΗ
ΕΜΠΟΡΟΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΣ
Θεσσαλονίκη

ΟΙΝΟΣ - ΚΙΝΑ
ΡΑΦΑΗΛ
Ἀποθήκη: Φαρμακεῖον Ραφαὴλ
Ὁδὸς Σαμπρῆ Πασᾶ
Τὸ ἰσχυρότερον δυναμωτικὸν παρασκευασμένον μὲ ΚΟΛΑ—ΚΟΚΑ
Θαυματουργὸν διὰ τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἀναιμικοὺς

BANQUE D'ATHÈNES

SOCIÉTÉ ANONYME

CAPITAL SOCIAL 60,000,000

SIÈGE A ATHÈNES

ADRESSE TELEGRAPHIQUE
«ATHENOCLES»

AGENCES:

Le Pirée, Salonique, Patras, Janina, Volo, Larissa, Cavalla, Calamata, Tripolitza, Chio, Port-Vathy (Samos), **Syra, La Canée, Candie et Réthymno.**

Constantinople (Galata et Stamboul), **Smyrne, Samsoun.**

Alexandrie, le Caire, Zagazig.

Londres, (No 22, Fenchurch street), **Limassol** (Chypre).

Balance au 18)31 Janvier 1915

ACTIF

Espèces en caisse et dans les Banques.	Dr.	4.079.310.18
Disponibilités dans les Banques en Europe.	»	2.751.821.12
Effets sur l'Étranger et Coupons en portefeuille	»	1.186.193.35
Escomptes et Avances sur effets.	»	6.049.649.08
Avances sur garanties :		
» » par titres.	»	32.286.346.60
» » par marchandises.	»	5.683.774.94
» » pat hypothèques	»	8.681.081.71
» » par garanties diverses	»	25.797.572.54
Comptes courants débiteurs	»	26.418.206.89
Rentes, Fonds d'État, Obligations	»	8.751.225.21
Actions de diverses Sociétés	»	10.084.102.17
Participation financères.	»	664.434.45
Hôtels de la Banque...	»	6.038.574.94
Propriétés appartenant à la Banque	»	12.636.908.63
Mobilier installations, coffres-forts etc.	»	1.020.149.87
Comptes divers.	»	967.976.81
	Dr.	153.097.328.49

PASSIF

Capital Social	»	60,000,000. –
Comptes de dépôts à vue.	»	11,845.078,52
» » à échéance fixe	»	25.975.096,66
» » de longue durée et avec préavis	»	23.931 399.80
Caisse d'Épargne	»	6.328.927,91
Comptes courants créditeurs	»	14.280.338,93
Tirages sur l'Étranger	»	8.037.280.95
Comptes à l'Étranger.	»	1.691.319,48
Effets à payer	»	711.248.52
Effets encaissés pour compte du tiers	»	281.373.72
Dividendes à payer	»	15.264. –
	Dr.	153.097.328.49

Le Directeur Général
J. G. ELIASCO

Le Chef-Comptable
C. I. Giannacopoulo

La **Banque d'Athènes** fait toutes les opérations de Banque telles que: Escomptes.—Recouvrements.—Avances sur titres et Marchandises.—Emission de lettres de Crédit. de Chèques et ordres de paiemants télégraphiques sur toutes les villes de l'Europe et des peys d'outre mer. Garde de titres.—Location de coffres forts de toutes dimensions.—Ordres de bourse.—Paiement de coupons.—Ouverture de comptes courants.—Achat et vente de devises et monnaies étrangères.

La **Banque d'Athènes** reçoit des fonds en comptes de dépûts à vue et à échéances fixes en or et en billets de Banque, à des conditions très avantageuses ; elle a de plus un service spécial de Caisse d'Épargne.

La **Banque d'Athènes** fournit des renseignements commerciaux.

Elle a un Service Spécial pour les Étrangers avec Salons de réception, de lecture et de correspondance, service de poste, de télégraphe et de téléphone.